

ufo-nyt

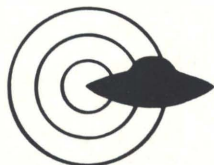
23. årg. Sept/Okt 1981 Nr. 5

SUFOI

Kinesiske rapporter
UFOer på film: Montana og Utah
UFOnauterne ser de sådan ud?
2. London-Kongres • UFOer i TV

ufo-nyt

23. årg. Sept/Okt 1981 Nr. 5

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:
Montana-filmen optaget i 1950 af
Nicholas Mariana.
Udsnitsforstørrelse af enkelt billede
nr. 160.
Læs artiklen side 10.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SÆBY BOGT RYK OG OFFSET

INDHOLD:	SIDE
Leder: Anonymitet?	3
Fra »Riget i midten«: Fart i forskningen	4
UFO-klassiker: Montana 1950 og Utah 1952	10
UFO-rapporter: Danmark	16
Internationalt: 2. London Kongres	20
Det stod i UFO-NYT for 20 år siden	23
UFO-forskning: »Fund af tredje grad«, 3. del	24
TV-anmeldelse: En landing i Fælledparken!	32
Danske billeder: Et UFO?	35
Tunguska: Mysteriet løst — igen	36
Nyt om SUFOI: Til og fra medlemmerne	38
Notitser: Kort fortalt	40
Bøger og tidsskrifter: Anmeldelser	42
Aktiviteter: Interesse på Lolland-Falster	44
Kig på himlen: Oktober/november	46
Hør dem berette om deres UFO-oplevelser (annonce)	47

SUFOI Reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 85,- for året 1981) til SUFOI, giro nr. 9 11 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 100,00.

COPYRIGHT:
Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.

ADRESSEÆNDRINGER
Bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

FÆLLESABONNEMENT med Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis de også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1981 plus DET UKENDTE, 3. årg., samlet koster kr. 145,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre. Tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linnebal, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Prøktmedarbejder: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

FOTA - Forskningsteknisk Afdeling: Bent Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev. Tlf. (03) 76 46 03.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

SUFOIs Efterforskningsafdeling: Ole Henningsen, Duegård, Højrebvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

SUFOIs Rapportcentral: Ejner Nielsen, Konvalvej 1, 4600 Køge. Tlf. (03) 65 57 95.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentanter på Sjælland:

Jens-Henrik Glintholm, Østrigsgade 29, 2.th., 2300 København S. Tlf. (01) 59 17 57.

Arne Edlich, Galgebakken Skrånt 3-13A, 2600 Albertslund.

Lars Bostrom, Enghøj 1, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 33 32 65.

Poul-Erik Jensen, Sdr. Ringgade 80, 3.tv., 4000 Roskilde. Tlf. (03) 35 11 60.

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Lolland-Falster:

Kim Møller Hansen, Nr. Boulevard 63, 1., 4800 Nykøbing F. Tlf. (03) 85 22 17.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Tommy Christensen, Lindvedparken 93, 5260 Odense S. Tlf. (09) 11 77 56.

Repræsentanter i Jylland:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N-5030 Landås, Norge. Tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

Anonymitet?

Af Torben Birkeholm

Gennem mange år har UFO-NYT refereret utallige observationer, men kun yderst sjældent har vi røbet navn, adresse eller andet, der kunne afsløre observatørens identitet.

I forrige nummer af bladet beklagede Per Borgaard de ringe muligheder, journalisterne har for at få førstehåndskontakt med observatørerne. SUFOI »hemmeligholder« jo vidnernes identitet, hvilket ifølge Borgaard skulle forringe beretningernes troværdighed.

Er det nu nødvendigt at tilbageholde observatørernes navne og adresser?

Hvis man tager sagen blot nogenlunde alvorligt, må svaret blive et ubetinget JA! Det er sådan, at SUFOIs tillid til observatørerne også virker i modsat retning! Selv om nogle påstår det modsatte, er det *stadig* forbundet med fare for latterliggørelse at stå frem og berette om sin observation. Det kan endda gå, så længe der er tale om en »ordinær« observation af et eller flere lys, der bevæger sig på nattehimmelen — det er trods alt noget, de fleste har oplevet (omend der er flere i foer end ufoer iblandt).

Er der tale om nærobservationer af den ene, anden eller tredje grad, er billedet det »traditionelle«: Observatøren *ønsker ikke* at få navn og adresse frem, af frygt for beskyldninger om overdreven indtagelse af spiritus, anfald af momentan sindssyge, eller i bedste fald overtro og sludder!

Som rapportoptager siden 1974

kan jeg personligt give adskillige eksempler på mareridtsagtige latterliggørelser af observatører. Eksemplet med den unge pige, der måtte skifte skole for at slippe for drillerierne, må række på denne begrænsede plads. Der kan i visse tilfælde være tale om temmelig alvorlige psykiske mén — oveni selve den ofte chokerende observation — som SUFOI ønsker at beskytte sine kilder imod. Det turde være klart, at det klassiske billede på forsiden af avisen med observatøren pegende hen mod det sted, hvor fænomenet sås, ofte kan være den direkte årsag til de efterfølgende problemer for vedkommende. Vi kender flere uheldige eksempler, i tilfælde hvor pressen er kommet før SUFOI!

SUFOI godtager selvfølgelig ikke enhver observatørs beretning kritisk, men på den anden side må vi beskytte vore kilder, så journalisterne må vise forståelse for denne side af sagen. Det er indlysende, at vi ikke kan klare os uden samarbejde med en aktuel presse, og faktisk er det lykkedes at få et godt forhold til lokale journalister i det meste af landet — tilmed efter Per Borgaard's udmærkede opskrift.

Indrømmet, ufo-organisationerne er ikke dygtige nok til at informere pressen — og dermed offentligheden — om emnet, men så længe folk — med god grund — frygter pressens behandling af deres person, vil SUFOI fortsat respektere ønsket om anonymitet i alle tilfælde! □

FRA »RIGET I MIDTEN«

Fart i forskningen

Af Iver O. Kjems

I UFO-NYT nr. 1, 1981 bragte vi de første oplysninger om den store opmærksomhed om UFO-problemet, der netop er begyndt at »dukke op på overfladen« i Den kinesiske Folkerepublik.

Siden da har næsten alverdens UFO-tidsskrifter beskæftiget sig med den nye kinesiske situation på området, så det kan være rimeligt at komme med en situationsrapport. Blandt informationerne er der også et par førstehåndsudtalelser, og vi starter med en orientering — skrevet af vice-chefredaktøren for det nye kinesiske tidsskrift »UFO-forskning« — som vi har hentet i det belgiske »Inforespace«:

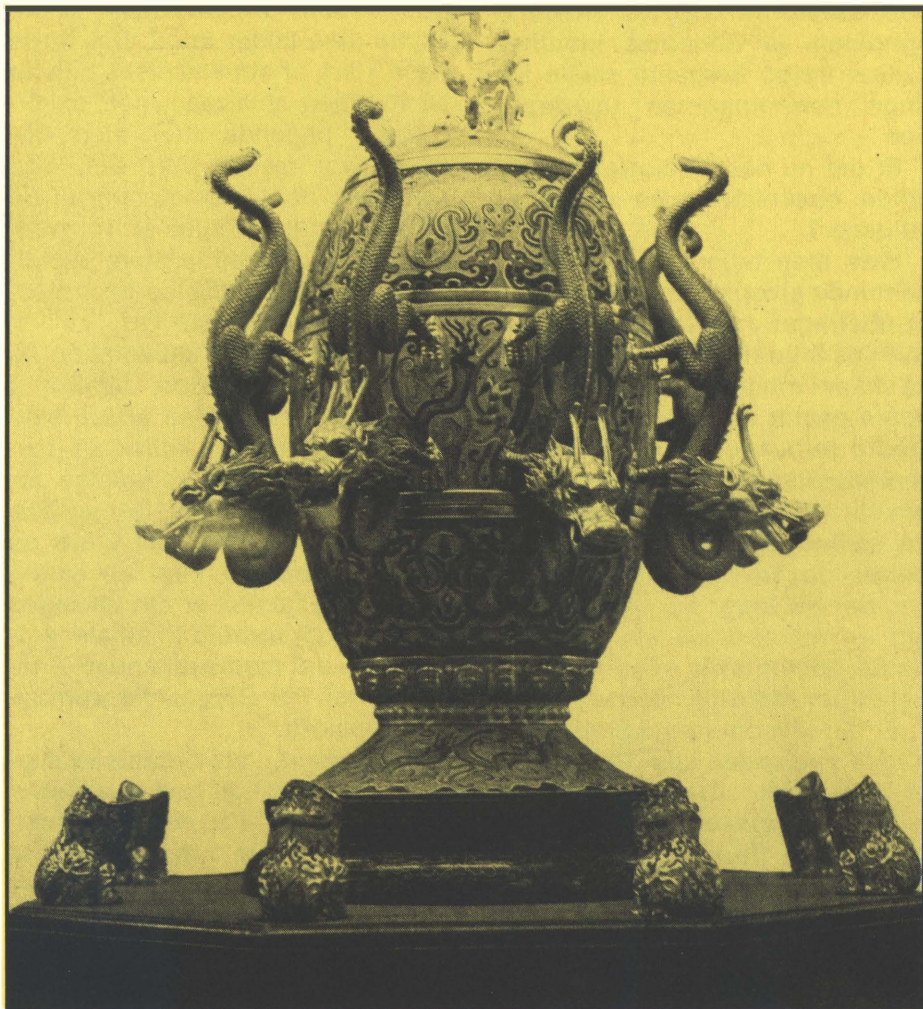
Hvor står kinesisk UFO-forskning i dag?

Af Shi Bo

Jeg tror ikke, UFOerne tager sig noget af de grænser, menneskene har trukket. Ligesom UFOerne besøger Frankrig, USA, Japan og andre vestlige lande, sådan kender Kina også til disse flyvende genstande. Man kan faktisk sige, at de uidentificerede flyvende objekter altid har været gæster i Kina.

De kinesiske legender, især dem om »Rejse til Vesten« af Feng-Sheng-Yen-i, af Liu-Shi-Ch'un-Ch'iu og af Shan-Hai-Jing, fortæller om luftkampe eller om UFO-fænomener. Hos Feng-Shen-Yen-i står der: »Nocha besejrede, siddende på sit hjul af ild og luft, Chang-Kuoi-Fung, efter at han først havde kaldt de flyvende guld-dragers hære til hjælp«. Sheng Gua, en stor kinesisk videnskabsmand, der levede under Song-Dynastiet, skrev en berømt bog »Fortællinger fra bredden af en bæk af drømme«, og vi citerer her et afsnit fra kapitel 369, »Mærkelige Begivenheder«:

»Midt under kejser Jia-You's regeringstid (1063—1056 f.Kr.) var der en kæmpe-perle, som man især så i dystre tider. I begyndelsen kom den til syne i Tianchang-distriktets

Kopi af en seismograf fra år 132 e.kr.. I tilfælde af jordskælv faldt en kugle fra en drage ned i gabet på frøen nedenunder. Jeg tør dog ikke garantere, at det er de i teksten nævnte guld-drager, der her er portrætteret.

moser, fløj over Bishe-søen og forsvandt til slut i Xinkai-søen. Indbyggerne på egnen og de rejsende her så den hyppigt gennem en periode på over 10 år. Jeg havde en ven, som boede ved søens bred. En aften så han gennem vinduet denne meget, meget store lysende perle tæt ved sit hus. Han åbnede døren på klem, og lyset skinnede ind og oplyste hans værelse fuldstændig. Genstanden var rund og omgivet på midten af en guldfarvet streg. Pludselig voksede den betydeligt i størrelse og blev større end et rundt bord. Inde i midten var lyset hvidt, sølvagtigt, og lysstyrken var så voldsom, at man ikke kunne se direkte på det. Dette lys ramte endog de træer, der stod hele 5 km væk udenom, og disse kastede deres skygge på jorden, som man kan se det ved solopgang; og himlen var længe helt rød, som om den stod i brand. Til sidst begyndte det lysende runde objekt at fjerne sig med svimlende hastighed og gik ned på vandet mellem bølgerne, hvor den lignede en sol, der er ved at stå op. . .«

Vore forfædre har allerede gjort opmærksom på disse uidentificerede flyvende objekter, men des-

værre snakker nutidens kinesere meget lidt om dem; ja, størstedelen af mine landsmænd har end ikke nogen sinde hørt udtrykket »UFO«. I de seneste år har man dog kunnet begynde nu og da at læse en artikel eller to i avisen »Guangmin«. Så vidt jeg ved offentliggjorde Zhou Xinyian — redaktør for den videnskabelige afdeling af den centrale kinesiske radio — sin artikel, den første af sin art i Kina, i »Guangmin« den 21. september 1979, under overskriften »Eksisterer UFOerne virkelig?«. Indholdet, der forudsætter, at UFOer eksisterer, åbnede atter et perspektiv for kineserne og muliggjorde udforskning af UFOerne i Kina.*)

Kort tid senere skrev Weng Shida — professor og meteorolog ved det centrale meteorologiske institut, — en lang artikel, som totalt afviste eksistensen af UFOer. Ifølge ham er disse fænomener i virkeligheden naturfænomener og kunstige genstande såsom ballonsonder, fly, fugle eller insekter osv. De to lejre er ikke gået ind i nogen debat, men forskellen i synspunkter har vakt kinesernes opmærksomhed om problemet. Vi er hr. Lin Wengei meget taknemmelige, fordi han har gjort

en omfattende indsats for at udbrede et grundlæggende kendskab til UFOerne blandt kineserne. Siden 1980 har han offentliggjort en række artikler i den kinesiske presse, herunder især »Nogle bemærkninger om emnet UFOer«, der blev bragt i »Guangmin« den 12. maj 1980. Siden da er flere og flere blevet opmærksomme på UFOer, og en del mennesker har tilmed organiseret sig spontant i en organisation, der er blevet anerkendt af en officiel organisation ved navn »Fremtidsorganisationen«. Nu omfatter UFO-organisationen over 300 medlemmer og har afdelinger over hele Kina. Arbejdet er først lige begyndt, og størstedelen af medlemmerne er gymnasieelever og studerende.

Med hensyn til bøger og andre publikationer er succesen uhyre lil-

*) Paul Dong, der er APROs feltforsker i San Francisco og tillige for MUFON, har såvel i The MUFON UFO Journal som i OMNI skrevet, at der havde været en tidligere omtale. Paul Dong skriver, at Kinas største avis, »Folkets Dagblad« den 13. november 1978 bragte en artikel under overskriften »UFOer - en uløst verdensgåde«. Den var skrevet af Heng Yen og blev senere udsendt i radio.

le i Kina. UFOerne er et af emnerne i verdens natur-myter. Kiring-provinsens forlag udsender snart en bog om UFOer (oversat fra japansk til kinesisk), og også to bøger, som jeg har oversat, går snart i trykken.

Og nu kan vi glæde os over, at Kina får sit første UFO-tidsskrift, kaldet »UFO-forskning«. Jeg er vicechefredaktør af bladet, der kommer på gaden i slutningen af februar 1981. Det offentliggør UFO-observationer fra udlandet såvel som fra Kina. Det præsenterer for de kinesiske læsere de resultater, der er opnået af udenlandske UFOloger. Det vil danne et forbindelsesled mellem kinesiske og udenlandske UFOloger. Det har til formål at studere fænomenet og medvirke i det videnskabelige arbejde på dette område.

Nogle registrerede tilfælde i Kina

En sommeraften i 1965 viste der sig pludselig — over den meget befærdede Chongwen-gade midt i Beijing (tidl. Peking) — et strålende lys, der blev fulgt af en anden lysende prik. Til stor overraskelse for de forbi-passerende og dem, der arbejdede her om aftenen morede de to uidentificerede flyvende objekter sig med »muntert« at forfølge hinanden, idet de hele tiden skiftede flyveretning på himlen. Masser af indbyggere, der var ude og trække frisk luft på gaden, så dette fænomen og sagde,

at UFOerne fløj i en besynderlig bane og at de enten var intelligens-styrede eller -fjernstyrede. Man for-hørte sig bagefter hos luftfarts-selskabet og andre interesserede organer. Svaret herfra var, at det absolut ikke havde været to fly, da det er forbudt alle fly at overflyve hovedstaden.

En mørk nat i efteråret 1967 dukkede en rund genstand op på himlen i omegnen af Beijing. En vagtpost, Dong Guaruei, opdagede kl. 2 om natten en lysende rund tingest meget højt oppe på himlen. Den var stor som to huse (!), mørkerød og bevægede sig med stor fart over himmelbuen fra syd mod nord. Af og til standsede den op og stod ubevægelig på himlen. Det så ud til, at dens fart var mindre end et flys. Efter 15 minutters forløb forsvandt den ud af syne i det fjerne.

To kinesiske videnskabs-teknikere var også vidner til dette sjældne syn.

I 1980 var der to UFOer, der besøgte omegnen af Beijing. Natten mellem 23. og 24. august var Xing Shen, Bi Jiang og en tredje studerende ude på campingtur i en dal i distriktet Changping, en forstad nordøst for Beijing. Kl. 04.08 sad de og betragtede den stjerneklare himmel, da de pludselig gennem det tætte løvhæng så en genstand, der udstrålede et hvidt lys. Den gik ned

bag en høj, der svagt kunne ses hæve sig på baggrund af den mørke himmel. Nu var genstanden delvis skjult bag højen og så nu ud som en halvmåne. De tænkte så på, at det kunne være et UFO, og klatrede op på en stor sten. UFOet var allerede ved at flyve længere bort. Det var tre gange så stort som en stjerne og havde en lysende krans omkring sig. I midten af genstanden var lyset mindre kraftigt. Den bevægede sig frit og uden nogen lyd under den 30 minutter lange observation. Xing Shen og Bi Jiang tog et foto af dette UFO (Se udklippet fra »Beijings Aftenavis« fra 5. november 1980).*)

Søndag den 14. december 1980 kl. 17.35 så adskillige Beijing-boere et UFO over Den Velduftende Høj, en malerisk seværdighed, der besøges af mange kinesiske og udenlandske turister. Her citerer vi fra en observationsrapport, udfærdiget af Jing XinXin, der er arbejder på fabrikken for elektroniske ure i Beijing: »Den 14. december 1980 så Fu Lingsong, Yu Lian, Qui Jianhus og jeg en hvid genstand, der pludselig steg op over toppen på Den Velduftende Høj. Den var konisk. Mens den steg, blev dens øverste del mere og mere klar, og vi kunne tydeligt se, at den (ne del) var kugleformet og sølvfarvet med et blåligt skær. Efter ½ minuts forløb mistede vi det lysende objekt af syne, men det dukkede

Den tyske organisation CENAP modtog fra Paul Dong et aftryk af det foto, campisterne tog den 23. eller 24. august 1980. CENAP påpeger dog som deres opfattelse, at der kan være tale om et foto af Månen, da lyspletter har korona og befinder sig bag træerne på højen.

*) Ifølge en UPI-pressemeldelse fra Beijing om denne observation bragte avisen et foto, der viste en månelignende genstand med noget, der så ud til at være fremspring omkring midten (det fremgår ikke særlig tydeligt af det her bragte aftryk). Avisens redaktør sagde, at filmen var modtaget i ikke-fremkaldt stand. Avisen foretog fremkaldelsen og lavede aftrykket »af det første foto af et UFO i Kina«. (Det må man nu nok sætte spørgsmålstegn ved. o.a.)

op igen efter endnu ½ minuts forløb. Det var større end en knyttet hånd. Snart steg den, snart dalede den ned, og det varede ved i 3—4 minutter.«

En aften ved 22-tiden i begyndelsen af sommeren 1970 var en bonde fra Taining-distriktet i provinsen Fujian (tidl. Fukien?) på vej hjemad, da han så en metallisk flyvende genstand af form som en underkop, der med en fløjtende lyd dalede ned på en høj. Genstanden udsendte et meget kraftigt grønt lys. Da den var landet på skråningen, gav den sig til at udsende en »uforståelig musik«. Bonden syntes, det var noget besynderligt noget, og løb hen for at afgive rapport om det til landsbylederen. Den ansvarlige for de væbnede styrker, der var stationeret i dette område, mobiliserede straks hundredevis af militsfolk til at omringe højen. Denne aften var himlen overskyet og sort som blæk. Militsfolkene mente, at det var vanskeligt at finde genstanden på det tidspunkt midt i den tætte skov, og de besluttede sig derfor til at vente. Men efter en times forløb udsendte den flyvende genstand et kraftigt hvidt lys, forcerede militsfolkenes kæde og steg hurtigt op i luften. Folkene kunne kun stå måbende tilbage.

Den ansvarlige for de lokale styrker er nu næstkommanderende for en militær afdeling af Folkehæren i Kina. Da man nu har spurgt ham om, hvad der skete den nat, har han bekræftet, at der på det pågældende tidspunkt ikke befandt sig noget fly i luften i området.

I samme distrikt, Taining, har man set endnu to UFOer. Den ene begivenhed fandt sted i begyndelsen af september 1972, den anden i december 1976. De fandt begge steder ved 9-tiden om aftenen, og der var flere hundrede vidner.

UFOerne interesserer sig for fly og for forsvaret

Mange tilfælde viser, at UFOerne nærer en stor interesse for fly, krigsskibe og andre militære installationer.

I sommeren 1968 afpatruljerede 4 kanonbåde fra byen Luda's flådebase (Luda ligger i Liaoning-provinsen i det nordlige Kina) havet, ikke ret langt fra kysten. Pludselig opdagede soldaterne en lysende, gyl-

den genstand, der var oval, og som strøg hen over vandoverfladen med utrolig fart. Kort tid efter var genstanden forsvundet til højre for flotillen, og næsten i samme øjeblik holdt alle radaranlæg og anlæg for trådløs telekommunikation på de 4 kanonbåde op med at fungere. Skibene fortsatte med at patruljere i en halv times tid og så da, at to store krigsskibe nu var foran dem og havde kurs lige imod dem. Kommandanten for flotillen gav øjeblikkelig sine mænd ordre til at gøre sig klar til kamp. Situationen var meget spændt. I dette kritiske øjeblik begyndte kommunikationsinstrumenterne atter at fungere normalt, og de to parter kom i kontakt med hinanden. Flotillekommandanten blev nu klar over, at de to krigsskibe tilhørte samme flåde som hans egne.

Inden da havde kystvagtfolk set det uidentificerede flyvende objekt lande på kysten. Soldaterne havde åbnet maskingeværild, men objektet var straks forsvundet på mystisk vis.

Den 26. juli 1978 kl. 09.40 så Sha Yongkao, instruktør ved en militær lufthavn i Shansi-provinsen, to UFOer, da han fløj et skolefly i 3.000 meters højde over Xiangfen-regionen. De to UFOer havde fløjet to gange rundt over hans fly og var derefter forsvundet. Hans 2.-pilot havde også set fænomenet. Sha Yongkao spurgte i kontrollårnet, om der var andre fly i luften, men man svarede benægtende.

UFO-foto taget i 1942 af en gadefotograf i Tientsin.

En aften ved 21.10-tiden i anden halvdel af februar 1979 så instruktøren Sha Yong for anden gang en voldsomt lysende genstand, der fløj fra syd mod nord, mens han i en maskine kom flyvende hen over byen Houma. Dens fart var meget højere end hans skole-fly, et jagerfly, og han anslog, at genstanden befandt sig i en højde af 1.000 meter. Da han først og fremmest tænkte på sikkerheden, kunne han ikke betragte den særlig indgående, Sha Yongkoa er en erfaren pilot. Han understregede, at det lysende objekt absolut ikke havde været noget fly; for i den højde ville overlydsfarten og de heraf følgende lyd- og trykbrag have ødelagt bygninger og andet på jorden.

Den 22. oktober 1978 så en jagerpilot sammen med mange andre et UFO (Se rapportøren Zhou Qingtong's egen beretning senere i artiklen).

Kinesisk soldat »indfanget« af UFO

Den 25. april 1977 forsvandt korporal Armando Valdés midt om natten lige for øjnene af sine soldater. Det foregik i Chile. En kæmpemæssig lysende kugle stod i nærheden af deres lejrbål. Han var forsvundet i UFOet i ca. et kvarter. Bagefter gik hans armbåndsurs et kvarter bagefter, mens datoen på det havde flyttet sig fra 25. til den 30. Korporalens skæg var vokset, som om der var gået flere dage.

Men dette tilfælde er ikke enestående.

En aften i slutningen af efteråret 1975 hændte en lige så forbløffende begivenhed foran porten til kaserne hos en batalion af Folkehæren, stationeret i Jainshuri-distriktet i Yunnan-provinsen.

Kasernen var bevogtet af to soldater. Pludselig så de foran sig på himlen en enormt stor flyvende genstand af form som en underkop. Den var rødorange og drejede rundt over hovedet på dem som om den var i færd med at overvåge eller udspionere kasernen. Den ene af vagterne gik ind i lejren for at slå alarm, mens den anden blev stående udenfor på vagt. Nogle minutter senere da batalionschefen nåede frem til porten med sine mænd, var den soldat, der var blevet derude, forsvundet. Alle bataillonens befalingsmænd og menige afsøgte omhyggeligt området inden for og uden for kaserne, samt hele omegnen, men deres eftersøgning var resultatløs. Nogle timer senere blev 4 soldater (man havde forstærket vagten) overrasket af en stønne eller jamren bag sig. Da de vendte sig om, så de til deres forbløffelse deres forsvundne kammerat ligge ved porten og klage sig. De gik hen for at hjælpe ham op, og de blev alle overraskede over at se, at hans øjenbryn, hår og skæg var vokset, som om der var gået flere dage.

Da soldaten vågnede op, havde han helt mistet hukommelsen; han kunne overhovedet ikke huske noget. Der var en anden forbløffende detalje; hans ur var gået i stå, men da det ikke var forsynet med dato, kan man ikke vide, hvor mange dage soldaten har tilbragt »et andet sted«. En undersøgelse fastslog, at hans gevær og hans ur var svagt magnetiske.

Shi Bo.

Brev fra Zhou Qingtong (tidl. Chow Ching Tung), der er tjenstgørende ved en bestemt luftvåbenenhed:

Pressen havde fortalt om det tilfælde med en flyvende tallerken, der fandt sted i Australien den 21. oktober 1978, hvor en 20-årig pilot rapporterede om et stort aflangt objekt med blinkende grønne lys, der kredsedde på himlen over det fly, han fløj i, og hvor pilot og fly få sekunder senere forsvandt. (Valentich-

tilfældet; se UFO-NYT nr. 3, 1979, o. a.).

To dage efter dette tilfælde, mandag den 23. oktober 1978, blev også vi vidne til et yderst besynderligt fænomen. Vore styrker er stationeret i en bestemt lufthavn i Lanzhou (tidl. Kansu-provinsen). Vore tjenstgørende i hovedstyrken så sammen med flere hundrede mennesker i lufthavnen en filmforevisning ude på den åbne plads. Men få minutter efter, at filmen var slut, kl. 20.04 sad hele tilskuerskaren forbløffet og kiggede op på himlen og talte sammen, idet de gav udtryk for forundring, overraskelse og uro.

På dette tidspunkt var vejret fint, vindstille og uden skyer... med masser af stjerner på himlen. Da jeg så op, fik jeg øje på en besynderlig stor genstand, der bevægede sig fra øst mod vest, og fra en vinkel på ca. 60 grader til lodret over os. Efter omkring 2—3 minutters forløb blev den skjult af et hus 60 meter borte mod vest og kunne ikke længere ses.

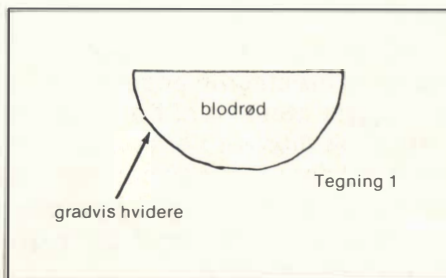
Denne genstand var meget iøjnefaldende. Den havde to projektørliggende hvide lys rettet fremad og endnu et lys bagtil. Lysstrålerne oplyste noget, der lignede røg eller skyer i nærheden af genstanden. Dens hastighed var ikke høj, og den bevægede sig frem i lige linie. Det var en enorm genstand; den fyldte en synsvinkel på 30—35 grader. Det så ud, som om den havde et meget stort objekt inde i midten af sig, men dette kunne ikke ses klart. Det var ikke noget stjerneskud, heller ikke nogen græshoppesværme eller fugle. Det var bestemt ikke noget fly; vi er alle i flyvevåbnets kampstyrker, så dette kan blive fastslået med bestemthed. Den befandt sig ikke særlig højt oppe, omkring 6.000 til 8.000 meter, skønnede vi. Det var et yderst besynderligt fænomen, noget vi aldrig havde set før. I det næste par dage talte vi endnu om det. Hvis vi havde haft et kamera, så vi kunne have taget et billede, ville det have været pragtfuldt. Der var én, der sagde: »Det var en skam. Det var meget tænkeligt, at det var en flyvende tallerken.« I tiden efter så vi omhyggeligt i avisen, om der skulle komme en beretning om det, men det gjorde der ikke. Der var (ellers) tusinder af os, der med egne øjne så det samme fænomen.

I APRO Bulletin har vi også fundet en førstehånds-beretning:

En detaljeret beretning om en »flyvende genstand«, jeg så på himlen.

Oversat fra kinesisk af John D'Andrea

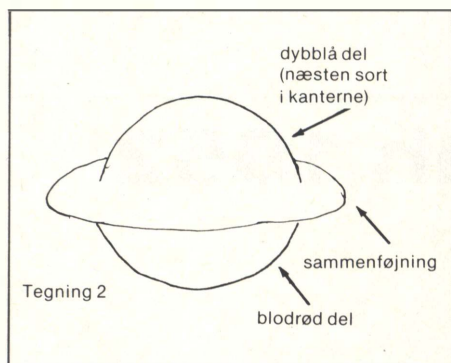
Den 25. december 1979 om aftenen sad jeg sammen med en skolekammerat, Lin Yang og repeterede lektier i Kunmings metallurgiske forskningsinstitut og Informationscenter. Klokken var omkring otte om aftenen, da vi var gået derhen; halvmånen hang på den blå himmel, der var tæt besat med stjerner. Vi læste til langt ud på aftenen, helt til kl. 00.18. Så forlod vi lokalet og gik udenfor i det fri. Netop, som vi kom ud i blomsterhaven, der ligger ved siden af indgangsdøren til bygningen, løftede jeg tilfældigvis hovedet og så op på himlen. Pludselig så jeg en blændende rød ildkugle flyve afsted foran os — i samme retning på himlen, hvor solen forsvinder ned bag bjergene; den hang der, halvrund i formen og med en diameter på omkring 65 cm. Midten af ildkuglen var blodrød, og ud mod kanten blev den blegere i retning af hvidt.

Jeg blev meget forbløffet og sagde til Lin Yang: »Hvordan tror du, det kan være, at Månen ser sådan ud?« Lin Yang svarede: »Det er ikke Månen, det er Solen«. »Nej«, sagde jeg, »hvordan kan Solen stå op på dette tidspunkt?« Så derfor begyndte vi at se os om efter Månen. Men vi kunne ikke blot ikke finde Månen, vi kunne ikke engang finde noget af stjerne noget sted på himlen; den var dækket af et tykt sky-lag.

Mens vi nu stod udenfor og opmærksomt iagttog denne ildkugle, opdagede vi, at det netop forvandlede sig til en stor rund ildkugle. Derefter fløj den forbi os med stor fart samtidig med at den drejede

rundt i retning modsat uret (venstre om); det så ud, som om den ville gå til angreb på os. Mens den nærmede sig, var formen og farven blevet forandret på denne roterende genstand. Dens form blev nu sådan

Disse farver blev fremhævet mod den blå himmel bag den af ildkuglens lys. Ildkuglen havde skiftet fra halvrund til elliptisk form. Jeg var helt opslugt af at stirre på dette flagrende røde uhyre. I det ene øjeblik roterede det med uret, det næste mod uret. Det snurrede op og ned som om det var i en rutsjebane, dansede i luften og roterede i et væk. Det virkede slet ikke uhyggeligt. Det område, hvor den flyvende genstands ildrøde rand (del) og den dyblblå kuppel var sammenføjet, lignede pladekanter, der var sat sammen. Den flyvende genstand fulgte også den retning, det fløj i, da det kom forbi os, og forsvandt længere og længere bort. Dens fart var meget høj. Mens den fløj længere bort, forsvandt ildkuglen gradvis ud fra den og blev mindre og mindre. Efter nogle sekunders forløb var den røde ildkugle helt forsvundet, og den flyvende genstand blegnede også gradvis mod den mørke horisont. Denne besynderlige begivenhedsrække havde varet omkring 5 minutter.

Efter at jeg havde set denne flyvende genstand, denne mystiske og imponerende oplevelse af en »flyvende tallerken« der havde vist sig lige foran mig, skrev jeg straks beretning herom. Dette materiale er i fuld overensstemmelse med mine notater den pågældende dag.

20. februar 1980

(APROs bem.: Vidnets underskrift er udeladt her, da den ikke var reproduceret ordentligt på den fotokopi af rapporten, som APRO modtog.)

Flere rapporter

I en artikel til tidsskriftet OMNI skriver Paul Dong om et kinesisk tidsskrift, der hedder noget i retning af »Viden om Luftrummet«. Som følge af de tidligere omtalte artikler i »Folkets Dagblad« og »Guangmin« blev der skrevet mange hundrede breve til »Viden om Luftrummet«, hvori man opfordrede den kinesiske regering til at igangsætte en udforskning af UFO-fænomenet. Redaktøren, Hsieh Chu, skrev: »På baggrund af de mange observationer, der indtil nu er blevet optegnet her i landet, kan man ikke benægte, at UFOer eksisterer.« Tidsskriftets offentliggørelse af anmodningerne gav på sin side enorme reaktioner fra Kinas provinser og førte til, at regeringen godkendte igangsættelsen af en undersøgelse under Wuhan-universitetets auspicier. Det var således den kinesiske UFO-undersøgellesorganisation opstod.

Paul Dong mener, at det først og fremmest var de ukendte genstandes krænkelse af luftrummet over Beijing, der fik regeringen til at tillade en seriøs, videnskabelig vurdering af UFOerne. Mange af vidnerne mente nemlig, at der kunne være tale om prototyper af fly eller våben fra Taiwan eller et andet land. Disse overvejelser førte andre med sig, og der blev foreslået en mængde forskellige årsager til begivenhederne. For at dæmpe den voksende frygt for, at disse ukendte fænomener var en trussel mod landets nationale sikkerhed, godkendte myndighederne oprettelsen af UFO-organisationen.

Blandt de mange rapporter, der er blevet bragt i »Viden om Luftrummet« og »Videnskaben og Livet« er der en fra den 9. september 1976, hvor en gruppe ansatte ved Jiangxis 2. kemiske fabrik og enkelte indbyggere i byen Yichun i Jiangxi-provinsen ved 18-tiden iagttog en metallisk, kobberfarvet genstand af form som 2 bækkener (cymbaler) lagt mod hinanden, der roterede omkring sin lodrette akse. Øjenvidnerne erklærede, at genstanden var helt klart synlig.

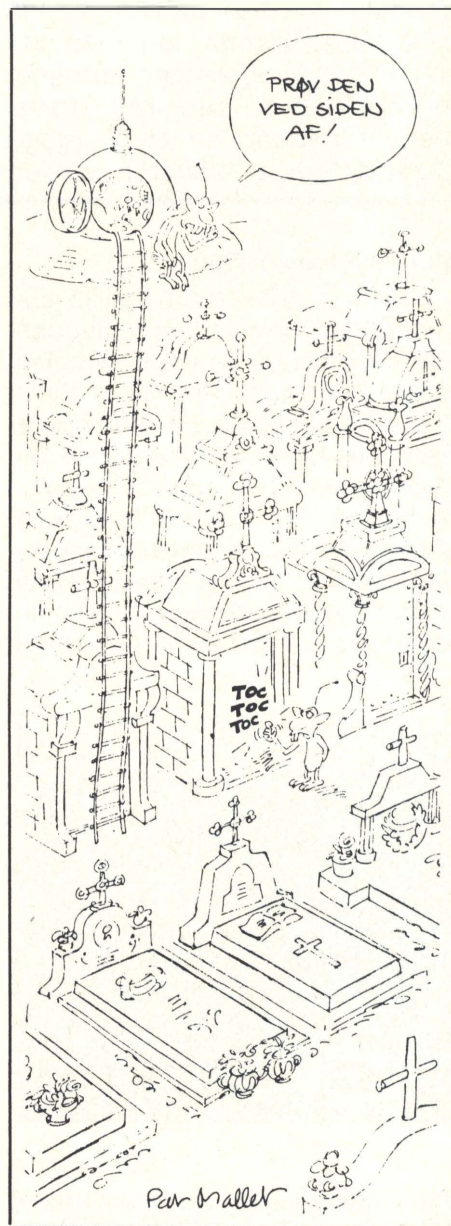
Det følgende år så Zhang Zhou-sheng fra Yunnans astronomiske Observatorium et UFO over Chendu, hovedstaden i Sichuan-provinsen (Szechuan). Nogle mennesker,

Paul Dong (th.) ses her sammen med Jim Lorenzen (tv.), der med sin kone Coral er leder af APRO. Ægteparret har skrevet forordet til Paul Dongs bog.

der boede inden for 180 km fra observationsstedet, blev også vidne til begivenheden.

Fortsættes side 23

Montana 1950 og Utah 1952

Af Kim Møller Hansen

Dette nummers UFO-klassiker omhandler to berømte farvefilm af UFOer optaget ved dagslys — Montana-filmen 1950 og Utah-filmen 1952.

SUFOI er i besiddelse af kopier af begge film og har ved flere lejligheder udlånt dem til dansk TV. UFO-NYT læsere, der har set filmene i TV eller på SUFOIs kongresser, er sikkert blevet skuffet over deres kvalitet og mangel på dramatik. Filmene er ganske vist hverken udpræget hårrejsende eller umiddelbart detaljerede, men de har til gengæld større videnskabelig værdi end mange mere sensationelle UFO-optagelser — og så har de »bestået« Ground Saucer Watch's computerfotografiske prøve!

Montana-filmen 1950

Klokken 11.25 (lokal tid) den 15. august (eller muligvis den 5. august) 1950 inspicerede 38-årige Nicholas Mariana, manager for Great Falls Electric's baseballhold, det lokale baseball-stadion sammen med sin 19-årige sekretær Virginia Raunig. Da han så mod nordvest mod skorstenen, der tilhører firmaet Anaconda Copper Company, opdagede han to stationære strålende lys på himlen. Mariana indså ret hurtigt, at det

ikke kunne være fly og løb de ca. 15 meter tilbage til bilen for at hente sit 16 mm Revere kamera med 3 inch telelinse, hvormed han ofte filmede baseballholdet.

Medens han filmede, satte de to lys sig i bevægelse og fløj mod sydvest mod vinden og fortsatte med en susende lyd, indtil de forsvandt i det fjerne. Under filmoptagelsen passererede objekterne bag et vandtårn og andre bygninger, som

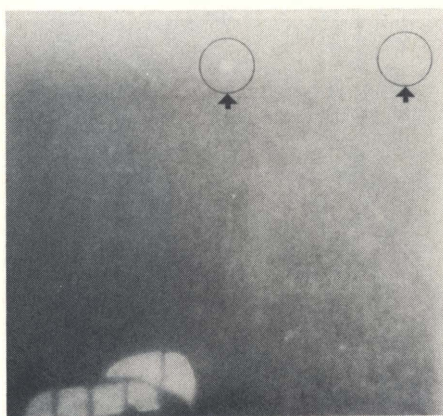

Fig. 1. Billede fra Montana-filmen. Nederst ses bygningen med ventilationskanalerne.

Fig. 2. Udsnit af et enkelt filmbillede. De to lysende objekter, der ses ved pilene, har bevæget sig mod venstre i forhold til fig. 1.

er vigtige referencegenstande ved en filmanalyse.

Mariana og Raunig fortæller, at de to lysende objekter var sølvfarvede med en form for »hak« eller en slags bånd omkring. De befandt sig i omkring 1500 meters højde og så ud til at rotere.

Luftvåbnet låner filmen

Det er temmelig indlysende, at Montana-filmen ikke er et svindelnummer, alene på grund af de store vanskeligheder forbundet med at arrangere et sådant. Karakteristisk for forfalskede UFO-fotos er, at hændelsen næsten aldrig omtales, før filmen er blevet fremkaldt, og resultatet er tilfredsstillende. Mariana, derimod, fortalte straks den lokale avis om hændelsen — mindst to uger før filmen var fremkaldt! Mariana ringede til vennen Raymond Fenton, sportsredaktør ved »Great Falls Leader«, og samme aften stod beretningen at læse på forsiden med overskriften »Mariana Reports Flying Discs«. Avisartiklen bragte desværre ikke andre vidner for dagen, trods det at Great Falls har næsten 40.000 indbyggere, og UFOerne blev set ved højlys dag.

I slutningen af august eller i begyndelsen af september 1950 var filmen endelig færdig. Mariana viste den ved flere klubmøder. Først da redaktøren for »Great Falls Leader«, C.T. Sullivan, så filmen og mente, at den muligvis indeholdt militære aspekter, fik luftvåbnet kendskab til filmen. Sullivan skrev den 13. september til den øverstkommanderende på Wright-Patterson Luftbasen i Dayton, at Mariana var villig til at »udlevere filmen til enhver

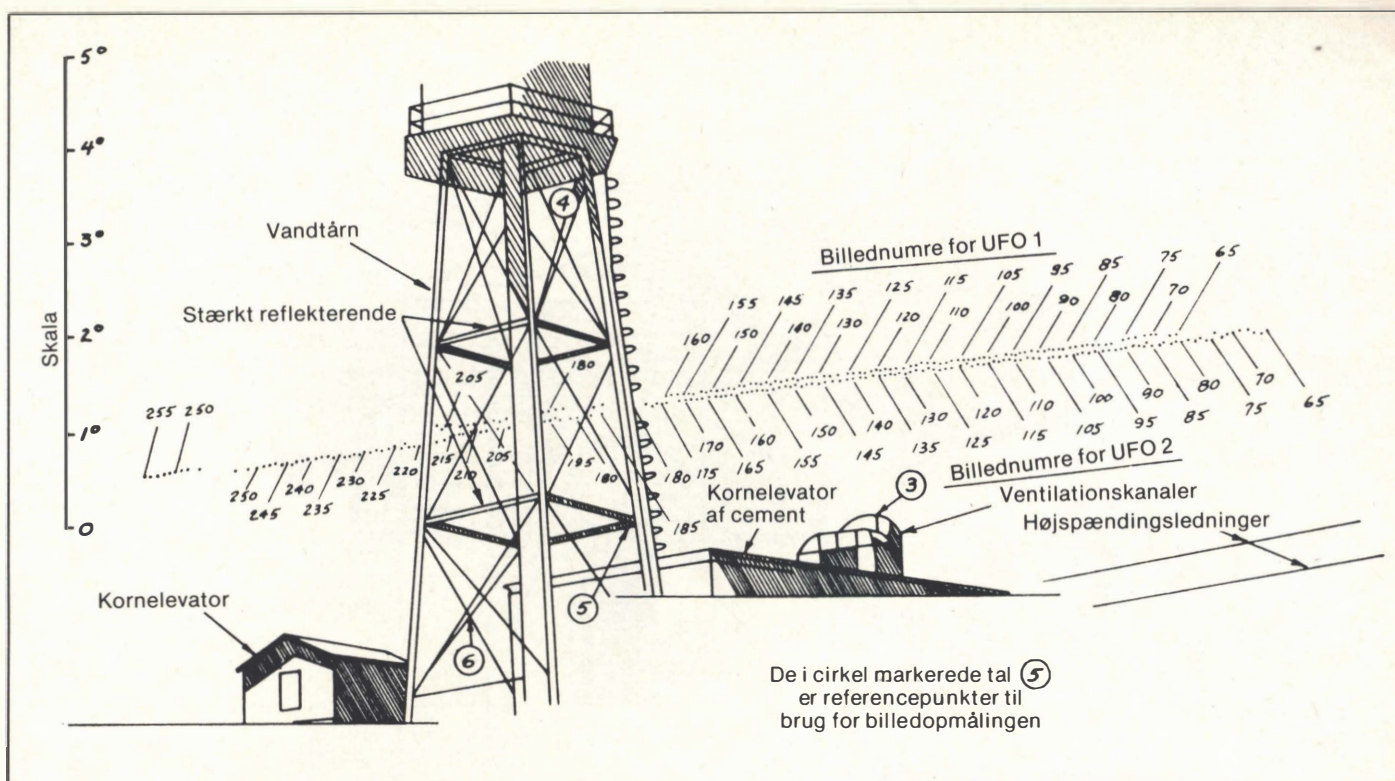

Fig. 3. Analyse af flyvebanen for de to lysende objekter, filmet i Great Falls, Montana, 15. august 1950. Billednumrene er angivet.

myndighed, som var interesseret.

Kaptajn John P. Brynildsen blev sat på opgaven, og allerede den 10. oktober erklærede luftvåbnet efter at have studeret filmen og Brynildsens rapport om sagen, at »filmen var for mørk til, at man kunne skimte nogen genkendelige objekter«. Men luftvåbnet var vist mere interesseret, end man ville indrømme, for det har senere lånt Marianas film flere gange og taget kopier af den.

Mariana påstår i øvrigt, at luftvåbnet ikke har tilbageleveret *hele* den originale film. De første 35 film-billeder, der ifølge Mariana viser, at objekterne i begyndelsen var stationære, er klippet bort, hvilket luftvåbnet naturligvis benægter. Hvis luftvåbnet virkelig har stjålet filmens mest spændende del, er det i grunden også mærkeligt, at luftvåbnet senere har haft behov for at låne filmen.

Filmanalyse

Filmen blev i 1955—56 analyseret af Dr. Robert M.L. Baker, Jr. Dr. Baker var på daværende tidspunkt 24 år og ledede filmanalysen finansieret af Douglas Aircraft Company, som senere videregav resultaterne til Project Blue Book. Bakers videnskabelige rapport er senere i 1968 offentliggjort i tidsskriftet »The Journal of the Astronautical Sciences« og i »Symposium on Unidenti-

fied Flying Objects«. Baker var på dette tidspunkt ansat hos System Sciences Corporation.

Dr. Bakers resultater skal her gives i punktform:

- Filmen er i sig selv skuffende og viser kun to utydelige hvide lys-prikker, der passerer bag om et vandtårn.
- Filmen varer 16 sekunder og er på 290 billeder.
- Objekterne flyver næsten parallelt med jordoverfladen.
- Omkring 225 billeder efter, at forgrunden (en ventilationsskakt) dukker op på filmen (på billed nr. 65), kan objekterne ikke længere ses, og beregningerne bliver upræcise herfra.
- Objekterne flyver højst sandsynligt på en kurs med kompasretningen 171°.

Mulige forklaringer

- 1) Objekterne flyver i sydlig retning modsat vindretningen i Great Falls den 15. august, hvilket *udelukker balloner*.
- 2) Objekterne kan p.g.a. udseendet (manglende hale) og observationstidens varighed heller *ikke* være rester fra et meteor.
- 3) Linsefejl, luftspejlinger og refleksioner i skyer kan også udelukkes.

- 4) Den sandsynligste mulighed er sollysreflekser fra fly eller måske fænomener beslægtede med fly, f.eks. en lysende chokbølge.

Fly-hypotesen synes tillokkende, eftersom det rygtedes, at to F-94 jagerfly landede ved Malmstrom luftbasen — der ligger ca. 5 km øst for hvor filmen blev taget — omtrent samtidig med observationen. Dette rygte fik ny næring af kaptajn E.J. Ruppelt's indlæg ved Robertson-panelets møde i januar 1953.

Ruppelt fortalte at: »efterretningsofficeren i Great Falls havde gennemset stakkevis af flyjournaler og fundet ud af, at kun to fly, to F-94'ere, var i nærheden af Great Falls på observationstidspunktet og landede omkring to minutter senere... Først undersøgte vi de to flys flyveruter. Vi vidste, hvornår de landede, og hvilket landingsmønster, der blev anvendt den pågældende dag. De to fly var overhovedet ikke i nærheden af UFOernes flyverute.« Fig. 4 støtter denne konklusion, idet objekterne befandt sig i et område stik modsat Malmstrom luftbasen og fløj væk fra flyvepladsen. Robertson-panelet mente imidlertid *ikke*, at dette var tilstrækkeligt til at modbevise jettfly-hypotesen.

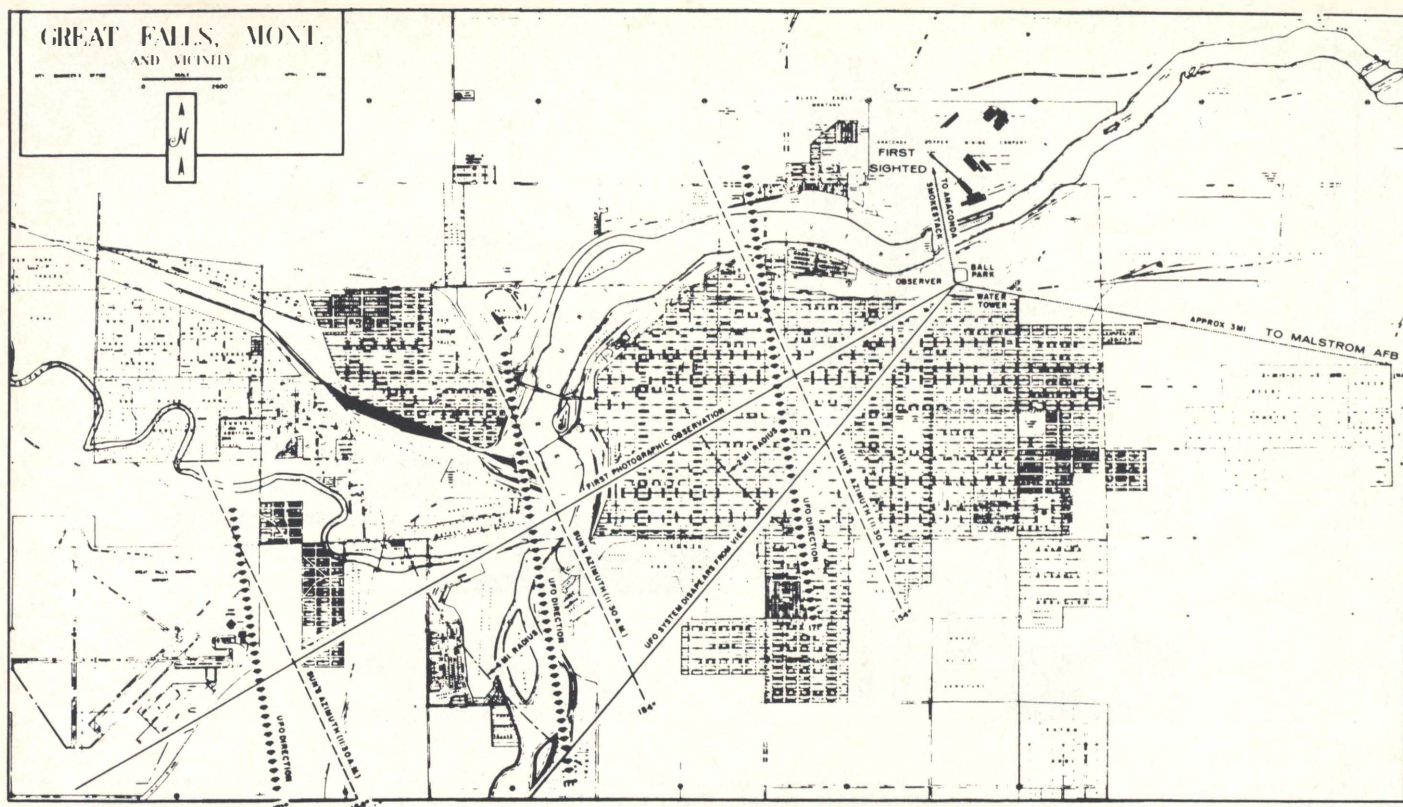

Fig. 4. Kort over Great Falls, hvor UFOernes hypotesiske flyvebaner er indtegnat.

Eksperimenter

For yderligere at be- eller afkræfte fly-hypotesen udførte Dr. Baker en omfattende forsøgsrække, hvor

mange forskellige genstande blev filmet med et kamera magen til Mariana's og under tilsvarende vejrforhold. (Se fig. 5 og 6). *Forsøgsre-*

sultaterne er bestemt ikke i flyhypotesens favør. Hvis de første få billeder på filmen viser solreflekser fra fly, der var orienteret i forhold til solen på den gunstigste måde, ville flyene være 1½ til 5 km fra kameraet. Hvis lysene derimod stammer fra fly, der ikke er optimalt orienteret mod solen, måtte flyene være tættere på kameraet. I begge tilfælde ville flyenes bygningsmåde have været synlig!

På grundlag af de data om objekternes hastighed og højde, som kan beregnes ved hjælp af referencegenstandene på filmen, kan man slutte, at hvis de observerede objekter er F-94 jetfly, kan de højst være 10 km fra kameraet (se tabel 1), for i denne afstand vil de have en hastighed på 600 km/t, hvilket er disse flys maximumhastighed.

Refleksforsøgene viser, at også selv om flyene befandt sig i denne største afstand fra kameraet, ville man på filmen kunne se visse del af flyenes krop!

Dr. Baker konkluderer derfor, at Montana-filmen viser »anormale fænomener«, d.v.s. ikke-identificerbare fænomener. Bemærk, at Baker vægrer sig ved at bruge betegnelsen »UFOer« — måske med den begrundelse, at betegnelsen er lidt »belastet«.

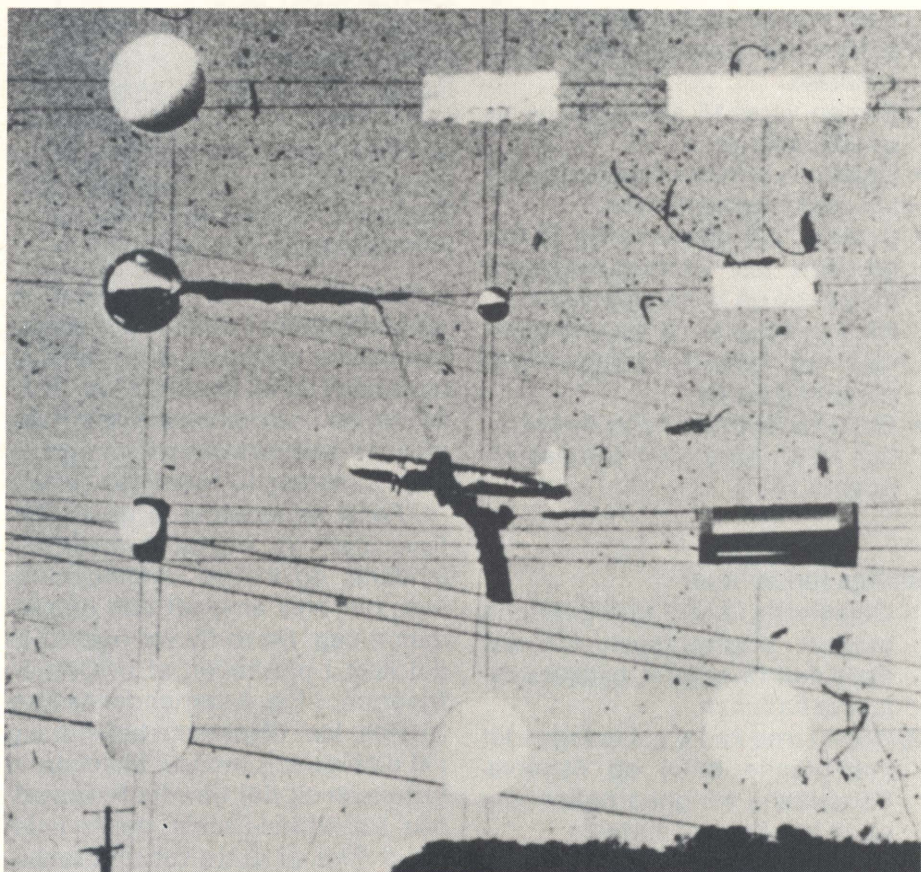

Fig. 5. Eksperimenter med sollysreflekser fra kendte genstande, optaget med et kamera magen til Nicholas Mariana.

Afstand km	Højde km	Tværgående hastighed km/t.	Hastighed på kursen 171° km/t.	Hastighed ved opti- male sollys- reflekser km/t.	Kommentarer
0,8	0,20	88	102		Højeste flyvehastighed for fugle, men fugle vil være genkendelige.
3,2	0,83	253	315	611	Normal landingshastighed for F-94 er 210—300 km/t., men flyet vil være genkendeligt på denne afstand.
10,4	2,7	752	960	1824	Maximumhastigheden for F-94'eren (ved dyk) er 963 km/t. Flyet er genkendeligt på denne afstand.
900,8	289,6	62.400			Meteoror. Men kunne ikke ses på denne afstand ved fuldt dagslys. Over 100 km er atmosfæren for tynd til kuglelyn.
3.616	1710	249.600			Meteoror med høj hastighed. Kan ikke ses ved højlys dag.

Tabel 1. Hypotetiske afstande, højder og hastigheder.

Pro et contra

Som man kan forvente, kan UFO-skeptikeren Philip Klass ikke tilslutte sig Dr. Bakers konklusion.

Klass har studeret Bakers originale rapport, der blev færdigskrevet den 24. marts 1956 og afleveret til Project Blue Book. Klass opdagede, at det under Bakers eksperimenter faktisk var lykkedes at frembringe et lysende objekt mangel til dem på Mariana's film ved at filme et trafikfly med en længde på 30 meter på ca 20 km's afstand. Dette svarer til at filme et 12 meter langt F-94 fly i en afstand på ca. 8 km (se fig. 7). Denne oplysning er *ikke* medtaget i Dr. Bakers rapport fra 1968. De to rapporters konklusioner er også forskellige, selv om de er baseret på samme bevismateriale.

Fig. 6. En forstørrelse af et billede fra Montana-filmen (tv) sammenlignet med et foto af fire F-94 jettfly i tæt formation omkring 4 km fra kameraet. Reflekserne fra flyene er sammenlignelige med lysprikkerne til venstre, men man er ikke i tvivl om, at det virkelig er fly til højre. Begge fotos er i samme målestoksforhold.

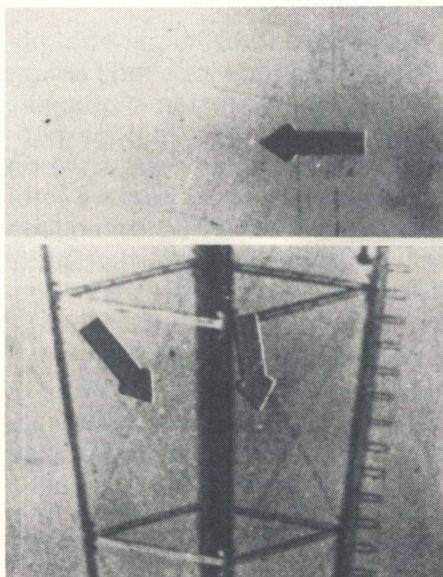

Fig. 7. Disse to fotos er fra Dr. Bakers originale rapport fra 1956. Øverst ses et billede fra Montana-filmen, hvor UFOerne passerer bag vandtårnet. Nederst et billede fra Dr. Bakers forsøgsrække. Den lille hvide lyspriker er næsten identisk med lysprikkerne foroven, stammer fra et 30 meter langt fly i 20 km's afstand. Denne illustration er mærkeligt nok ikke medtaget i Bakers rapport fra 1968.

Foto: US Air Force.

I 1968 skrev Baker: »... på baggrund af det fotografiske bevismateriale, kan det filmede ikke forklares som værende et kendt naturfænomen«.

Tolv år tidligere erklærede Baker: »Fotografierne vist i Appendix II (fig. 7) ser ud til at antyde, at reflekserne fra flyet ligner de to lys på filmen«.

Det skal til Dr. Bakers forsvar nævnes, at han senere under et møde med Klass fortalte, at ordlyden i den originale rapport var valgt for at formilde hans chef, Dr. W.B. Klemperer, som var uenig med Baker i hovedspørgsmålet om, hvorvidt lysene på filmen skyldtes fly.

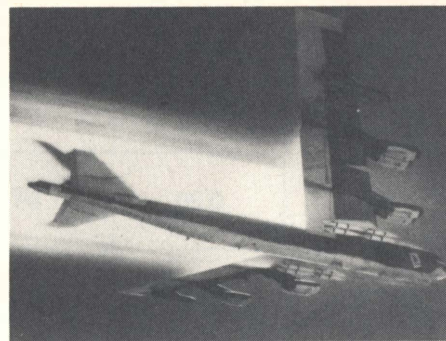
Klass har fundet ud af, at der faktisk landede to F-94 fly på det tidspunkt, da filmen blev optaget. De tilhørte 449'th Fighter Squadron fra Ladd luftbasen i Alaska og havde registreringsnumrene 2502 og 2503. Klass »glemmer« desværre at oplyse, om disse fly fløj på samme kurs som UFOerne! Han ignorerer også følgende udtalelse fra Nicho-

las Mariana bragt den 6. oktober 1950 af Associated Press: »To jet-fly, der fløj i en anden retning på samme tidspunkt, så ud til at flyve meget hurtigere end de to UFOer.«

Klass har mildest talt også svært ved at tilbagevise Dr. Bakers analyseresultater. Ikke desto mindre mener han, at de fotograferede objekter er sollysreflekser eller måske »lysende chokbølger« (se fig. 8) fra

to F-94 jagerfly, der landede henholdsvis klokken 11.30 og 11.33 på Malmstrom luftbasen den 15. august 1950.

Fig. 8. Foto af en Boeing B-52 under test-flyvning i 6.400 meters højde. Under usædvanlige atmosfæriske forhold kan luft ved vingernes bagkant få forøget sin relative fugtighed, og der dannes vanddråber, som skaber en tåge, der oplyses af sollys. Philip Klass mener, at dette fænomen måske kan forklare de to klare lys på Montana-filmen.

Utah-filmen, 1952

Delbert C. Newhouse, officer og cheffotograf i den amerikanske flåde med over 1000 luftfotograferingstimer bag sig, kørte den 2. juli 1952 klokken 11.10 (lokal tid) sammen med sin hustru og to børn fra Washington, D.C. ad hovedvej 30 mod Portland i Oregon. De var netop kørt gennem Tremonton, Utah — en lille by nord for Salt Lake City — da fru Newhouse opdagede en gruppe usædvanlige objekter på himlen. Hun gjorde manden opmærksom på dem, og Delbert Newhouse kørte straks ind til siden, parkerede vognen og steg ud for bedre at kunne studere fænomenet. Det tog ham kun brøkdele af sekunder at indse, at han var tilskuer til et højst usædvanligt skuespil: 12-14 skiveformede objekter tumlede omkring på himlen i en usammenhængende formation i ca. 10.000 fods højde (3000 m). De lignede ingen af de fly, Newhouse tidligere havde set eller fotograferet.

Newhouse greb sit 16 mm Bell & Howell filmkamera, der lå i en kuffert, og tog 1200 billeder af de skinnende objekter. Filmens varighed er ca. 75 sekunder. Der var ingen referencegenstande over horisonten, så han var ude af stand til at anslå størrelsen, hastighed og afstand.

Newhouse fortæller, at et af objekterne ændrede kurs mod øst og fortsatte væk fra resten af gruppen, der forsvandt i den vestlige horisont. Han holdt kameraet stille og lod det enlige objekt passere forbi kameraets synsfelt og opfangede det igen bagefter på dets kurs mod øst. Dette gentog han tre gange.

Flåden og luftvåbnet uenige!

Ingen andre optagelser af UFOer er formentlig nogen sinde blevet udsat for så strenge og omfattende undersøgelser af militære myndigheder. Den amerikanske flådes fotolaboratorium i Anacostia, Maryland,

brugte mere end 1000 arbejdstimer på at analysere filmen, og luftvåbnets fotolaboratorium på Wright-Patterson Luftbasen — hjemsted for Blue Book — underkastede også filmen grundige analyser. De to laboratorier opnåede modstridende konklusioner!

Flådens forskere fastslog, at filmen viser intelligensstyrende fartøjer — ikke flyvemaskiner — men vægrede sig ved at omtale dem som rumfartøjer. Luftvåbnet erklærede, at objekterne på filmen kunne være lysreflekser fra en flok måger, og man klassificerede Utah-filmen under »muligvis fugle«.

At måge-hypotesen ikke er særlig sandsynlig, fremgår af følgende uddrag fra Blue Book arkiverne, »Memorandum for the record of February 11., 1953«, hvor luftvåbnets manglende videnskabelighed tydeligt skinner igennem:

»...pkt. 3. Luftvåbnets analyser konkluderer, at:

- Det er temmelig sikkert, at filmaftegningernes lysstyrke er større end enhver fugls.
- Objekterne er ikke balloner.
- Objekterne kunne være fly. (Bemærk: Den manglende lyd næsten udelukker fly. Fly i luftduel kan høres i næsten alle højder. Luftrummet over observationsstedet var derudover ikke et forbudt område (for rute-fly m.m.), og det er tvivlsomt, om en sådan flyvning vil blive udført på de ordinære luftruter).

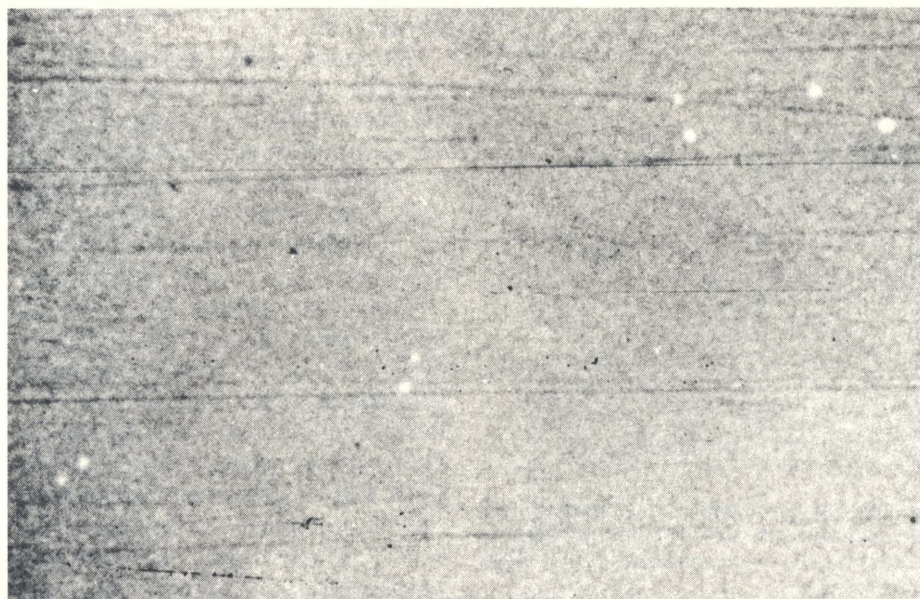

Fig. 9. Forstørrelse af et af billederne fra Utah-filmen. Objekterne flyver tilsyneladende parvis.

Flådens rapport siger, at objekterne er:

- a. Selvløsende eller selvstændige lyskilder.
- b. Ikke kan være fly eller balloner.
- c. Man kender ingen fugle, der reflekterer tilstrækkelig lys til at kunne forårsage fænomenerne på filmen. Det skal bemærkes, at flådens folk udledte dette af hvert eneste billede på filmen, hvilket tog ca. 1000 timer. To astronomer, der overværede et af møderne angående filmen, påpegede, at den anvendte analysemetode var forkert, hvorfor hele analysen er værdiløs.

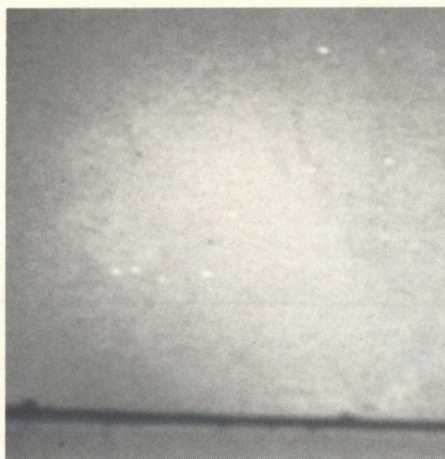
Pkt. 4. Offentliggørelsen af filmen blev diskuteret med oberstløjtnant Johnston og oberst McDuffy, og man besluttede, at filmen skulle offentliggøres uden kommentarer om, hvad den viser, og så håbe, at der ikke bliver stillet spørgsmål vedrørende flådens rapport. (. . .)

Pkt. 6. Konklusion:

Hvis det anses for tilrådeligt hurtigt at offentliggøre filmen, skal det meddeles, at luftvåbnet ikke med sikkerhed kan identificere objekterne, men at det er temmelig sikkert, at de er balloner eller måger, hvorfor der ikke vil blive foretaget yderligere efterforskning i sagen. Hvis flådens og luftvåbnets rapporter ønskes offentliggjort, skal det erklæres, at p.g.a. de sparsomme data, de bygger på, vil de være af ringe værdi. Det vil være en temmelig uheldig politik at fortælle, at flåden har lavet en fejl i starten af sine analyser. (. . .)«

Memorandumet anbefalede, at der blev udført en række forsøg — bl.a. med at fotografere måger, balloner og fly i sollys — for at afgøre, om UFOerne var måger, fly eller lignende. Anbefalingen blev aldrig efterkommet, og sagen blev dropet. Muligheden for måger eller fly forblev åben.

Pressen havde imidlertid fået nys om sagen, og luftvåbnet med kaptajn Ruppelt i spidsen planlagde en pressekonference, hvor Utah-filmene skulle vises og »forklares«. Den blev heller aldrig til noget. Ifølge Ruppelt fordi de militære myndigheder mente, at mågeteorien var lige lovlig tyndbenet. Blue Books mågeteori dukkede senere op igen — denne gang i Condon-rapporten.

Kvalificeret filmanalyse

Dr. Baker har også undersøgt Utah-filmene og er noget frem til følgende:

- Aftegningerne på filmen er små og relativt skarpe, men uden en baggrund er de svære at identificere.
- Der er en generel tendens til, at objekterne bevæger sig parvis (se fig. 9 og 10).
- Hvis objekterne befinder sig i en afstand på 2000 fod (600 m), fløj de med en hastighed på 9 miles/t (15 km/t) og udøvede en indbyrdes tiltrækningskraft på 0.25 g. Det enlige objekt, som bevæger sig tværs gennem synsfeltet, vil have en hastighed på 54 miles/t (85 km/t).
- Selvom aftegningerne er skarpe, er det svært at beregne nogen konsekvent flad eller elliptisk form.
- Objekterne bevæger sig ikke, som en flok højtflyvende fugle gør.
- Der er en stigen og falden i lysstyrken, men dette foregår uden påviselige perioder, som f.eks. fugles basken med vingerne vil medføre.
- Man kan ikke se nogen cumulus-skyer på himlen, som kunne røbe tilstedeværelsen af en termisk opdrift.

Dr. Baker konkluderer: »De filmoptagelser af fugle på forskellige afstande, som jeg har lavet, har ingen lighedspunkter med Utah-filmene. Jeg mener derfor ikke, at fuglehypotesen er særlig tilfredsstillende, og klassificerer derfor de observerede og filmede objekter som anormale fænomener«.

Hvad var Utah-UFOerne?

I kaptajn Ruppelts bog »The Report on Unidentified Flying Objects« finder man på side 224 denne interessante oplysning:

»Efter jeg forlod luftvåbnet, mødte jeg Newhouse og havde en to timer lang samtale med ham. Jeg har talt med mange UFO-observatører, men få har gjort et så dybt indtryk på mig. Jeg erfarede, at da han og familien første gang så UFOerne, var de nær ved bilen — meget nærmere end da han tog filmen. For at bruge Newhouse egne ord: »Hvis de var på størrelse med et B-29 fly, var de i 10.000 fods højde« (3.000 meter)

Og Newhouse og familien havde studeret objekterne omhyggeligt. De lignede »to tallerkener lagt mod hinanden!« Newhouse nøjedes ikke med at tro, UFOerne var skiveformede; han vidste, at de var det, for han havde set dem klart og tydeligt. Jeg spurgte ham, hvorfor han ikke havde fortalt dette til officeren, der interviewede ham. Hertil svarede han, at det havde han også. Så huskede jeg, at jeg havde givet officeren en liste over de spørgsmål, jeg ønskede Newhouse skulle besvare. Spørgsmålet »Hvordan så UFOerne ud?« var ikke blandt dem; for hvem tænker på at spørge om UFOernes udseende, når man har en filmoptagelse af dem? Hvorfor officeren ikke videregav denne interessante oplysning til os, vil jeg sikkert aldrig få at vide.«

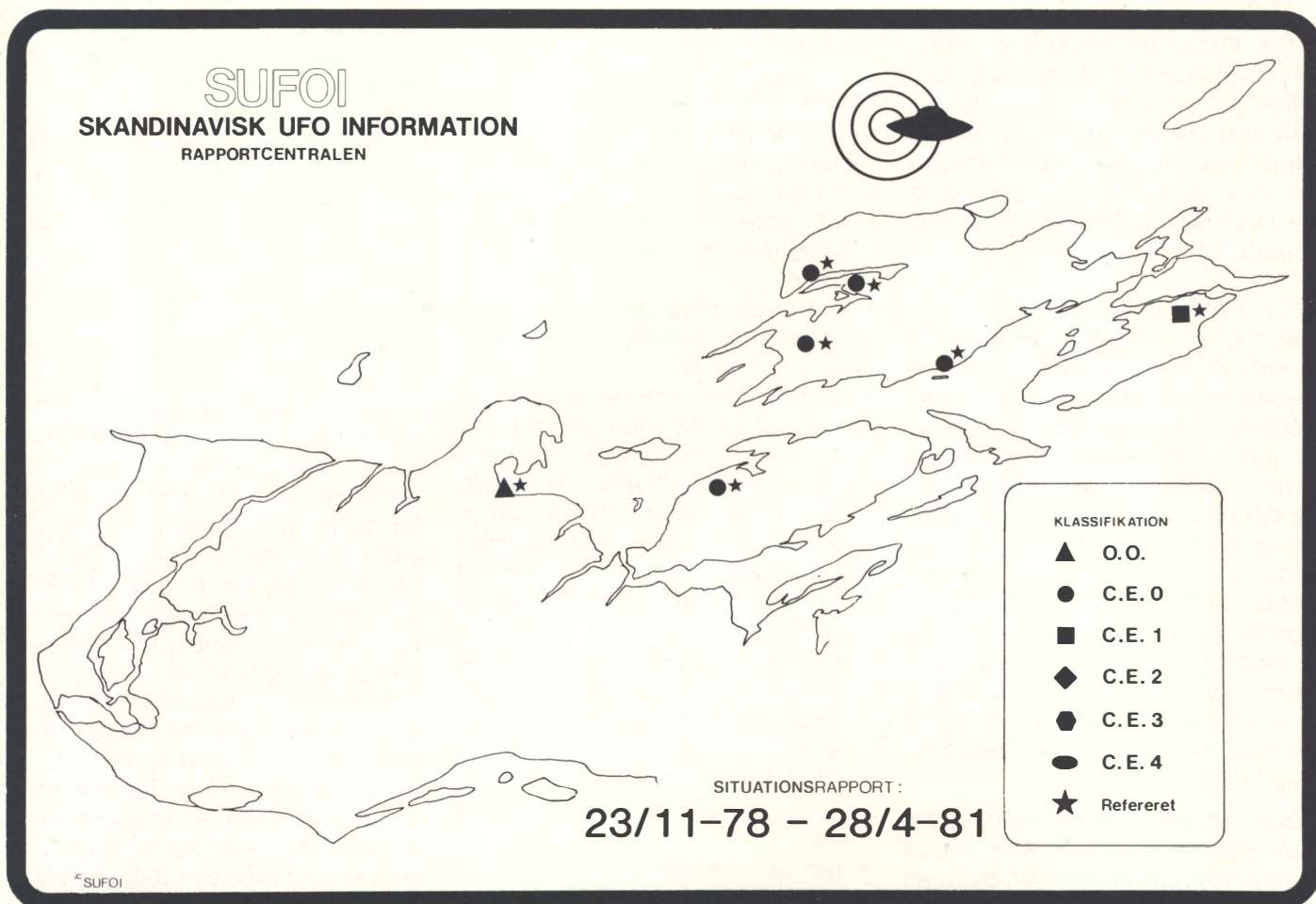
I Utah-sagen havde luftvåbnet et vidneudsagn fra et troværdigt vidne (og ekspert i luftfotografering), et andet voksent vidne (hans hustru) og en filmoptagelse af de observerede UFOer, men kunne eller ville ikke seriøst tage den mulighed i betragtning, at de observerede UFOer var virkelige □

Kilder:

1. »Symposium On Unidentified Flying Objects«, 29. juli 1968.
2. »The Hynek UFO Report«, J. Allen Hynek, 1977.
3. »The UFO Handbook«, Allen Hendry, 1979.
4. »UFOs — Explained«, Philip J. Klass, 1974.
5. »UFOs A Scientific Debate«, red. Carl Sagan & Thornton Page, 1972.
6. »The UFO Controversy In America«, David Michael Jacobs, 1975.

UFO-RAPPORTER

DANMARK

O.O.

Ordinær observation.

C.E. 0

Nærobervation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E. 1

Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E. 2

Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E. 3

Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en besætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E., Close Encounter = Nærobobservation.

C.E. 4

Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View. Tucson Arizona 85704.

Den 23. november 1978
kl. ca. 17.30
4891 Toreby

C.E.1

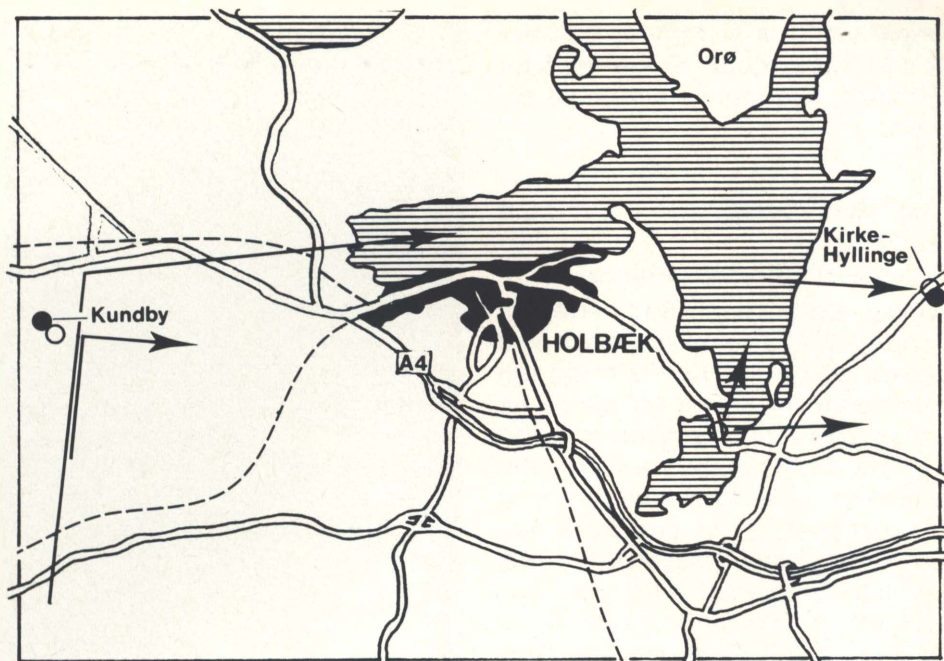
En ung dame kommer sammen med sin mor kørende i bil fra Toreby ad A7 mod Nykøbing F., da moderen pludselig bremser hårdt, fordi der i en afstand af kun 3—4 meter passerer et lysende objekt oppe foran bilen og på tværs af dens kurs.

Objektet beskrives som halvmåneformet, ca. 1 meter stort og blinkende med røde, grønne, blå og violette lys. Nogle få sekunder efter passerer der endnu et tilsvarende objekt i samme retning.

Nogen lyd hørtes ikke.

Observatørerne, som blev ret forskrækkede, mener, at objekternes kurs var fra nordøst mod syd i retning af Gedser.

Observationstid: 30 sekunder.

Den 25. januar 1981
kl. 18.20

C.E.0

Kundby, 4520 Svinninge

Et ægtepar kom om aftenen den 25/1 ud for en ejendommelig hændelse, der bør sammenholdes med den efterfølgende rapport fra samme dag.

Konen var gået udenfor huset for at se på stjerner, da vejret var velegnet hertil. En enkelt stjerne i sydøstlig retning fangede særlig hendes opmærksomhed. Den havde et blændende gult lys, der i starten mindede hende om lyset

fra et fly. Straks efter så hun et lys magen til det første. Den sidste stillede sig nu over den anden, så man fik det indtryk, at de havde kontakt med hinanden. Formen var kegleformet eller trekantet.

Observatøren gik derpå ind for at hente sin mand; hun medbragte desuden en kikkert (7×50). Det øverste UFO var nu på vej i stærk fart mod øst, mens det andet fløj roligt mod nordøst, hvor det stoppede op og vendte sig, så man kunne se det fra neden. Det udsendte et stærkt hvidligt lys i zigzag form fra undersiden. Hun måtte på et tidspunkt tage kikkerten bort fra øjnene, da lyset var stærkt blændende.

Imens havde hendes mand fundet frem til et fotoapparat, og han fik taget en del billeder, som desværre senere viste sig at være mislykkede.

Objektet fløj så mod Skibby, hvor det forsvandt i horisonten i NNØ. Der hørtes ingen støj fra UFOet.

Ægteparret gætter på, at det befandt sig ca. 1/2 km borte. Dets diameter anslås til 50 meter.

Den 25. januar 1981
kl. 17.40 og kl. 19.25
4050 Skibby og 3300 Frederiksværk.

C.E.0

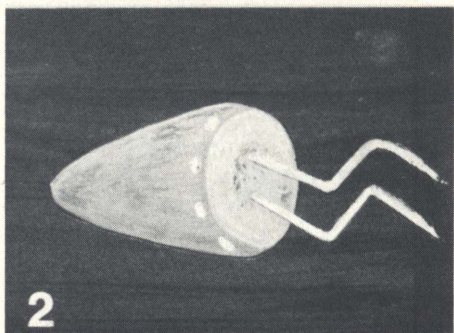
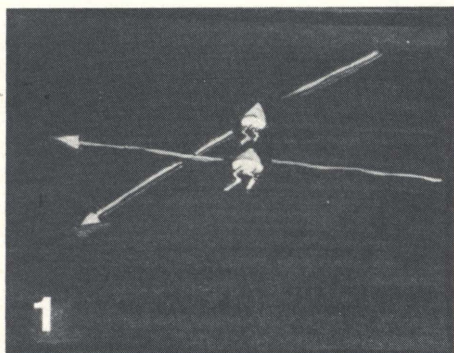
En familie på 4 medlemmer var på vej hjem mod Frederiksværk samme aften som ovenstående observation fandt sted.

Beretningen lyder i uddrag:

... »Første gang vi så genstanden var ved Munkholmbroen (sydøst for Holbæk). Det var da i østlig retning. Pludselig får vi øje på endnu en genstand fra NØ, som krydser den førstes bane. Klokken var da ca. 17.30. — Ca. 10 minutter efter så vi — mellem Kirke-Hyllinge og Skibby — et nyt objekt. Det var udstyret med et kraftigt gult/hvidt lys. Lige efter så vi den samme genstand fra siden, men nu med rødt lys. Den passerede hen over os med jævn hurtig fart. Genstanden, som var trekantet, virkede meget stor. Den havde et blåt lys ved den ene »vinge«. Der hørtes ingen lyd. Klokken 18.00 var vi mellem Ølsted og Frederiksværk. Her sås UFOet i vestlig retning ude over Roskilde Fjord. Pludselig slukkede den det kraftige hvide lys og erstattede det med 3 røde lamper, hvorpå den fløj mod vest. Samtidig sås 2 andre objekter, der langsomt forsvandt mod NØ. — Klokken 19.25 så vi den trekantede genstand for sidste gang; denne gang ud over Arresø mod øst.«

Familien anslår at have været mindre end 50 meter fra UFOet. Dets diameter er ansat til ca. 90 meter (!). I øvrigt bør det vel bemærkes, at vi hér har et af de meget få tilfælde, hvor observatøren står direkte under objektet.

Denne rapport synes at bekræfte den forrige beretning — eller om-

vendt om man vil. Kundby og Svinninge ligger godt 10 km vest for Holbæk, hvor denne beretning begynder.

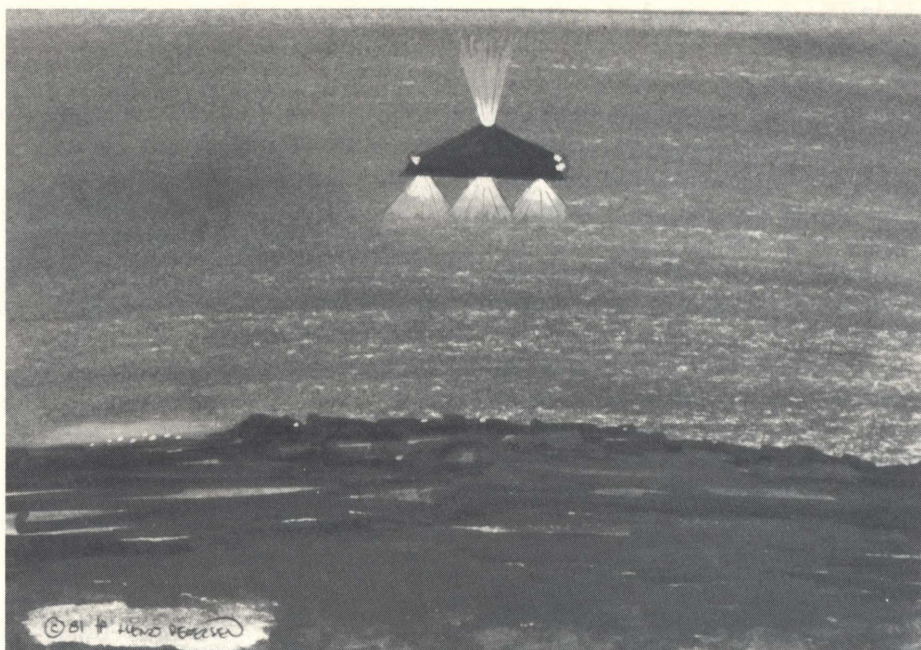
Den 15. marts 1981

C.E.0

kl. 12.50

Agernæs, 5483 Kappendrup

Observatøren, en 39-årig herre, opholder sig på feltskydebanen ved Agernæs, da han i nordvestlig retning nord for Æbelø får øje på en mørk formation af striber, som han først antager at være en sky eller en skypumpe, men kan så se, at hastigheden er for stor og at formen heller ikke passer hertil. Bevægelsesretningen er fra højre mod venstre, ca. fra nord mod syd over havet mellem Æbelø og Agernæs. Bemærker så, at hastighed og retning ændres, således at det kommer skråt imod ham. Kan nu se, at det får et omrids af en form, som han ikke tidligere har set. Herefter foretager objektet en veritabel luftakrobatik. Det stopper pludselig op, vender fra horisontal stilling til en skrå stilling på ca. 20°, foretager så en drejning på 90° og en opadgående bevægelse. Herved får observatøren et godt

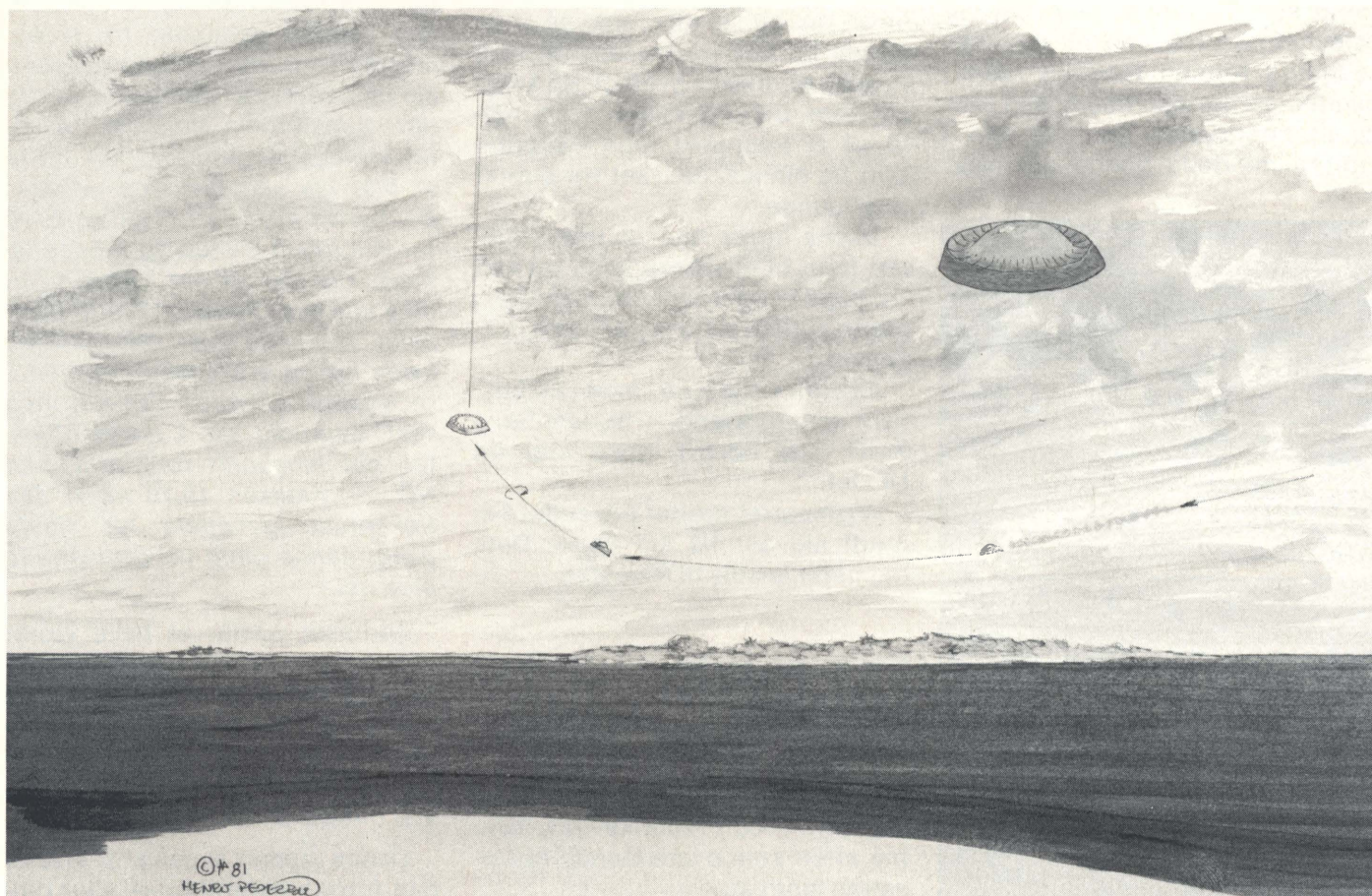
overblik over objektets overflade. Objektets form beskrives således: »Cirkelformet med mindre diameter foroven end forneden. Overfladen er kuplet med en forsænkning mod objektets kant. Objektets bund muligvis hvælvet. Objektets farve: grålig, de skrå sider nærmest grumsede.« Til slut stiger objektet

næsten lodret og forsvinder i forholdsvis lave skyer.

Objektets størrelse og afstand til det var observatøren ikke i stand til at fastslå med sikkerhed.

Lyd fra objektet kunne ikke høres. Observationstid: 10 sekunder.

Vejrforhold: Overskyet, let vind fra øst. Temperatur ca. 5°C.

den 31. marts 1981

kl. 21.34

4230 Skælskør

To unge mennesker, som bor på Bülowsvej, sidder en aften på deres værelse og spiller, da de bliver afbrudt af et strømsvigt. Det elektriske lys dæmpedes pludseligt kraftigt, og alle installationer påvirkedes i 2-3 sekunder, bl.a. fjernsynet, som begyndte at flimre. Da de begge havde en fornemmelse af, at der skete noget usædvanligt, skyndte de sig ud foran huset for at betragte himlen. Fik da i vest-sydvestlig retning øje på et mærkeligt objekt med røde og hvide lys. Den ene skynder sig straks ind efter en kikkert, og igennem denne kan de nu se, at det drejer sig om et aflangt objekt med afrundede ender. I den ene ende er der på over- og undersiden placeret 1+1 regelmæssigt blinkende røde lys. I den anden ende af objektet er der på over- og underside placeret 3+3 konstant lysende hvide lys, forskudt lidt i forhold til hinanden. Den ene af observatørerne mener, at der var to objekter.

Efter at have holdt øje med objektet i ca. 5 minutter, hvorunder

C.E.O

det passerer over dem i Zenit, forsvandt det i nordlig retning ind i en sky.

Efter ca. 5 minutters forsøg på at få øje på objektet igen, opgav de det. Da de går ind i huset, bemærkede de, at gadebelysningen mangler, ikke alene på Bülowsvej, men i resten af byen. Inde i huset er belysningen i orden, og fjernsynet fungerer normalt.

Det blev senere konstateret, at strømsvigtet skyldtes en transformatorstation, som var brændt.

Objektets størrelse anslås af observatørerne til at være mindst 20 meter. Afstanden til det ca. 700 meter.

Objektets lyd: en konstant hvæsen.

Objektets bevægelse: zig-zag.

Observationstid: 5 minutter.

Vejrforhold: letskyet, tørvejr, blæst og mørkt. Temperatur: 2°C.

Den 28. april 1981

kl. 22.35

8260 Risskov

O.O.

En ældre herre bliver fra sin bopæl vidne til en mærkelig hændelse.

I sydvestlig retning, 30° oppe ser han et cirkelrundt, stærkt gult orangelysende objekt med sribet mønster, som bevæger sig hen over himlen. Pludselig holder det stille i ca. 1 minut, hvorefter det igen bevæger sig videre i samme retning. Observatøren henter sin kikkert og kan nu se objektet tydeligt. Bemærker, at der på objektet er fire punkter, som hvert andet minut udsender kraftige regelmæssige lysglimt (»signaler«) i en orangegul farve. Efter objektet ses en gulbrun kondensstribе.

Efter 20 minutters forløb har objektet bevæget sig mod nordvest, hvor det forsvinder i horisonten.

Objektets størrelse angives som det halve af fuldmånen. Afstanden til objektet kunne ikke bedømmes.

Ingen lyd hørtes fra objektet.

Vejrforhold: Klart, tørvejr, mørkt og vindstille.

Temperatur: 6°C.

Referat: XP og PAH.
Tegning: HP.

SYNSPUNKTER

TRE UFO ARTIKLER

»UFOer: Intet andet emne er mere sensationelt, aparte eller kontroversielt; intet andet emne polariserer folk eller enkeltpersoner i så høj grad; intet andet emne viser en sådan kamp mellem godtroenhed og fanatisme, beviser kontra optisk illusion, realiteter kontra trang til mystik, påstande og modpåstande.«

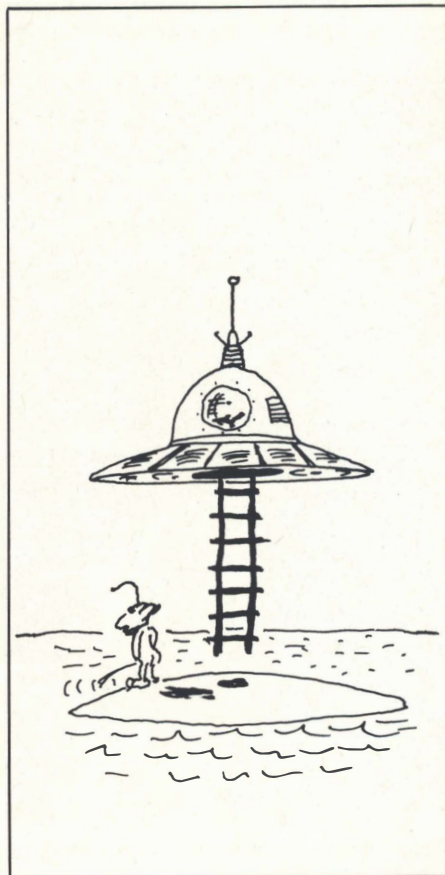
Sådan udtaler Dr. Berthold E. Schwarz i bogen »SYNSPUNKTER — TRE UFO ARTIKLER«. Vil du læse fortsættelsen — så skynd dig at købe bogen!

I »Synspunker« bliver tre centrale emner inden for UFO-forskningen gennemgået af tre anerkendte videnskabsmænd:

Professor Theodore Spickler beretter om **UFOer og kuglelyn**, ingeniør Thomas Olsen om **rapportmaterialet** og Dr. Berthold E. Schwarz om **UFO-observatører**.

Bogen har tidligere kostet kr. 25,00 — men nu sælger vi den for

kun kr. 14,80 + eksp./porto. 60 sider, illustreret.

INTERNATIONALT

2. London Kongres

Ved Per Andersen

I maj i år blev der i London afholdt den 2. internationale London UFO-Kongres, med deltagere fra mange lande. Dagen før kongressen blev der endvidere afholdt et møde i den Provisoriske Internationale Komité for UFO-Forskning. Vi bringer her et resumé af disse begivenheder.

Den britiske UFO-organisation British UFO Research Association (BUFORA) er — ligesom SUFOI — slået ind på en kurs med at holde en kongres hvert andet år. Den første internationale London-kongres blev afholdt i august 1979, og her i maj løb så nummer to af stabelen.

Kongressen fandt sted i dagene søndag den 24. maj og mandag den 25. maj (denne mandag var officiel

fridag for englænderne). Men inden da — lørdag den 23. maj — blev der afholdt et møde i den Provisoriske Internationale Komité for UFO-Forskning (PICUR).

PICUR-mødet

PICUR blev som bekendt oprettet i 1979 under den 1. London-kongres, og efter det første komité-møde i København, oktober 1980, blev så

det andet komité-møde afholdt i London.

Undertegnede repræsenterede Danmark på mødet, og at jeg i det hele taget var i stand til at deltage skyldes venlig økonomisk hjælp fra SUFOI, FUFOS, UFO-Fondet af 1979 og Valby UFO Center — som hermed takkes varmt. De andre officielle deltagere på mødet var: Peter A. Hill, Mark Tyrrell, Mark Clarke, Robert Digby, Stephen Gamble, Charles Lockwood (alle fra UK), Bertil Kuhlemann (Sverige), David Haisell (Canada), Dr. Bruce Maccabee (USA), Francesco Izzo (Italien), Dowe Bosga (Belgien) og foruden undertegnede også Kim Lykkegaard fra Danmark.

Derudover var der en række observatører fra bl.a. UK og Sverige, og der var venlige hilsener fra bl.a. Alain Esterle (GEPAN, Frankrig), Vincente Juan Ballester-Olmos (Spanien), Dr. Leo Sprinkle (USA) og Allen Hynek (USA).

På det dagslange møde blev en række punkter diskuteret. Vedrørende selve komiteen blev det vedtaget, at Peter A. Hill foreløbig skal fortsætte som formand, og Allen Hynek blev bl.a. på anbefaling af Dr. Bruce Maccabee udnævnt til ærespræsident for PICUR. Man diskuterede også komiteens nye informationsblad »UFO INTERNATIONAL«, der skal fungere som et organ for PICUR. Som ny redaktør blev Bertil Kuhlemann valgt, og man vil satse på foreløbig at udgive 4 numre om året. Indtægterne skal gå til PICUR's fortsatte arbejde, og det vil måske på et tidspunkt blive muligt at tilbyde UFO-NYT's læsere dette info-blad.

Kongressens foredragssal — der var knap så besøgt som ved den tilsvarende kongres i 1979.

Der blev på mødet rejst kritik af komiteens arbejde. Enkelte fandt, at man var i gang med at opbygge et tomt bureaukrati, der ikke ville være til støtte for den internationale forskning. Flere svarede, at det netop var nødvendigt med en ramme, hvorunder en sådan international forskning kan foregå. Selv om det med rette kan siges, at der endnu ikke er fremkommet ret mange konkrete resultater af arbejdet, må man også huske på, at der er tale om et forholdsvis ungt projekt, der stadig kun er i sin »skabelses-fase«. Jeg mener også, at det er vigtigt for organisationerne at stå sammen for at få større indflydelse på offentlighedens og især myndighedernes syn på UFO-fænomenerne.

Noget af det vigtigste, der efter min mening skete på mødet, var nedsættelse af tre arbejdsgrupper. Det er helt givet, at det er vanskeligt at diskutere specifikke UFO-logisk-faglige spørgsmål i den samlede komité; dertil har vi for forskellige faglige og UFOlogiske baggrunde. Sådant arbejde — der skal føre til helt konkrete resultater — vil derimod bedst kunne foregå i undergrupper (arbejdsgrupper) til komiteen. Disse kan så sammensættes præcis efter hvilke emner, der skal behandles netop i den pågældende arbejdsgruppe.

De tre arbejdsgrupper, der løbende skal arbejde med nogle emner frem til næste PICUR-møde, er: En gruppe, der skal diskutere en fælles standard for international data-udveksling (minimum database) med Bertil Kuhlemann, Robert Digby, David Haisell og undertegnede som deltagere. En gruppe, der skal diskutere internationale retningslinier for rapportoptagelse under David Haisell. Og endelig en gruppe, der skal diskutere formelle regler og vedtægter for PICUR med Peter A. Hill og andre englændere som deltagere.

Det bliver spændende at se, om det frem til næste PICUR-møde — der *senest* vil blive holdt i løbet af 1983 — vil lykkes at komme med konkrete resultater fra arbejdsgrupperne.

Første kongresdag: Søndag

Inden den officielle åbning af kongressen holdt Robert Digby om søndagen et foredrag med titlen »Er

du sikker på, at dine fakta er korrekte?«. Dette var et interessant foredrag, der kom rundt i mange af UFO-sagens hjørner. Men hvad måske var mest interessant ved foredraget var lyd- og billed-siden. Denne side af foredraget — der nærmest må kaldes et audio-visuelt show — bestod af projektioner af flere lysbilleder på samme tid, kombineret med en underlægning af rummusik. Og det hele var meget professionelt udført.

Det er klart, at et sådant lys- og lyd-show »sælger kongressen«. Men jeg synes nok det er et spørgsmål, hvor langt man kan gå for at »sælge« UFO-sagen. Er det nødvendigt — som Digby gjorde det — at vise flotte konstruerede billeder af Adamski-tallerkenen?

Er det nødvendigt at forstærke folks forudopfattelse om rumskibshypotesen ved at vise konstruerede lysbilleder af »fartøjer« der kun kan være »rumskibe«? Og på en kongres der skulle have videnskabeligt præg? Dette bliver ikke mindre grotesk af, at Robert Digby i teksten til foredraget selv tager afstand fra sådanne forudopfattelser af fænomenernes natur!

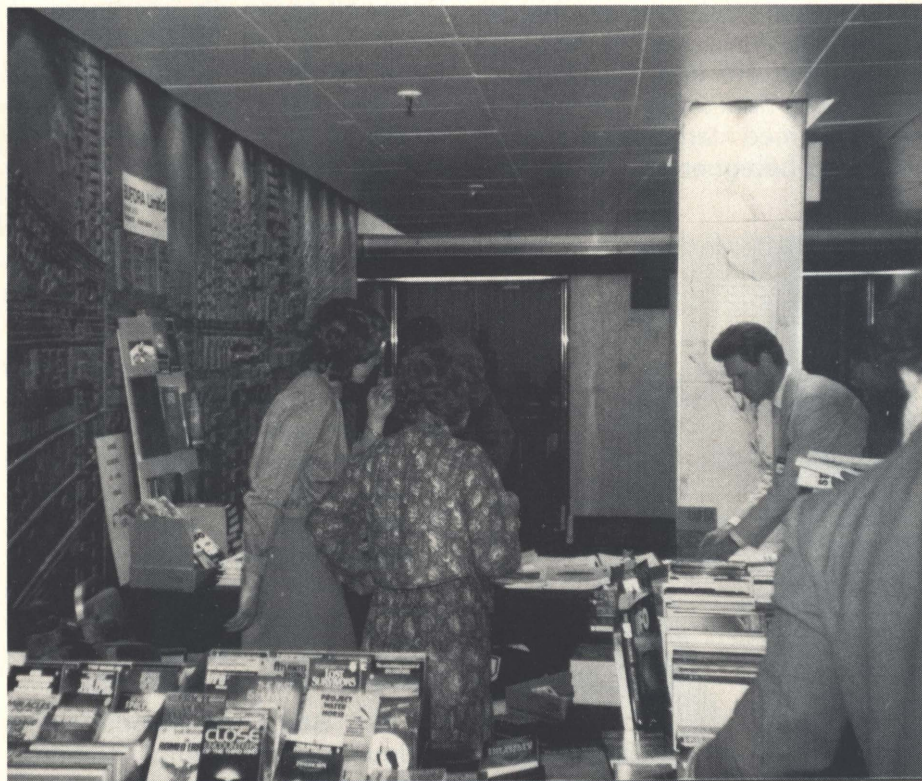
Efter Robert Digby's foredrag blev kongressen officielt åbnet af BUFORA's præsident Lord Kings Norton.

BUFORA's præsident Lord Kings Norton (tv) og formand Leslie Bayer (th).

Herefter fandt et af kongressens bedste foredrag sted. Det var Bertil Kuhlemann's foredrag om forbindelserne imellem undersøgerne og videnskabsmændene. Bertil Kuhlemann, der er administrativ og computer-ekspert, fortalte i sit foredrag om mange af de tanker og ideer han også har præsenteret for den internationale komité.

Bertil Kuhlemann redegjorde for, hvorfor det første man bør forsøge er at finde et videnskabeligt svar på spørgsmålet »Er der et UFO-fænomen?«. Først når og hvis der kan svares et videnskabelig under-

BUFORA's omfattende bogstand ved kongressen.

bygget »ja« til dette spørgsmål, kan man begynde at arbejde med det næste spørgsmål, der må være »Hvad er disse fænomener så?«. Kuhlemann kom også ind på opbygningen af det internationale samarbejde og kontakten til den etablerede videnskab. Alt sammen noget, der er en væsentlig baggrund for arbejdet i PICUR.

Søndag eftermiddag var der tre foredrag. Redaktøren for Flying Saucer Review (FSR), Charles Bowen, kom med forskellige strøtanker, specielt om ældre observationer. Alt sammen noget, der efter min mening kan sammenfattes til sætningen »Det kunne være, at...«. Efter min mening er et sådant foredrag uden større værdi for forskningen. Jeg vil hellere høre et foredrag, hvor man fremsætter en mindre sensationel hypotese, som man til gengæld er i stand til at argumentere for, end at komme med 10 sensationelle hypoteser efter mottoet »Det kunne være...«. Ellers var det interessant at opleve en af UFOlogiens store veteraner.

Derefter fortalte BUFORA-medlem Stuart Cambell om en spændende nærobervation i Skotland; og Hilary Evans var inde på en sammenhæng imellem UFO-fænomenerne og de psykiske fænomener.

Anden kongresdag: Mandag

Mandagen startede med et foredrag af Joaquim Fernandes fra Portugal, der fortalte om den berømte (og berygtede) Fatimasag. Denne sag er en sag med klare religiøse overtoner, og betegnende nok er Vati-

kanet også indblandet i den. Desværre var Fernandes' engelsk så dårligt, at i hvert fald jeg kun fik et ringe udbytte af foredraget!

Derimod var det næste foredrag særdeles forståeligt — i hvert fald rent sprogligt — men det blev selvfølgelig også holdt af en englænder — Nigel Henbest. Nigel Henbest er astronomisk konsulent for bladet »New Scientist«, og han redegjorde på glimrende måde for de vanskelige teorier og tanker omkring de såkaldte »sorte huller« i universet. Bl.a. var det efter hans mening ikke muligt at rejse fra den ene til den anden ende af universet ved hjælp af disse sorte huller.

Efter disse to foredrag kom nok det bedste foredrag på kongressen overhovedet — foredraget af Dr. Bruce Maccabee (USA). Dr. Maccabee er fysiker med speciale indenfor optik og laser, og han har på flere måder gjort sig bemærkelsesværdig indenfor UFO-arbejdet. Sidst som formand for det amerikanske Fond for UFO-Forskning og som hoved-undersøger af de kendte observationer ved New Zealand i 1978.

Bruce Maccabee tog i sit foredrag udgangspunkt i spørgsmålet »Kan alle rapporter forklares?«. Han gennemgik derefter en række sager: New Zealand-sagen, Trent-sagen (se UFO-NYT nummer 3/1981), Rosewelt-sagen og yderligere en amerikansk sag. Han konkluderede, at der faktisk er rapporter, der slet ikke kan forklares tilfredsstillende, og at man på dette grundlag ikke i dag kan udelukke den hypotese, der normalt går under navnet »rumskibs«hypotesen« eller »ETH-hypotesen«. Altså at det drejer sig om intelligens-væsener fra andre steder i universet.

For øvrigt kom Bruce Maccabee under foredraget med overraskende nye oplysninger i New Zealand- og Trent-sagerne, men disse vil snarest muligt blive offentliggjort i UFO-NYT. Alt i alt var Bruce Maccabee's foredrag præget af, at han er en fantastisk dygtig forsker, der på samme tid forstår at være åben over for nye tanker og samtidig beholder benene solidt på jorden.

Efter Bruce Maccabee fulgte endnu et uforståeligt foredrag, denne gang fra en franskmænd. Jeg var dog i stand til at forstå

så meget, at det gik op for mig, at det var en gang vrøvl han kom frem med, idet han bl.a. fik rodet talmystik, værdien pi og de gamle ægyptere sammen med ufo-sagen.

Det sidste foredrag på kongressen blev holdt af David Haisell fra Canada, der også er computer-eksperter. David Haisell fortalte om canadisk ufologi, og hvilke bestræbelser (og mangel på samme) de officielle myndigheder i Canada har udvist for at forske i ufo-fænomenerne.

Under kongressen var der endvidere en rapport fra PICUR og fremlæggelse af resultaterne fra nogle arbejdsgrupper, der også blev afholdt under kongressen.

Generelt kan man sige, at foredragenes niveau var lavere i år end de var ved den tilsvarende kongres i 1979. Der var for mange nittere imellem, og kun enkelte af foredragene hævede sig op på et niveau passende for en sådan international kongres. Om det var dette faktum eller adgangsgebyret på 15 pund (ca. 200 kr.!) der var skyld i et lidt lavere fremmøde end i 1979 vides ikke.

Til gengæld var kongressen i år betydelig bedre organiseret end i 1979 — selv om man ikke skulle tro dette ville være muligt. Det var så professionelt organiseret, at det får SUFOL's kongresser til at ligne børnehavesammenkomster! Man kan så håbe, at BUFORA til den 3. kongres i 1983 vil være i stand til at kombinere foredragsniveauet fra 1979 med organisationsniveauet her fra 1981. □

Kongres-deltager Jan Fjellander fra Riksorganisationen UFO-Sverige.

Et nyt bekendskab: En delegation fra en islandsk UFO-gruppe.

Endelig berettes det, at et enormt rektangulært UFO den 23. oktober 1978 ved 20.40-tiden viste sig over en lufthavn i Gansu-provinsen. Man bedømte højden over jorden til mellem 6 og 8 km og UFOets længde til ikke mindre end 1000 meter!

Forfatteren Paul Dong har tilsyneladende spillet en betydelig rolle bl.a. for udvekslingen af UFO-data mellem USA og Kina. Han fik således sent på året 1980 udgivet en bog i Kina på opfordring fra den videnskabelige redaktør for Guangmin-avisen. Bogen hedder »Lad os

snakke om flyvende tallerkener« og er udsendt af forlaget Ocean Publishing Company.

Succes for tidsskriftet

Selv om det første nummer af »UFO-forskning« blev trykt i 300.000 eksemplarer, fik det alligevel en flyvende start. På kun ti dage var det totalt udsolgt; men desværre nåede bladet kun ud i halvdelen af det store rige. Canton, der har 4 millioner indbyggere, fik 10 eksemplarer, og udgivelsesbyen, Beijing, fik 120 stykker til sine 8 millioner mennesker. Der var da også mange, der købte både 3, 5 og 10 eksemplarer hver til venner og bekendte.

Det store salg er bemærkelsesværdigt, da prisen for »UFO-forskning« er betydelig højere end normalt for kinesiske tidsskrifter; det fortæller lidt om den store interesse for emnet.

Oversætt. og bearbejdn.: IOKj.

Kilder:

Inforespace, februar 1981.
APRO Bulletin, vol. 28, nr. 7 og vol. 29, nr. 3.
CUFOS Associate Newsletter, marts 1981 og maj 1981.
The MUFON UFO Journal, dec. 1980 og jan. 1981.
CENAP-Report, juni 1981.
OMNI, maj 1981.
China Reconstruct, jan. 1979.
KINA, juni 1980.

DET STOD I UFO-NYT for 20 år siden

Under denne overskrift er det min mening at bringe klip fra gamle numre af UFO-NYT. Klippene, der vil dække både dansk og udenlandsk stof, bliver bragt uden nogen form for kommentarer.

Tanken med disse klip er bl.a. at vise, hvad der rørte sig på UFO-fronten for 20 år siden, og de behøver på ingen måde at dække det, SUFOI står for i dag.

Jørgen Bengtvig.

UFO-kontrol med luftrummet

Statssekretærens kontor for US-Air-Force har udsendt 2 vigtige bestemmelser i form af retningslinier til samtlige luftvåbenskommandoer.

Heri taler luftvåbnet om »en stadig kontrol med atmosfæren i Jordens nærhed foretaget af ukendte flyvende objekter — UFO's. Desuden tales om luftvåbnets interesse for denne luftrumskontrol forstærket gennem de stadige UFO-alarmer.

Bestemmelsen er dateret den 15. august 1960 og er underskrevet af generalmajor Arno Luehmann.

Bestemmelsen forordner, at den jordiske kontrol med luftrummet skal ske i alle døgnets 24 timer.

Opsporing af kendte og ukendte objekter skal gennemføres af »Det nationale luftrums Kommandopost« til hvilket der under luftvåbnets kontrol er knyttet en gruppe videnskabsmænd.

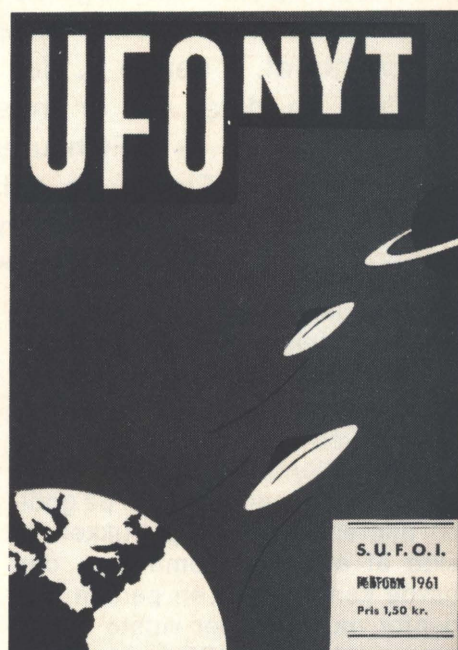
For kort tid siden opdagede denne kommandopost et hemmelighedsfuldt objekt, som kredsede omkring Jorden, og dette objekt blev også observeret af observatorier og grupper, der som speciale har Månen som observationsfelt. Direktøren for Adler-planetariet erklærede offentligt, at det drejede sig om et UFO, da det kredsede hurtigere end de jordiske satellitter.

Indtil nu har US-Air-Force ikke udtalt sig om dette objekt. I øv-

rigt planlægger luftvåbnet at afskyde satellitter, hvis eneste opgave skal være at opspore ukendte flyvende objekter. De vil blive udstyret med fjernsynskameraer og med apparater, som kan give en nøjagtig beskrivelse af de ukendte flyvende objekter, som de møder i luftrummet.

Offentligt har luftvåbnet erklæret, at hensigten med disse satellitter er at lokalisere hemmelige, russiske satellitter, dog indrømmes det i bestemmelsen af 15. august 1960, at det drejer sig om noget meget vigtigere: opsporing og identificering af rumskibe fra andre planeter.

UNR - Oversætter: Slej.

»Fund af tredje grad« /3

Af Leonard H. Stringfield

I de to foregående afsnit af Leonard H. Stringfields redagørelse for sine undersøgelser omkring nedstyrtede og bjærgede UFOer er en række enkelttilfælde blevet behandlet og kommenteret. I denne 3. del af undersøgelsen gælder det primært de data, der er indsamlet om selve besætningsmedlemmernes — UFOnauternes — udseende og anatomiske detaljer. Fjerde og sidste del af Stringfields undersøgelser bringes i næste nummer af UFO-NYT.

11. tilfælde: Forulykket objekt fulgt på radar. Slemt forbrændte besætningsmedlemmer.

Umiddelbart efter min anden forelæsning den 6. april 1978 for en afdeling af World Wings Association i Cincinnati — et publikum på godt 50 piloter — blev jeg trukket til side af et af medlemmerne, der havde kendskab til en person »indenfor murene«, der vidste noget om nedstyrtede UFOer og deres besætningsmedlemmer. Kort tid

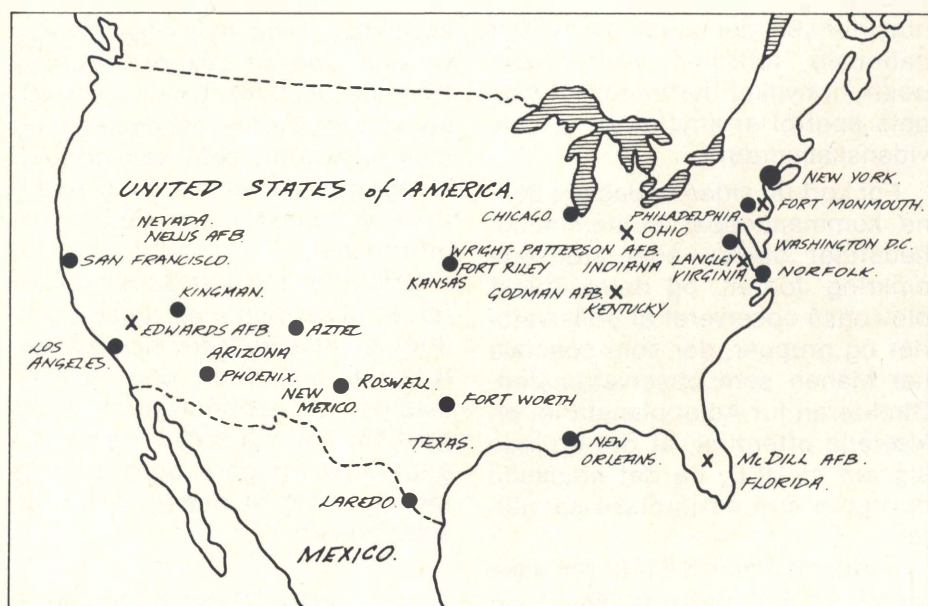
efter satte jeg mig i forbindelse med den pågældende.

Den 18. april havde jeg en samtale med MS, tidligere sergent i luftvåbnet, tjenstgørende ved 97th Bomber Wing. Han var indstillet på at ville videregive oplysninger om bjærgningen af et fremmed fartøj og dets menneskelignende besætning, som man påstod blev opbevaret på Wright-Patterson luftbasen. Oplysningerne stammede fra en kilde, der var højt placeret in-

denfor efterretningsvæsenet.

Under sin tjenestetid på Wright-Patterson basen i 1977 blev MS en nær ven af generalmajor »T«, der var tilknyttet basen i forbindelse med topklassificeret arbejde i ledelsen af den strategiske forsyningstjeneste. Hans rang og arten af hans arbejde berettigede ham til at have et startklart fly til sin rådighed, uanset tidspunkt. MS og »T«s datter kom sammen på det pågældende tidspunkt, og var derfor ofte sammen. Dette medførte også, at MS ofte var gæst i generalmajorens hjem, hvor han og »T« havde lejlighed til at sludre sammen under private former.

»T« havde i disse samtaler bl.a. afsløret en del detaljer om et UFO, der var styrtet ned i den sydvestlige del af USA i 1957. På det tidspunkt var generalmajoren »kun« oberstløjtnant. Radar havde bekræftet, at et fremmed fartøj var strøget hen over himlen over USA med stor hastighed, og på radaren havde man fulgt objektet indtil selve nedstyrtningen. Som i de fleste andre tilfælde blev ulykkestedet afspærret, og en militær enhed med hunde blev rekvireret for at opnå maximal sikkerhed (mod uvedkommendes indtrængen på området). Fire legemer blev med stort besvær fjernet fra det beskadigede fartøj, idet man næsten var ude af stand til at trænge gennem fartøjets metalkonstruktion. De døde UFOnauter var slemt forbrændte, nogle steder så meget, at visse træk og former var uigenkendelige. Imidlertid var de dragter, de bar — der så ud, som om de var lavet af noget sølvagtigt materiale — ikke beskadiget

af den efter alt at dømme meget kraftige varmpåvirkning, som objektets indre havde været ude for. »T« havde beskrivende sagt: »Dragterne var brændt fast til huden!«.

Ifølge »T« var de 4 legemer — der var omkring 150 cm høje — blevet sendt til Wright-Patterson basen, hvor han havde set dem i et slags dybfryser-ligehus, nedkølet til omkring -75°C af hensyn til holdbarheden. Den eneste anden anatomiske detalje, som »T« havde nævnt, var, at efter vor målestok var de fremmedes hoveder store. Ansigtstræk var der ikke spor af grundet den store varmpåvirkning. Med hensyn til selve fartøjet fortalte generalen, at de videnskabsmænd, der havde fået til opgave at demontere det, løb ind i vanskeligheder. For overhovedet at komme ind i fartøjet koncentrerede de sig om et område, hvor der var opstået en ridse eller revne, sandsynligvis forårsaget af sammenstødet med jordoverfladen. Transporten af objektet til Wright-Patterson basen skete ifølge generalen »pr. jernbane, idet man anvendte to militære transportvogne, der normalt anvendtes til raketter, samt at man grundigt camouflerede lasten og betegnede den som »raketter«.

Ved en anden lejlighed, hvor MS var gæst i »T«s hjem og alene med ham, fik MS forevist et tophemmeligt dokument, der vedrørte et landet UFO. Tilfældet havde fundet sted ved Nellis Luftbasen i Nevada i 1968, og MS udtrykte nogen vantro efter at have læst rapporten. Ifølge hans erindring var rapporten stemplet »Top-Secret« og i teksten stod bl.a.: Stort UFO svævede over Nellis luftbasen i tre dage. Tre små fremmede fartøjer blev observeret udskille sig (eller blive udskudt) fra hovedfartøjet. Det ene fartøj landede på basens område. En oberst blev med en svært bevæbnet sikkerhedsgruppe sendt afsted for at kontakte det landede fartøj. Der var ingen omtale af et forsøg på at angribe fartøjet. Mens man ventede på et tegn på en eller anden hensigt, så man en menneskelignende skikkelse stige ud fra fartøjet, der blev beskrevet som »kort og kompakt«. Så blev en lysstråle rettet mod obersten. Ifølge rapporten blev obersten øjeblikkelig lammet. Den næstkommande-

rende officer gav dernæst gruppen ordre til at skyde — men våbnene svigtede. Man så derefter UFOet bevæge sig tilbage til hovedfartøjet, der derefter fjernede sig. Obersten blev bragt på hospitalet. Så vidt MS huskede fra rapporten, var den eneste erindring obersten havde om tilfældet bagefter, at han kun kunne genkalde oplevelsen ved hjælp af matematiske symboler, som om der havde været gjort et forsøg på kommunikation på denne måde.

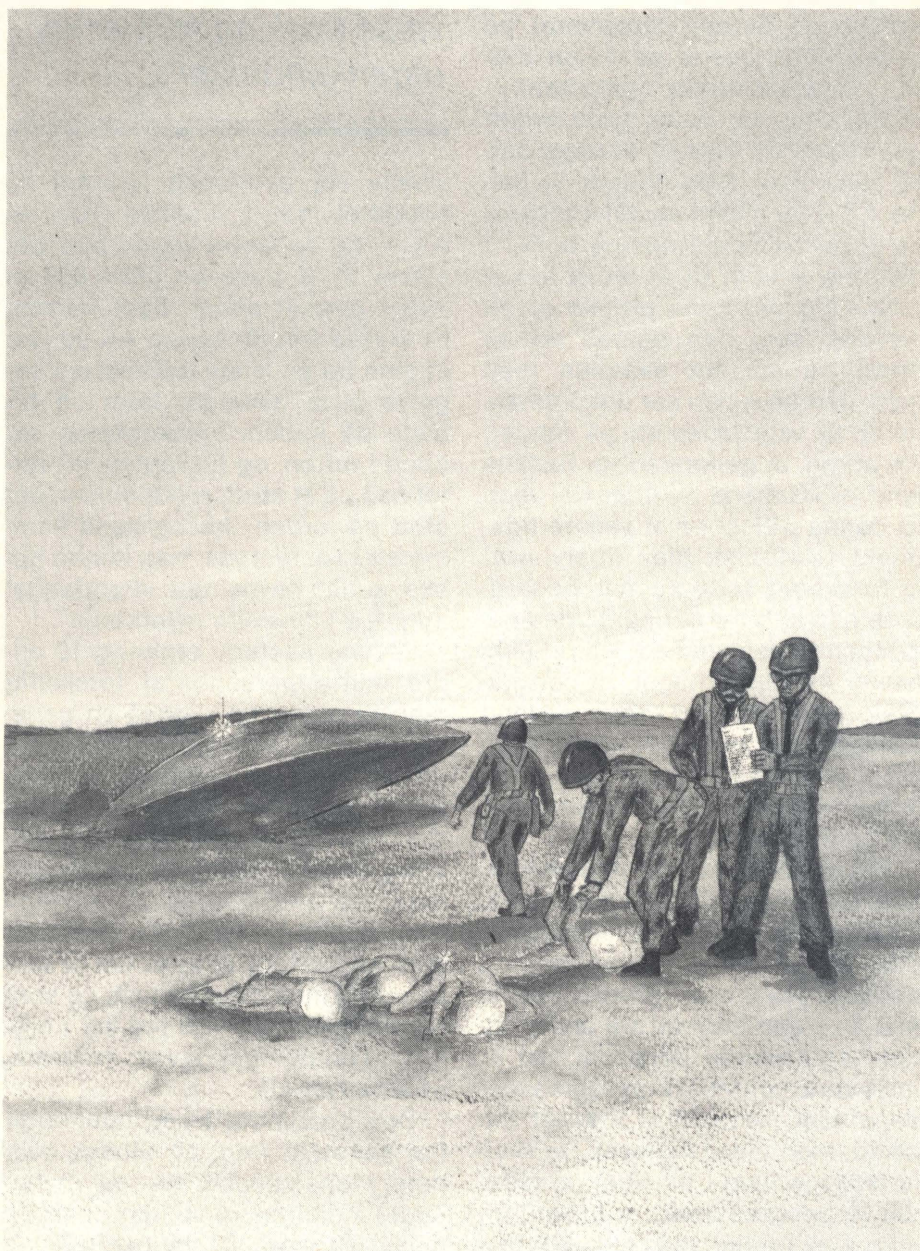
Kommentar:

Jeg foretog et check på general »T« (hvis navn er mig bekendt) på Wright-Patterson basen. De havde ikke nogen registrering, der viste, at han havde været tjenstgørende dér. Men da MS og et vidne senere

kontaktede Regnskabs- og Økonomisektionen på Lowey luftbasen i Denver i Colorado for at få generalens nye adresse i det område, hvor han havde regnet med at bosætte sig efter sin pensionering, blev det dem nægtet med henvisning til reglerne om privatlivets fred — men generalens navn var registreret.

For at få underbygget generalens beretning om Nellis Luftbase tilfældet checkede jeg selv via en kontakt i efterretningsvæsenet og opnåede en bekræftigelse.

I august 1978 prøvede MS adskillige gange gennem andre kontakter indenfor militæret at få personlig kontakt med generalen, men forgæves. I forbindelse med et check på en detalje i MS's privatliv ringede jeg den 28. september

1978 til MS's arbejdsgiver og talte med hans regnskabschef — der var den person, der havde formidlet den første kontakt til MS — og fik til min forbløffelse at vide, at min kilde pludselig for tre uger siden havde forladt sit job. Regnskabschefen fortalte, at MS led af en ryg-skavank, som han havde pådraget sig i sin tjenestetid, og at han var taget til Wright-Patterson basen for at få foretaget en operation, der skulle rette skavanken. Siden da har det været umuligt at få kontakt med MS, da han hverken har efterladt nogen ny adresse eller telefonnummer.

12. tilfælde: En barsk general ved et landet UFO:

Jeg har efterhånden modtaget utallige rapporter om tilfælde, der synes at dreje sig om inaktiverede, mærkelige fartøjer observeret på jorden, men øverst på listen står det kontroversielle, tallerkenformede fartøj, der skulle være landet ved basen Ft. Riley i Kansas den 10. december 1964. Vidnet — kaldet AK — er blevet en del kritiseret på grund af nogle mulige huller i hans beretning. Et af disse huller drejer sig om hans omtale af en general, som han påstod var til stede på åstedet sammen med ham, dengang han var udkommanderet til vagttjenesten på stedet. AK antog, at generalen var basens chef — »General Seaman« — men da denne officer på et senere tidspunkt telefonisk blev interviewet af forskeren Todd Zechel, benægtede han at have deltaget i den pågældende begivenhed. Naturligvis havde AK kun antaget, at den pågældende general var general Seaman, og havde det været ham, ville han sikkert heller ikke have indrømmet det. Tilfældet var i kortshed som følger:

Begivenheden fandt sted en klar, kold nat — den 10. december 1964. Omkring kl. 2.00 om morgenen blev AK — der var vagthavende underkorporal ved køretøjs-sektionen — sammen med tre andre fra det vagthavende personel ved 1. division afhentet af den vagthavende officer, løjtnant H (navnet bekendt, men tilbageholdes). De skulle ledsage ham i bil til et område, der lå længere væk fra basen, og som blev omtalt som et trænings-

område i Camp Forsythe, hørende under Ft. Riley komplekset. Samtidig med afhentningen fik han udleveret et ekstra magasin til sin M 14 riffel.

AK indrømmede, at han var bange, »Faktisk er jeg lige så nervøs nu ved at fortælle om oplevelsen,« sagde AK til mig. Jeg beroligede AK med, at jeg havde kendskab til en del tilfælde af UFO-landinger og forulykkede UFO'er nær ved eller på militære områder, og at han kunne stole på mig — jeg skulle nok betragte hans identitet som en fortrolig sag.

Efter at have tilbagelagt et godt

... De døde UFOnauter var slemt forbrændte, nogle steder så slemt, at visse træk og former var uigenkendelige ...

stykke vej parkerede løjtnant H. køretøjet inde i vejsiden. Han — AK — og de andre vagter blev beordret til at trave en 800—900 m tværs over et åbent, fladt terræn. Et stykke forude kunne AK se lyskeglen fra en Huey helikopters søgelys blive bevæget frem og tilbage på jorden. Helikopteren var oppe i luften, og lyskeglen var rettet ned på et stort, rundt objekt, der stod på jorden. AK og hans kammerater var rystede. Han kunne huske, at han havde råbt: »Fanden ta' mig — en flyvende tallerken!«

Der var allerede omkring 10 andre militærpersoner af forskellig rang til stede, bl.a. også en generalmajor. AK blev øjeblikkelig bedt om at vise sine identitetspapirer og fik fra generalen en direkte ordre om at afpatruljere området omkring fartøjet, samt at »skyde enhver, der prøvede på at tiltvinge sig adgang til fartøjet.« Samtidig blev AK kraftigt advaret om at holde mund med hvad han så, og som AK udtrykte det: »Da jeg var i hæren og en general gav én en ordre, så adlød man!«

Den ensomme Huey helikopter fløj konstant frem og tilbage over dem, mens specialpersonel undersøgte objektet med instrumenter og holdt kontakt indbyrdes ved

hjælp af feltradioer og øretelefoner. En 5 tons lastvogn holdt parkeret med slukkede lygter i nærheden. Ifølge AK fløj helikopteren to gange over andre dele af området, som om den søgte efter andre ting i forbindelse med fartøjet. Når helikopteren for en kort stund var andre steder, hvilede der en »dødlignende stilhed« over området. »Det var uhyggeligt«, huskede AK.

AK fortalte, at det adskillige gange under hans 2½ timers lange vagt lykkedes ham at komme tæt på det metalliske fartøj, og »luften var meget varmere, når jeg var tæt på.«

Det nedstyrtede UFO, der stod i en skrå vinkel efter at have berørt sig et stykke ned i jordoverfladen ved sammenstødet, var omkring 10½—14½ meter i diameter og 3½—5½ meter i højden. Det var fuldstændig rundt og af form som en hamburger-bolle. På midten, eller langs objektets ækvator, på dets aluminiumslignende, glatte overflade var der et sort bånd eller bælte bestående af firkanter, der hver stak ca. 25 cm frem fra overfladen. AK kunne ikke afgøre, om firkanterne var vinduer, eller hvilke formål de tjente. Den eneste større fremspringende del på UFOet var en finne-lignende tingest, og under den var der en åbning, der måske kunne være en udstødnings-åbning.

Der var ikke noget lys i UFOet, og AK fornemmede ingen vibrationer fra objektets kraftkilde; han kunne heller ikke registrere nogen lugt. »Den var død«, fortalte han. På et spørgsmål om der evt. var bjærget nogle besætningsmedlemmer fra fartøjet, svarede AK: »Jeg beklager at måtte skuffe dig, men jeg bemærkede ikke nogen form for liv inde i fartøjet, og jeg hørte heller ikke om, at der skulle være fjernet nogle legemer fra fartøjet på et senere tidspunkt.«

AK fortalte videre, at han den følgende morgen havde hovedpine, men han tilskrev den ophidselse og træthed ovenpå affæren. Fra andre kilder på basen havde han hørt, at et UFO var blevet observeret over området før nødlandingen, men han huskede ingen yderligere detaljer.

På min opfordring lavede AK to skitser af det nødlandede UFO, set henholdsvis fra siden og bagfra.

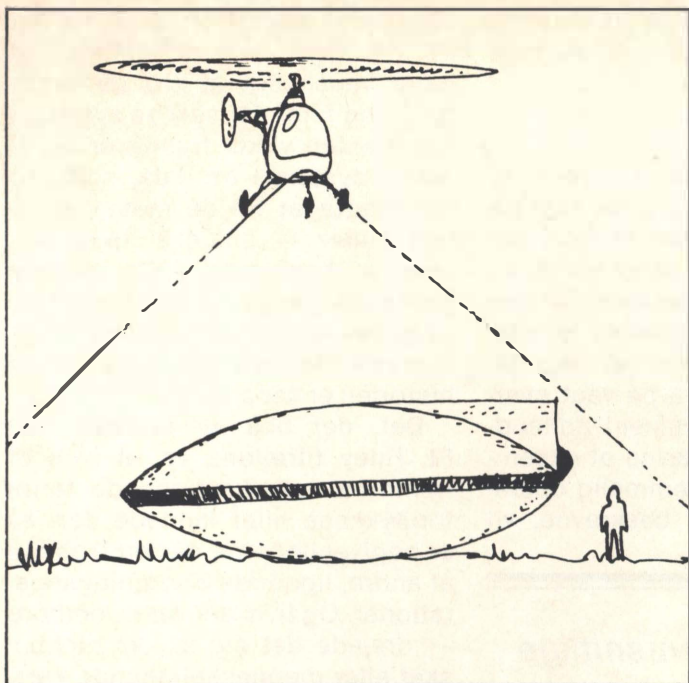

Fig. 1. Objektet set fra siden i helikopterens lyskegle ved Fort Riley, Kansas i nov. 1964. Objektets diameter omkring 10,7—14,6 meter, objektets højde (tykkelse) 3,7—5,5 meter. Figuren til højre for objektet angiver dets størrelse i forhold til et menneske.

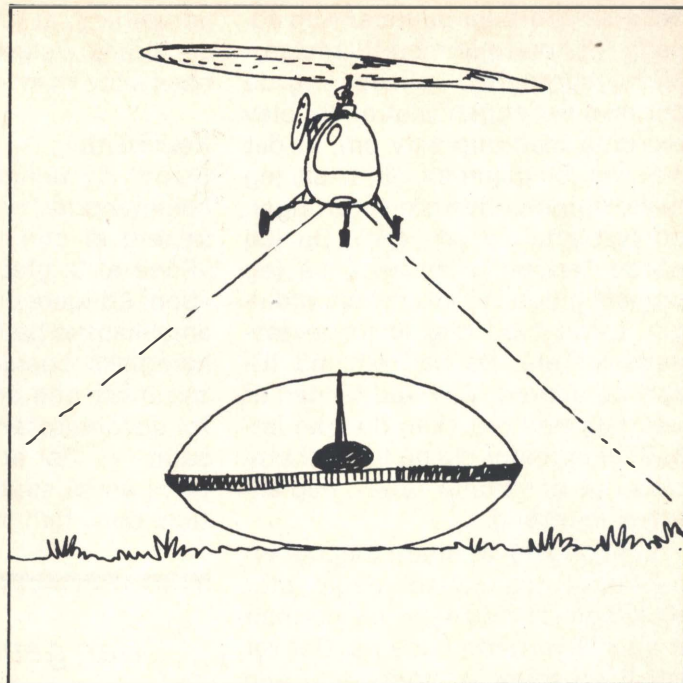

Fig. 2. Samme objekt set fra en position, der er drejet 90° i forhold til positionen ved fig. 1.

Tegningerne viste også Huey helikopteren, der svævede over objektet (se figur 1 og 2).

Efter offentliggørelsen af hans historie har AK været meget samarbejdsvillig i forbindelse med alle mine anmodninger om supplerende og understøttende data. Han sendte mig kopier af sine hjemsendelsespapirer fra hæren, hvori det bekræftigedes, at han havde været stationeret på Ft. Riley på det tidspunkt, hvor tilfældet fandt sted. Han sendte mig ligeledes et originalt brev, dateret 11. december 1964, som han dengang havde sendt til sin forlovede i Californien, og hvori han refererer til den specialtjeneste, som han blev kaldt ud til. I brevet står bl.a. »... oplevede noget spændende sidste nat... i Ft. Riley's opland... Der var en mystisk tingest på marken, som vi bevogtede i et par timer, sandsynligvis en eller anden ny type fly...«. Kuverten bar den korrekte afsender-adresse og et frimærke stempellet 14. december 1964, Junction City, Kansas. Frimærket var et 8 cents luftpostmærke, i overensstemmelse med taksten dengang.

For at få fat i yderligere oplysninger, opmuntrede jeg forsøgsvis AK til at søge lidt offentlig omtale af sin oplevelse. Han indrykkede en annonce i Los Angeles Times, og blev øjeblikkelig grebet af andre medier (presse, TV etc.). Han

skjulte sig bag pseudonymet »David«, og fik mange henvendelser fra radiostationer over hele USA om interviews. Hele arrangementet gav ét positivt resultat — et påstået vidne! Det nye vidne ringede til AK fra en anden by, beskrev sin oplevelse, der omhandlede et fremmed fartøj, der var blevet transporteret bort på et køretøj nær Ft. Riley basen, og understregede — af gode grunde — sit ønske om at forblive anonym. Da jeg blev underrettet om AK's nye kontakt, og AK havde sendt ham et eksemplar af mit første manuskript omhandlede »Fund af 3. grad«, gik der adskillige uger, før manden igen lod høre fra sig. Jeg bad om en skriftlig redegørelse. Mere ventetid. Så den 17. november 1978 modtog jeg følgende brev fra den pågældende, der underskrev sig »Ron«:

Kære Mr. Stringfield.

I de sidste to måneder har jeg lovet AK, at jeg ville skrive til Dem og fortælle om et muligt UFO, som jeg så på Ft. Riley i Kansas i 1964.

Jeg havde glemt alt om oplevelsen, indtil jeg hørte radioudsendelsen med AK. Jeg var interesseret i at understøtte hans beretning, så jeg ringede til ham og gav ham mine oplysninger. Da jeg fortalte min kone om min oplevelse og om min samtale med AK, blev hun meget

urolig og ønskede ikke, at vi skulle blive indblandet i sagen. Jeg forklarede AK mit dilemma, og selv om han naturligvis blev skuffet, sagde han, at han udmærket forstod os.

Mr. AK sendte os et eksemplar af Deres rapport »Fund af 3. grad«, og vi læste den begge. Mærkværdigvis nok syntes min kone mindre betænkelig ved hele sagen efter at have læst rapporten, og hun gav sit samtykke til, at jeg nu skriver til Dem.

Den 11. december 1964 om morgenen var jeg stationeret i den del af Ft. Riley, der kaldes Camp Funston, og som ligger i den fjerneste del af komplekset. Ved 7-8 tiden kørte jeg ind på området ved basens hovedpostkontor for at hente posten til vort kompagni, men fik ved skranken at vide, at posten ikke ville blive udsorteret før ved 10-11 tiden.

For at slå ventetiden ihjel, besluttede jeg mig til at køre lidt rundt i jeepen og se mig omkring. Jeg kørte omkring en times tid i retning mod Camp Forsythe, indtil jeg nåede frem til en brolagt vej, der gik op og ned af bakkerne i området. Den så spændende ud, og jeg fik lyst til at se, hvor den førte hen. Et par kilometer længere fremme var der imidlertid rejst en vejspærring tværs over vejen, og den var forsynet med et skilt, hvorpå

der stod »Forbudt område! Kun adgang for køretøjer med tilladelse.« Min nysgerrighed voksede, og da der ikke var nogen vagt at se, blev jeg enig med mig selv om, at det nok var et gammelt skilt, så jeg manøvrerede uden om spærringen og fortsatte op ad vejen. Da jeg nåede toppen af bakken, så jeg pludselig lige ind i to riffelmundinger, rettet mod mig af to bevæbnede MP'ere. De bad om mit ID-kort og udbrød så »Hvad fanden er der galt med dig - kan du ikke læse? Du befinder dig på forbudt område - se at komme væk!«. Jeg adlød øjeblikkelig.

Omkring 20-25 meter bag MP'erne kunne jeg se en meget stor blokvogn, af den type de normalt bruger til at flytte huse på. Der var vel 6 personer omkring den, alle klædt i hvidt, som om de var iklædt de dragter, der anvendes i forbindelse med bakteriologisk krigsførelse. Dragten dækkede hele kroppen, inklusive hovedet, — selve ansigtet var dækket af en gasmaske, der var trukket oven på den hvide hovedbeklædning. På blokvognen lå der et objekt, der udfyldte hele last-området på vognen. Jeg kunne ikke finde ud af, hvad det var for et objekt, men det var rundt og dækket med presenninger, der blev holdt på plads af meget kraftig trådwire. Jeg tror ikke jeg opholdt mig der mere end et minuts tid, så der var grænser for, hvor meget jeg nåede at se. Det var det hele. Jeg håber det vil være en hjælp for mr. AK, og jeg vil ønske jer begge held og lykke i jeres eftersøgning af det objekt, som han så. Vær så venlig at fortælle AK, at jeg faktisk skrev til Dem.

Deres (signeret »Ron«)

Efter at have modtaget dette brev sendte jeg en kopi til AK, og erfarede meget kort tid efter, at brevskriveren havde fortrudt at han havde sendt brevet. Hvis det blev offentliggjort kunne han miste sit job. AK prøvede at forklare ham, at brevet var vigtigt som et støttende vidneudsagn for hans egen historie. Men brevskriveren lod sig ikke overtale. I september 1979 kontaktede jeg AK, og bad om hans tilladelse til at bruge brevet i denne beretning. Han gav omsider tilladelsen, dog under den for-

udsætning, at jeg udelod detaljer, der kunne afsløre det område, som hans kilde kom fra.

Kommentar:

Blandt de hundreder af breve og kommentarer, som jeg har fået fra læsere af min første rapport om »Fund af 3. grad«, skrev en bl. a.: »Som tidligere officer indenfor den amerikanske hærs afdeling for psykologiske operationer, er jeg måske mere end andre på vagt overfor uoverensstemmelser i vidneudsagn . . . For at nævne et eksempel: I en så superhjemmelig operation som den her beskrevne, vil

. . . Den gennemsnitlige højde for de fremmede væsener varierer mellem 105 og 135 cm . . .

der aldrig være en underkorporal til stede. Alene underkorporalens tilstedeværelse udelukker bogstaveligt talt muligheden for, at nedstyrtningen skulle være blevet behandlet som noget fortroligt eller hemmeligt . . .«

Under normale omstændigheder, vil jeg være enig med den pågældende i, at specielt personel fra basen — eller fra en anden base — ville være blevet sendt til området for at tage sig af alle faser i operationen, inklusivt vagttjenesten. Der er dog undtagelser fra regler, selv indenfor militæret, når der opstår nødsituationer, og man kan risikere at få brug for personel af enhver rang, som f.eks. underkorporal AK, til assistance. I AK's tilfælde var han allerede tjenstgørende i køretøjssektionen og var let at få fat i.

Jeg husker selv en episode under 2. verdenskrig, da jeg var stationeret nær byen Tanuaun i Leyte — en kampzone på Philipinerne — hvor jeg blev beordret til at undersøge en mulig, fjendtlig radioenhed. Jeg husker, at jeg bad om at få en bevæbnet underkorporal med som støtte, mens jeg undersøgte det mistænkelige område. Det er forståeligt, at det for en, der aldrig har været involveret i en

bjærgningsoperation eller har set et fremmed væsens legeme, vil være vanskeligt at tro på disse ting. Jeg føler det selv så svært, at det næsten virker frustrerende, at sætte system i de data, som jeg har modtaget fra de mest pålidelige kilder — alligevel føler jeg, efter at have hørt AK's historie gentagne gange og bearbejdet de ting, der støtter den, at der er en overvejende sandsynlighed for, at historien er sand.

Det, der bl.a. er relevant ved Ft. Riley tilfældet, er, at hvis et fremmed, tallerkenlignende fartøj forulykkede eller landede dér, så er begivenhederne dér en tro kopi af andre, lignende bjærgningsoperationer. Og hvis der var liv ombord — drejede det sig så om mennesker eller menneskelignende væsener?

13. tilfælde: Biologiske data for de bjærgede, fremmede væsener.

Dette afsnit behandler den medicinske fase af min undersøgelse vedrørende UFO-nauter, som siges at være bjærget fra de forulykkede objekter. Mit første møde med en af de vigtigste medicinske kontakter fandt sted i juni 1978, da jeg arbejdede på min første redegørelse om disse ting. Jeg skulle tale i Dayton i Ohio, og forelæsningsen var arrangeret af en veteran indenfor forskningen, der samtidig var en god ven med kendskab til mine efterlysninger af informationer om UFO-nedstyrtninger og -bjærgninger. Han vidste også, at jeg havde fået samlet visse grundlæggende, patologiske informationer fra andre kilder (gad vide, om der ikke menes anatomiske informationer, altså oplysninger om legemets opbygning, i stedet for patologiske, der vedrører sygdomsårsager og -symptomer?? F.I.A.).

Under middagen gav lægen, der var ansat på et af de store hospitaler — som ventet tøvende og forsigtigt — en del oplysninger af interesse. Han refererede til en kollega, der havde udført en autopsi (= obduktion) på et af de fremmede væsener i begyndelsen af halvtredserne, men i det store og hele var der intet nyt i oplysningerne, der drejede sig om væsenernes ydre udseende. Derimod var det betydningsfuldt, at visse enkeltheder, som andre kilder hav-

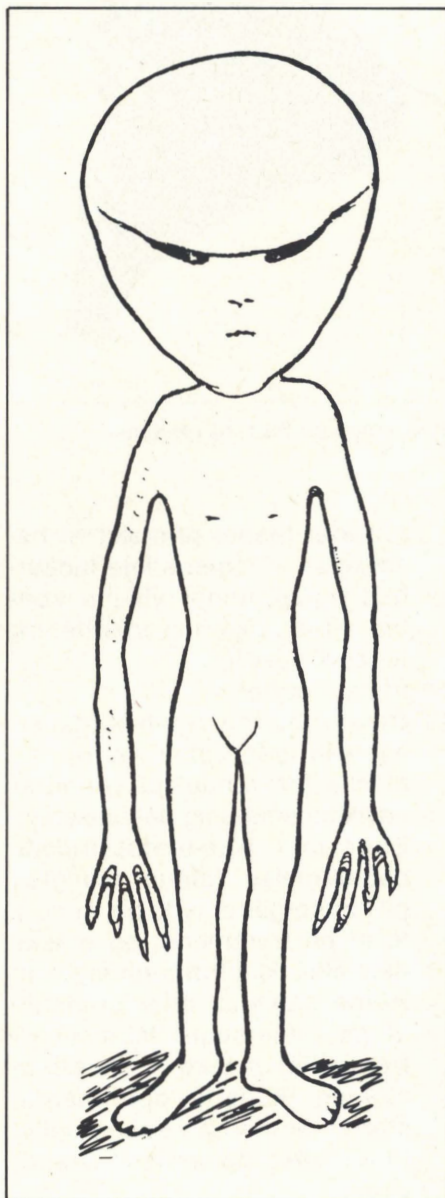
de beskrevet i vage vendinger, på forbløffende vis blev underbygget. Naturligvis stillede jeg mange spørgsmål, men de fleste forblev ubesvarede. Senere samme aften blev jeg præsenteret for min kildes charmerende kone, og vi blev alle enige om, at vort samtaleemne ikke kun var bizart, men også for fantastisk til at kunne accepteres af den almindelige offentlighed. Da jeg tog afsked, indvilligede lægen i, at vi ved en senere lejlighed kunne sludre sammen.

Vore samtaler fortsatte i den følgende tid, og samtidig udvikledes der en gensidig tillid i forbindelse med udvekslingerne af oplysninger. Lægens næste skridt var at udnytte muligheden for en privat snak efter afvikling af mit indlæg i Dayton. Jeg mødte ham lige kort i kongrescentrets hall før programmet startede og aftalte at mødes med ham på et senere tidspunkt på mit værelse på Stouffer's Kro. Da jeg pludselig af sikkerhedsgrunde måtte skifte hotelværelse — på grund af trusler på liv og helbred fra udenforstående — kunne han ikke få kontakt med mig efter mødet. Kort tid efter kom kontakten med lægen dog igen ind i de vante folder. Som tiden gik og nye data om nedstyrkede UFOer fortsat nåede frem til mig fra adskillige nye kilder, så steg også mængden af data vedrørende de fremmedes udseende og fysiologi. Der var også dukket en ny kilde frem, en anerkendt læge, som var villig til at høre på mine spørgsmål og give svar på nogle af dem. Jeg ville komme til at kende ham som en specialist, der indenfor sit fagområde havde udført en obduktion af et fremmed væsen først i halvtredserne. Takket være hans oplysninger kunne jeg efterhånden danne mig et helhedsbillede af de fremmedes udseende, og jo mere jeg erfarede om disses indre kemi og indre organer eller — efter menneskelig målestok — mangel på samme, jo mere måtte jeg erkende, at vore bjærgede, dødelige venner fra universet ikke lå indenfor grænserne af min ikke-professionelle evne til vurdering af medicinske data.

I 1979 har min altdominerende opgave været centreret om at samle og frigive data, der kunne opnås fra pålidelige kilder og som

vedrørte de fortsatte undersøgelser af bjærgede UFO-naut-legemer. Stort set stammer alle oplysningerne fra lægelige kilder. Det er derfor vigtigt først at betragte de oplysninger, jeg har sat sammen på grundlag af de forskellige kilder:

1. Den gennemsnitlige højde for de fremmede væsener — UFO-nauter — varierer mellem 105 og 135 cm. En enkelt kilde angav ca. 150 cm. De vejer omkring 18 kg.
2. De har to runde øjne uden pupiller. Under det kraftigt markerede øjenbryn (der hentydes ikke til hårvæksten! F.I.A.) beskrives øjnene som værende henholdsvis store, mandelformede, aflange, dybtliggende, langt fra hinanden, svagt skæve, som orientales øjne eller mongoloide.

3. Hovedet er efter vor målestok stort, set i relation til kroppen og lemmerne. »Prøv at se på et 5 måneder gammelt menneskefoster,« sagde én til mig. (se figur 3).
4. Ingen øreflipper eller andet fremstikkende »kød« omkring hullerne på hver side af hovedet.
5. Næsen er svagt markeret. Der er to næsebor synlige, men kun en meget ringe ansats til en egentlig næse.
6. Munden betegnes som en lille »revne« uden læber, og den leder ind til et lille rum som »mundhule«. Munden synes ikke at skulle fungere som noget taleorgan, ej heller som det sted, hvor maden indtages.
7. Halsen beskrives som tynd, og i nogle tilfælde ikke synlig på grund af beklædning på den del af kroppen.
8. De fleste vidner beskriver hovedet som hårløst. Én beskrev hovedskallen eller issen som dunet. Kroppene er ligeledes beskrevet som værende uden hår.
9. Den gennemgående beskrivelse af kroppen lyder på lille og spinkel. I de fleste tilfælde var kroppen stort set omsluttet af en metalagtig, men flexibel beklædning.
10. Armene er lange og tynde og når ned til omkring knæene.
11. En type af hænderne har kun 4 fingre, dvs. tommeltotten mangler. To af fingrene er længere end de andre to. Enkelte vidner har bemærket negle, andre ikke. En svag tendens til hud mellem fingrene er blevet bemærket af tre pålidelige vidner. Andre rapporter antyder hænder med færre eller flere end 4 fingre.

Fig. 3. Tegning af UFO-naut eller humanoid, baseret på oplysninger fra en læge, der foretog obduktion. Oplysninger vedrørende de indbyrdes størrelsesforhold mellem hoved, krop og lemmer samt andre detaljer er blevet indsamlet over en periode på adskillige måneder i 1979, indenfor hvilket tidsrum 4 separate skitser blev fremsendt til kommentarer og rettelser. Efter den fjerde skitse fik jeg endelig — den 29. oktober 1979 — kommentaren: »Nu er proportionerne korrekte.«

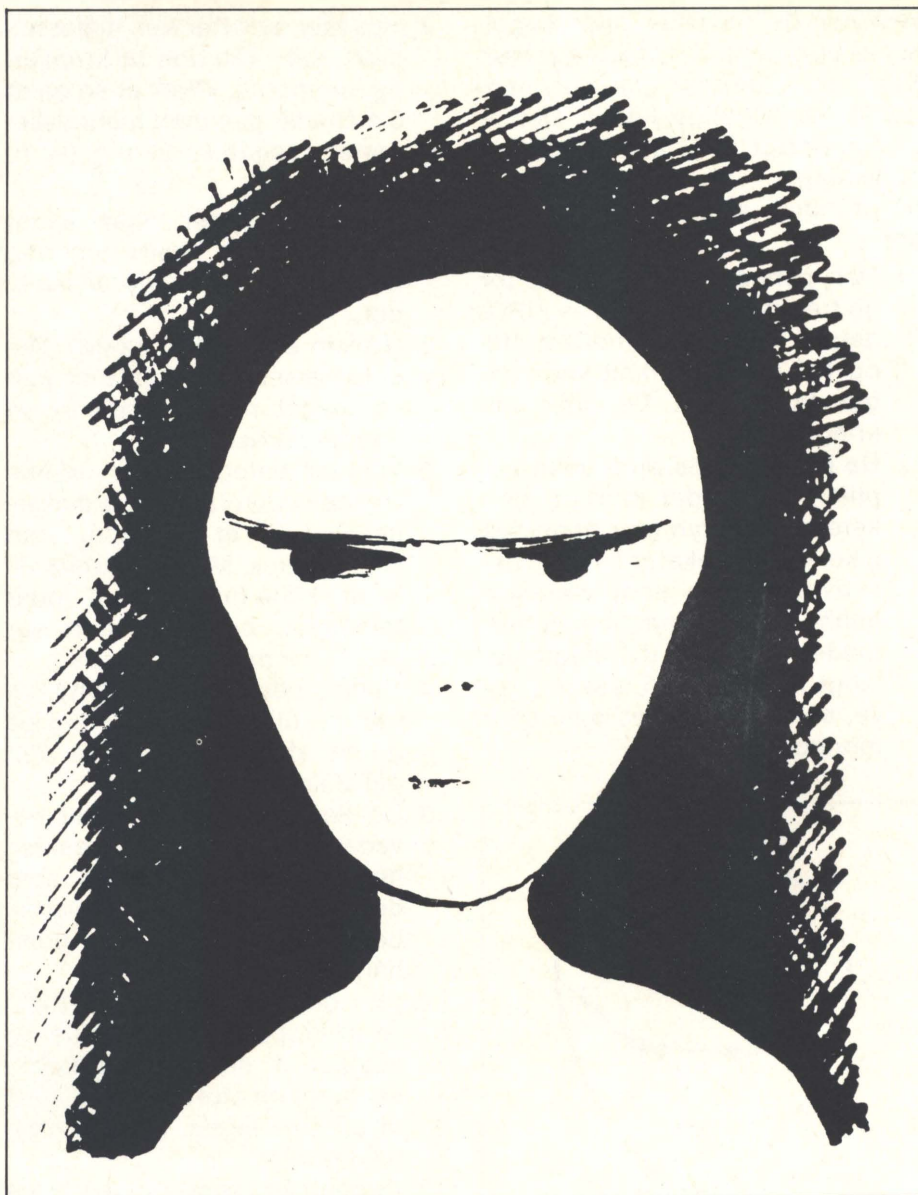

Fig. 4. Tegning af UFO-naut-hoved på basis af flere rapporter fra 1. håndsvidner.

12. Benene er korte og tynde. I nogle tilfælde synes fødderne ikke at være forsynet med tæer, men de fleste vidner angiver, at fødderne var dækket. En enkelt kilde syntes at foden lignede en orangutang's fod.
13. Huden beskrives *ikke* som grøn. (Jfr. den populære betegnelse: små *grønne* mænd. red.) Nogle mener beigefarvet, brunlig eller solbrændt eller grålig med et brunligt eller lyserødt skær. En beskrev huden som næsten »blågrå« under lyset over dybfryseren. I to tilfælde var kroppen forkullet til en sortbrun farve. Hudens struktur beskrives som skællet eller krybdyragtig og som elastisk eller bevægelig over glat muskel- eller skeletvæv. Ingen tværstribede

muskler (tjener primært til bevægelse af legemsdele indbyrdes og er under viljens kontrol. FI.A.). Ingen svedkirtler og ingen kropslugt.

14. Ingen tænder.
15. Øjensynlig ingen kønsorganer, hverken ydre eller indre. Måske forsvundet på grund af udviklingsmæssig degenerering. Efter min ikke-professionelle bedømmelse kunne manglen på kønsorganer tyde på, at nogle af de fremmede, og måske dem alle, ikke formerer sig som Homo sapiens, eller at nogle af de undersøgte legemer er fremstillet, måske ved hjælp af cloning (kunstig opformering startende med én enkelt celle. FI.A.) eller på anden, ukendt vis.

16. For de fleste vidner forekom UFO-nauterne som værende »dannet i en støbeform«, idet alle havde identiske ansigts-træk.
17. Hjernen og dens kapacitet er ukendt.
18. Kroppen indeholdt en farveløs væske uden røde celler. Ingen lymphocytter (hvide blodlegemer. FI.A.). Intet der kunne fungere som iltoptager og -transportør rundt i legemet. Vi har intet kendskab til optagelse af føde eller vand. Intet eksempel på, at man har fundet mad om bord; i ét kendt bjærgnings-tilfælde blev det i hvert fald nævnt, at der ikke blev fundet nogen føde i fartøjet. Intet fordøjelsessystem, ej heller mavesæk eller tarme. Der findes ingen beskrivelser af hverken fordøjelseskanal eller endetarm.
19. Der findes øjensynlig mere end én menneskelignende type. Livslængden er ukendt. Variationerne i den ydre anatomi er ikke nødvendigvis større end den, vi kender blandt Jordens forskellige folkeslag. Jeg har intet kendskab til bjærgede UFO-nauter med et menneskeligt udseende eller andet grotesk udseende. Disse væseners oprindelse er ukendt.

Efter adskillige måneders forhandling med mine vigtigste, medicinske kilder i et forsøg på at få flere specificerede fysiologiske data, modtog jeg den 2. juli 1979 følgende maskinskrevne erklæring med posten. Den var fra den læge, der havde foretaget den tidligere nævnte obduktion først i halvtredserne:

STØRRELSE: Det undersøgte eksemplar var 130,5 cm høj. Jeg husker ikke vægten. Det er så lang tid siden, og mit kartotek rummer ikke denne oplysning. Jeg erindrer udmærket længden, fordi vi var uenige ved opmålingen, så hver enkelt måtte hen og tage sin måling af skikkelsen.

HOVED: Hovedet var pæreformet og overdimensioneret ifølge vore begreber. Øjnene mindede om mongoløjne. De yderste øjenkroge (længst borte fra næseregionen) var drejet ca. 10 grader opad, og selve øjeæblerne lå dybt. Der var

øjensynlig ingen øjenlåg, kun noget der lignede en hudfold. Selve næsen var blot en lille hudfold lignende gevækst, der stak frem oven over de to næsehuller. Munden var nærmest en rynkelignende hudfold. Der var ingen læber, som vi kender dem — og selve munden var kun en revne, der førte ind til en mundhule, der var omkring 5 cm dyb. En hudmembran adskilte mundhulen fra det, man ville kalde spiserøret. Selve tungen var degenereret til en hudlap eller membran. Der var ingen tænder. Røntgenbilleder afslørede en overkæbe, underkæbe samt en egentlig kraniestruktur. Ydre ørelapper eller -flipper fandtes ikke. Øreåbningerne svarede til vor midterste og indre ørekanal. På hovedet fandtes heller ingen hårsække. Huden syntes grålig og elastisk, når man bevægede den.

Den ovenfor nævnte beskrivelse stammer fra en generel anatomisk iagttagelse. Af hovedet foretog jeg ingen obduktion og heller ingen nærmere undersøgelse, da disse ting ikke hørte under mit specialområde.

P.S. Deres tegning af hovedet skal have fjernet kindbenene samt have blødere træk. Det er ikke korrekt at anbringe øjnene på den angivne måde ved næsehulningen. Markeringen og folden ved panden fortsætter tværs over hele ansigtet. Halsen forekommer for lang og skuldrene skråner ikke så voldsomt. Disse rettelser vil give det korrekte udseende. Armene er unormalt lange ifølge vore normer, og hænderne har ingen tommeltotter. Pegefingern på Deres tegning er længere end langemanden. Jeg mener ikke det er korrekt, men jeg husker ikke helt de indbyrdes forhold her. På brystet så der ud til at være spor af to brystvorter. Kønorganerne så ud til at være degenererede, men andre forskere mener at have konstateret hunkønnede væsener, hvilket jeg ikke har haft lejlighed til. Benene var korte og tynde og øjensynlig uden tæer. Huden dækkede fødderne på en sådan måde, at det så ud, som om de havde sokker på, men røntgenundersøgelser afslørede dog en normal fodknoglestruktur under huden. (Se figur 3).

Kommentar:

Den modtagne redegørelse fra lægen må betegnes som noget af et gennembrud. Med mit kendskab til lægens medicinske ekspertise og til det hospital, hvor han fortsat arbejder med sit speciale, er det min overbevisning, at hans påstand om at have foretaget en obduktion er sand. På baggrund af mit kendskab til andre aktiviteter på det pågældende hospital samt hans kommentarer til en speciel undersøgelse, vil jeg skynde mig at tilføje, at jeg ikke kan finde antydninger eller tegn på løse ender,

... Munden ses som en lille »revne«, og den leder ind til et lille rum som »mundhule« ...

der kunne tyde på fup eller svinde. Desuden er en del af de oplysninger, som han er kommet med indenfor det sidste års tid — og som ikke er indeholdt i ovennævnte redegørelse — blevet bekræftet fra en anden kilde, der også er læge. Skønt denne sidstnævnte kilde er andenhånds, så indeholder de overlappende oplysninger en fælles vigtig detalje vedrørende hudens egenskaber.

Det er også værd at bemærke, at der har været adskillige spørgsmål, som jeg har stillet til min medicinske kontakt, og som ikke er blevet besvaret. Af uransagelige årsager tog det f. eks. adskillige måneder, før jeg kunne få hans beskrivelse af de fremmedes fødder. Da jeg endelig fik oplysningerne via en af hans kolleger — det var før modtagelsen af hans skriftlige redegørelse — fortalte han, at der ikke var enkelte tæer på UFO-nauternes fødder, men »noget der mindede om en sammensmeltning eller sammenvoksning af små knogler, der kunne tydes som tegn på en udviklingsmæssig degeneration.« På et senere tidspunkt da jeg gjorde opmærksom på, at jeg fra en anden kilde havde fået omtalt enkelte tæer, checkede han med en kollega og kunne bekræfte dette. »Der er mere end en enkelt

type,« sagde han. En tredje af mine kilder fortalte, at det afsjælede legeme, han havde set, havde haft fødder eller tæer som en orangutang.

Forsøg på at få oplysninger vedrørende hjernen — hvis der er en svarende til det, vi kender — har været forgæves. Der er øjensynlig ingen med kendskab hertil. Enten ved min læge-kilde intet om dette, eller også er han meget utilbøjelig til at ville kommentere denne sag. Direkte og detaljerede spørgsmål om de fremmedes indre organer, eller detaljer om deres blodkredsløb eller formeringsorganer er ligeledes blevet ignoreret. Der er dog én undtagelse, der vedrørte mit spørgsmål om et apparat, som nogle af de bjærgede væsener skulle have båret — et slags hoved-bånd. Oprindeligt havde jeg hørt om det via en tidligere kilde indenfor NASA. Det blev omtalt som en slags »oversætter«, der skulle gøre det muligt at kommunikere med personer fra alle lande, dvs. på alle sprog. Kilden, som jeg havde kontakt med gennem en tekniker på Bell Laboratorierne, ville imidlertid ikke lade sig nærmere udspørge. Barry's kilde (Barry er en anden kontaktmand som Stringfield har samarbejdet med. FL.A.) omtalte apparatet som en »transceiver«, en kombineret modtager og oversætter, og fortsatte noget kryptisk, at det anvendtes til »projektion af hjernebølger«. Han fortalte, at et eksemplar af dette pandebånd var blevet erhvervet i forbindelse med nedstyrtningen i 1962, og skulle siden have været analyseret, undersøgt og videreudviklet af det amerikanske luftvåben i et forsøg på at »snakke dem til en landing!«. På et tidspunkt spurgte jeg min lægekontakt om dette noget forvirrende emne, og om det overhovedet eksisterede. Jeg fik at vide, at han havde kendskab til apparatet, men han havde aldrig selv set det, og han gav ikke yderligere detaljer. Det er dog almindelig kendt indenfor UFO-forskningen, at der i forbindelse med rapporter om nærkontakttilfælde beskrives sådanne pandebånd eller tilsvarende enheder, der bæres på brystet eller ved taljen.

Fortsættes side 34.

En landing i Fælledparken!

Ved Per Andersen

Den 17. juni gik endnu en fjernsynsudsendelse om UFOer i luften — som de fleste af vores læsere vel fik lejlighed til at se.

Ligesom NATEK-udsendelsen i 1978 om UFOer, var SUFOI igen konsulenter — men det skulle vise sig at blive en udsendelse markant forskellig fra TV-udsendelsen i 1978.

Meningerne om udsendelsens kvalitet var stærkt varierende. For at illustrere dette vil jeg starte med to forskellige anmeldelser af UFO-udsendelsen den 17. juni:

Jyllands-Posten den 18. juni 1981:

»En anmelderkollega i et københavnsk dagblad havde kun hånsord om onsdagens UFO-udsendelse. Den slags interesser er underlødige og giver næring til dumhed og overtro.

Det er forbløffende, at den afvisende holdning stadig kan trives, især da udsendelsen var både seriøs og kritisk.

Man kan mene om det indkaldte vidne, hvad man vil, for det er ikke afgørende, at en skoleelev har set en flyvende ligkiste og at en gammel kone har iagttaget noget, som lignede tuden på en fløjtekedel. Vigtigere er det at hitte ud af, hvorfor de har set et eller andet.

Programmet forfaldt ikke til let-købte forklaringer, men lod spørgsmålet stå åbent, og tilrettelæggeren henviste endda til den allermest saglige bog om UFOer, nemlig mag. art. i folkloristik Åge Skjelborgs »På sporet af UFO-nauten«, der er inspireret af psykologen C.G. Jungs teori om UFOer som aftryk af det underbevidste sjæleliv, så UFOer bliver en projektion af vores sociale kriser og psykiske angst.

Den forklaring gør de flyvende tallerkener mindst lige så spæn-

dende som, hvis de var rumskibe fra en fremmed planet.«

Information den 19. juni 1981:

»Der er nogen som har mødt engle og andre har mødt Gud, somme sværger på, at have set spøgelser, og så er der dem, som har oplevet UFOer, dem handlede Jørn Fabricius' TV-udsendelse, UFO-r-klarligt om.

Udsendelsen blev indledt med en opdigtet reportage fra Fælledparken i København, hvor en UFO var landet og forsvundet igen, kun efterladende sig 3 benaftryk og forvirring. Det var en lille film, som var meget realistisk i formen, men også humoristisk i overdrivelsen, og jeg faldt for den, da til slut en fra opløbet gav sig til at syne »Der er et yndigt land« — og de øvrige faldt med.

Det kunne næsten have været Jens August Schade, der havde digtet den scene i sin ungdom.

Ellers var det ikke humoren, som udgjorde udsendelsens drivkraft. Jørn Fabricius sagde engang i begyndelsen noget om, at der var mange vidneudsagn, og nogen af dem kunne man ikke give nogen forklaring på — der lå i det, at man

måtte fæste en vis lid til dem. Det må selvsagt have været dem — de danske af dem — han bragte i programmet, men jeg kunne ikke se, at de var mere uafviselige end øjenvidneberetninger om spøgelser.

Fabricius bragte også et par amerikanske filmsoptagelser, som ifølge hans udsagn skulle være særligt bemærkelsesværdige, for ikke at sige troværdige. For mig at se, var det eneste uforklarlige ved dem, den tekniske slethed — 10-års børn der lige har fået et 8 mm kamera i fødselsgave håndterer det i almindelighed bedre end de to films ophavsmænd. Og de UFOer, der skimtedes i tågerne. . . man skulle i hvert fald være stærk i troen.

Det mest interessante som blev sagt i udsendelsen om UFOer var egentlig et citat fra en folkeimindsamler. Han konstaterede, at der er stor forskel på vidneudsagnene om UFO-mænds udseende — og at der i reglen er nøje sammenfald mellem signalementerne og de »lokale« traditionelle opfattelser af overjordiske væseners udseende — i Norden ligner UFO-folkene i reglen folketroens nisser.

Vist stemmer det fint med epokens romantik og mysticisme at tage spøgelser og rummets trolde alvorligt. Men jeg kan nu ikke se, hvorfor fjernsynet skal stimulere overtroen. Og jeg synes i hvert fald, det var lige stærkt nok, at Fabricius viderebragte en af de værste skrøner, man kan forestille sig. Den gik ud på, at der var landet en UFO i Arizona, USA, og man havde fundet ligene af nogle 1,20 meter høje væsener, som nu i hemmelighed opbevares i dybfrysere for regeringens regning.

Godt nok tilføjede han, at det sagde »i hvert fald rygtet«. Men han viderebragte altså »rygtet«. Nogen er hoppet på det. For der er nok af mennesker uden realitetssans — og i hvert fald uden kendskab til det amerikanske samfund, hvor man har en presse, der hurtigere end lynet ville finde frem til de pågældende frysediske og bringe store, flotte billeder af indholdet, hvis det eksisterede.»

Sådan var altså to avisers syn på TV-udsendelsen. Det er tydeligt, at Flemming Chr. Nielsen, der anmeldte i Jyllands-Posten, på forhånd var godt orienteret om UFO-sagen. Det bærer anmeldelsen tydeligt præg af, og det er rart at møde en person, der udtaler sig med en rimelig baggrundsviden.

Anmeldelsen i Information viser derimod tydelige tegn på, at anmelderen Leif Blædel ikke kender ret meget andet til UFO'er end, hvad han har kunnet læse i andre aviser (hvis han ellers læser andre aviser) og hvad hans kollegaer på Information har overbevist ham om.

Leif Blædel undrer sig over, at de viste UFO-film var af en så dårlig kvalitet. OK, han er ikke i stand til at vide, at TV havde tekniske problemer med overspilningen af filmene til TV-bånd, og at dette unægteligt forværrede kvaliteten. Men hvad han burde have sagt sig selv var, at filmene var optaget i halvtredserne — hvor man faktisk havde lidt andet udstyr end det moderne udstyr man kan få i dag. Og så skal man huske på, at filmenes ophavsmænd har skullet komme sig over deres forbavselse, finde kamera frem og derefter filme nogle objekter på himlen (i vinkler hvori man normalt ikke tager film), der bevægede sig relativt hurtigt.

Derefter er filmene blevet kopieret og vist igen og igen. Og så undrer Leif Blædel sig over kvaliteten! Vi må beklage, at vi (endnu!!) ikke er i stand til at stille professionelt udstyr op og trække i en snor, så UFO-fænomenerne dukker op lige foran vores linser!

Og hvad mener Blædel så i øvrigt med kommentaren til »landingen« i fælledparken om, at indslaget var meget realistisk i formen! Læser den herre kun kulørte tegneserie-hæfter?

Leif Blædel mener også, at UFO-vidner ikke er mere troværdige end

folk, der har set spøgelser. Det kan jeg jo kun sige »ja« til! Men han mener åbenbart, at fordi en person har set et spøgelse, så er vedkommende ikke troværdig!

Angående det vrøvl der anføres om »engle«, »Gud«, »overtro« m.v. vil jeg blot henvise Blædel — og bladets læsere — til lederen i sidste nummer af UFO-NYT (4/81), hvor det nok engang forsøges fastslået, at SUFOIs arbejde ikke har det fjerneste med »tro« eller »mysticisme« at gøre, ligesom det heller ikke er tilfældet med langt de fleste UFO-vidner.

spøg. Men selv om jeg morede mig, da jeg hørte personerne sfemme i med »Der er et yndigt land«, så krympede jeg samtidig tæer! Jeg vidste — og fik det siden bekræftet fra andre personer — at folk med en rimelig åben holdning og uden dybere kendskab til fænomenerne vil finde indledningen tåbelig.

Hvad værre var, at man lige efter fiktionen gik over til vidner, der virkelig mener at have set UFO-fænomener. Med folks evne til — eller manglende evne til — at skille fiktion fra virkelighed, mener jeg, at det langt fra blev understreget

Der er noget i luften

Mellem himmel og jord

Farligt nonsens

Spændende UFO'er og gode Esther

Roderi med UFO

Vidnesbyrd om UFO'er

vidneudsagn, og nogen af dem kunne man ikke give nogen for-
 laring på — der lå i det, at
 Atte fæste en vis lid til
 A selv sagt have væ-
 ske af dem —
 met, men
 me-

VIST STEMME det fint m
 epokens romantik og mystic
 me at tage spøgelser og ru-
 mets troldre alvorligt. Men j
 kan nu ikke se, hvorfor fjern-
 net skal stimulere overtro
 Og jeg synes i hvert fald, d
 var lige stærkt nok, at Fab-
 cius viderebragte en af de va-
 skroner, man kan foresti-
 gik ud på, at der v
 "O i Arizona, US
 det ligene
 resene

der også ham, o
 forpladret program
 gårds-spøgelser, der blev
 i april måned. Han spekul-
 lige frem i den kildrende-
 til overtro, der breder
 disse år. Det kan se u
 Herregud, et v
 notit-progra-
 met

Jeg melder mig som
 estherist! Som tilhænger af
 lægen Esther Møller og
 hendes arbejde for større
 etafelse af og mellem ge-
 Fint, at vi fik
 de le-

20.30
 ikke blot men-
 tror på UFO'er

ung mand, der har se
 otte meter lang likstet
 met genstand, tre meter

Men så skal det indrømmes, at Leif Blædel er en lille smule undskyldt, hvis han kun har fjernsyns-udsendelsen at bygge sine udtalelser på. Selv om det kan lyde underligt, er SUFOI bestemt ikke selv glad for den udsendelse om UFO'er — selv om det nok er af andre grunde end de fleste TV-anmeldere. Generelt mener vi, at udsendelsen var for overfladisk, for rodet — og måske endda en lille smule latterliggørende over for UFO-sagen.

Den utrolig lange indledning med »landingen« var virkelig morsom — for personer, der kender UFO-sagen grundigt, eller personer, der i forvejen mener det hele er en stor

kraftigt nok, at det nu var forbi med fiktionen og at man nu startede på den »ægte vare«.

Slutningen var også horribel. Hvad i alverden skulle »Orthon's« stemme rodes ind i udsendelsen for nok en gang.

Under selve interviewene med vidnerne må folk have siddet med en underlig fornemmelse. For det første var de fleste klip så korte, at man overhovedet ikke fik noget indtryk af, hvad personerne egentlig havde set. Man sad og brændte for selv at stille spørgsmål. Og man fik også indtryk af, at sådanne beretninger bare uden videre bliver godtaget som UFO-observationer

— hvilket er så langt fra virkeligheden som noget kan være. Det samme gør sig gældende med filmene, hvor man slet ikke fik noget indtryk af de mange analyser der er blevet foretaget, bl.a. ved hjælp af computere.

Med denne overfladiske behandling af vidner og film, kan man til en vis grad forstå, at Leif Blædel har mistro til disses troværdighed.

Produceren Fabricius havde et krav om, at udsendelsen skulle være underholdende, og ønskede derfor ikke at komme ind på det arbejde der foregår i SUFOI. Det mener jeg er skudt helt forbi. Jeg kan sagtens forestille mig en underholdende udsendelse, hvor man foruden observatørernes beretninger (helst kun 1-2, så der er tid til at gå i dybden) også kunne belyse arbejdet med at undersøge og analysere sådanne beretninger. Og i det hele taget kunne belyse arbejdet med at komme videre mod en løsning på UFO-gåden (gåderne!).

Underholdning bør ikke være at gøre tingene overfladiske, men bør bl.a. betyde et rigtigt billed- og tempo-valg. Kunne en rekonstruktion af en UFO-iagttagelse og de efterfølgende undersøgelser og analyser af sagen ikke blive underholdende?

Man kan nu spørge, hvordan det kan være, at SUFOI er konsulent på en udsendelse, som vi er stærkt utilfredse med. For at forklare dette, er det nødvendigt at kende hele hændelsesforløbet omkring skabelsen af udsendelsen — men dette vil jeg skåne læserne for. Jeg kan blot sammenfatte det til, at SUFOI gik ind på at være konsulenter på et givet grundlag: Vi fik fra starten at vide, at det ikke var »vores« udsendelse, og at vi derfor ikke ville have nogen ret til at bestemme, hvordan udsendelsen skulle være. Men da vi også fik at vide, at det ville blive en udsendelse af samme type som NATEK-udsendelsen om UFOer i 1978, mente vi — da

den udsendelse efter vores mening var god — at vi godt kunne stille os til rådighed som konsulenter. Hvilket for øvrigt i alt væsentlighed betyder at stille fotos m.v. til rådighed samt at etablere kontakten til UFO-vidnerne.

Undervejs skiftede grundlaget for udsendelsen — til dels uden at dette klart fremgik af de oplysninger vi modtog om udsendelsen. Og først få dage før udsendelsen gik i luften, fik vi lejlighed til at gennemse udsendelsen. SUFOI protesterede da omgående mod bl.a. afslutningen, og det blev da også forsøgt at ændre den — men det var for sent til, at det kunne lade sig gøre.

Desværre må SUFOI nok erkende, at vi med denne udsendelse har begået en fejl. En fejl som vi kun kan beklage — beklage overfor offentligheden og specielt overfor SUFOI's medlemmer. □

Fund af 3. grad

Fortsat fra side 31.

Mine læge-kontakter har set fotos af de afdøde UFO-nauter, der dog i disse tilfælde var iført deres metallignende ud-i-ét dragter. I min første redegørelse over disse emner var der også en erklæring fra Ted Phillips, der er en fremtrædende forsker fra MUFON og CU-FOS, hvori han fortæller, at han havde oplevet det privilegium at få et foto at se, som viste hele UFO-nautens legeme. Under et møde i New York i forbindelse med vort besøg i FN (sammen med Dr. Allen Hynek, Dr. Saunders, Dr. Vallee, Dr. Poher og astronauten Gordon Cooper samt Lee Spiegel, hvor vi mødtes med Generalsekr. Kurt Waldheim for at give sidstnævnte et indtryk af hele UFO-sagen) fortalte Ted Phillips mig, at han blev temmelig chokeret, da han så min tegning af en UFO-naut-hånd. Den var forbløffende lig den hånd, som han havde set på fotoet. (Se figur 5).

Mine nære relationer til folk indenfor lægevidenskaben fortsætter, mens dette skrives. Jeg har fremsendt 4 forskellige tegninger af hele legemet til min vigtigste læge-kontakt, baseret på hans

kommentarer og i overensstemmelse med data modtaget fra andre kilder. De i denne artikel viste tegninger er de sidst færdiggjorte tegninger, der indeholder de rettelser og korrektioner, som jeg

modtog fra min lægekilde den 29. oktober 1979. Yderligere er der vist tegninger af hovedet og hånden fra juli 1978, der ifølge andre, velinformerede kilder skulle være »ret tæt på i lighed«.

Oversættelse: Fl. Ahrenkiel.

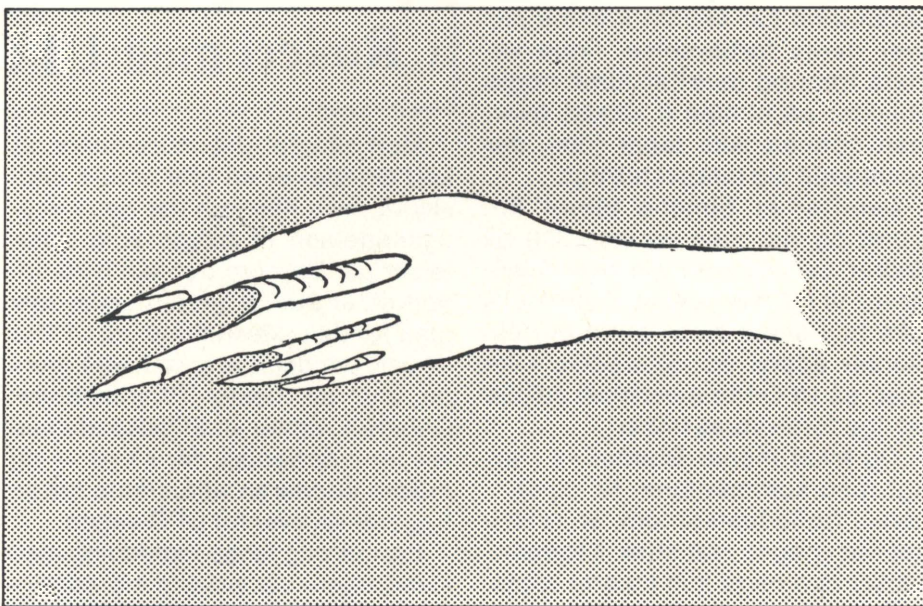

Fig. 5. Tegning af UFO-naut-hånd efter oplysninger fra flere 1. håndsvidner.

Afsluttes i næste nr.

DANSKE BILLEDER

Et UFO?

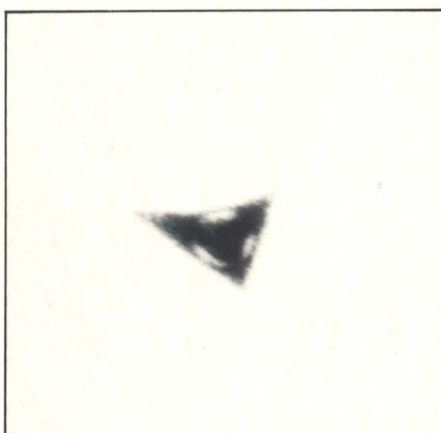
Af Ole Henningsen.

Foto: Morten Them Pedersen.

STUBBEKØBING. Da Morten Pedersen, Solgården i Stubbekøbing fotograferede ved Brundragerne på Lollands sydkyst, var det havet og bundgarnsstolperne, som var hans motiv. Men da filmen blev fremkaldt, dukkede genstanden til venstre i billedet op — og den bliver af UFO-eksperten, Ole Henningsen, Søllested, benævnt som spændende og sensationel.

Morten Pedersen, der er amatør-fotograf, tog billedet den 26. april mellem kl. 11 og 11.30. Han siger, at han intet hørte udover bølgeskulpene, og han så heller ikke

objektet. Det viste sig først, da hans far, malermester og ivrig amatør-fotograf, Leo Pedersen, fremkaldte filmen forleden. Morten tog endnu et par billeder ved Brundragerne, men de viset intet usædvanligt.

kic.

Ny Dag, fredag den 29.5.81.

— — —
Det særdeles spændende billede er i øjeblikket til undersøgelse hos SUFOIs fotokonsulenter. Vi vil snarest her i UFO-NYT vende tilbage til billedet, når undersøgelsesresultater måtte foreligge. OH.

TUNGUSKA

Mysteriet løst – igen

Af Ole J. Knudsen

Vi har flere gange i UFO-NYT bragt beretningen om Tunguska-hændelsen, den eksplosion, som skete omkring klokken syv om morgenen den 30. juni 1908 et sted imellem floderne Lena og Stenede Tunguskas øvre løb i Sibirien, omkring 1.000 km nord for Irkutsk.

Eksplosionen, som anslås at have haft en styrke svarende til imellem 1 og 20 megatons TNT, kunne ses i fuldt dagslys 500 km borte. Trykbølgerne fra eksplosionen væltede heste så langt borte som 650 km, og et skovområde på 2.000 kvadratkilometer blev jævnet med jorden, så nydeligt, at de fleste af træerne peger væk fra centrene for eksplosionen, som det ses på fotografiet. I flere nætter efter eksplosionen var der så meget støv i atmosfæren, at man f.eks. kunne læse en avis på gaden i London, blot ved lyset fra nattehimlen. Fra Danmark findes også beretninger om disse »Hvide Nætter«.

Nær eksplosionscentrene, dvs. der hvor trykbølgen ramte Jorden opstod der en ildstorm, som afbrændte tusindvis af træer, og trykbølgen nåede to gange rundt om Jorden, før den døde hen.

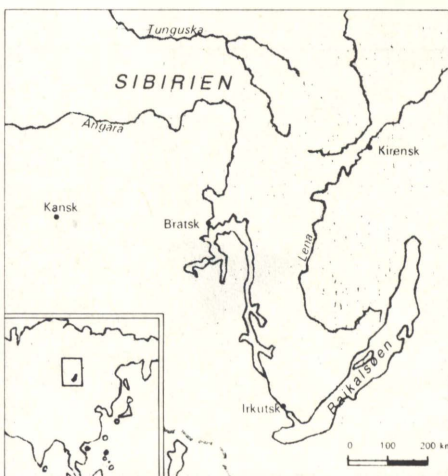
I tiden efter Tunguskahændelsen er der dukket flere forsøg på en forklaring op. Et kæmpemeteor blev tidligt foreslået, men der er ikke i området fundet noget meteorkrater, og indtil for nyligt er der endda ikke fundet nogen rester efter det, som eksploderede.

I 1950'erne foreslog forfatteren Alexander Kazantsev i bogen »En gæst fra Universet« at et ikke-jordisk rumskib med atomar fremdrift skulle være eksploderet højt over jorden, men der er ikke med sikker-

hed eftervist radioaktiv stråling i området. Dog er magnetfeltet op til 30 km fra stedet vendt om, og samme dag som eksplosionen fandt sted registrerede man i Irkutsk en magnetisk storm. Disse effekter kan forekomme ved kerneeksplosioner.

En lille stump antistof ude fra rummet er også blevet foreslået. Hvis noget sådant antistof eksisterer, vil det ved kontakt med (for os) normalt stof tilintetgøres i en kraftig eksplosion. En sådan stof-tilintetgørelse ledsages af kraftig gammastråling, men denne har man ikke fundet spor af.

Da »Sorte Huller« blev populære i folkemunde for nogle år siden, blev det også foreslået, at et såkaldt mini-sort hul skulle være passeret igennem Jorden den juni-morgen i 1908. Barograferne, som registrerede trykbølgerne har dog ikke registreret endnu en eksplosion i Nordatlanten et øjeblik efter, som man skulle forvente. Et sort hul ville nemlig være passeret igennem Jorden og ud på den anden side, uden større besvær.

Flere ekspeditioner har siden 1926 besøgt stedet, og siden først i 1960'erne har videnskabsfolk fra det sovjetiske Videnskabernes Akademi været i området næsten hvert år. Resultaterne af disse ekspeditioner tyder nu mere og mere på, at det var et stykke af en komet, som ramte Jorden ved Stenede Tunguska.

En komet består mest af is, frosset methan og noget ammoniak-is, iblandet stumper af småsten og støv, som blev til overs, da solsystemet blev dannet.

Hvis en stump af et komethoved slog ind i Jordens atmosfære, ville isen og de frosne gasarter hurtigt fordampe, og skabe en mægtig ildkugle, og en trykbølge, som kunne høres Jorden rundt. Ikke meget materiale ville nå jordoverfladen, og der ville næppe være nok til at danne et krater, kun et spredt lag af støv og småstumper fra kometen.

De nye fund viser, at der i tørv dannet siden 1908 findes små dråber afsilicater og metalsmelte, især ved eksplosionscentret og i et område 80 km nordvest derfor. Tørven har et relativt højt indhold af kobolt, nikkel, sjældne jordarter, bly og sølv. Denne sammensætning og andre analyser viser klart, at det, som faldt ved Tunguska, var helt forskellig fra de sten- og jernmeteoriter, som normalt falder. Sammensætningen af Tunguska-objektet har været op til 50% Natrium, 20% Zink, over 10% Calcium, 7,5% Jern og 5% Kalium. Bortset fra Zinkindholdet ligger dette meget tæt op ad den grundstofsammensætning, man iagttager i kometer. I januar 1980 offentliggjorde Institutet for Geokemi og Mineralernes

Skovparti fra Tunguska-området fotograferet 20 år efter hændelsen. Billedet er taget en halv snes kilometer fra eksplosionscenterne. Træerne er afsvedne og væltede på grund af trykbølgen og den enorme hede. Sovfoto.

Fysik under Ukraines Videnskabsakademi en undersøgelse, som viste, at der i eksplosionsområdet også findes forekomster af kul, i form af et diamant-grafit agtigt stof, som kun kan dannes under meget høje tryk. Denne type diamanter kendes allerede fra meteoritter af visse typer, som kan stamme fra kometer.

Ud fra fordelingen af stof i området, og eksplosionernes anslåede styrke er man nået frem til et overslag over Tunguska-objektets oprindelige vægt; et forbavsende tal på over fem millioner tons.

Det vi ser som teteorer og stjerne-skud er oftest rester af gamle kometer, som når de gang på gang har været nær Solens varme bryder i stykker.

Støvet, som skaber stjerneskudene, når det falder ind i vor atmosfære, befinder sig til stadighed i den samme bane som kometen har eller havde, men det bliver mere og mere spredt ud i banen. Hver gang Jorden passerer igennem et sådant område med støv fra en gammel komet, og det sker mange gange i årets løb, ser vi en stjerneskudsværm. Disse sværme ses altså år efter år på samme dato, og den 30. juni er netop dagen, hvor vi passerer igennem Beta Tauride sværmen, som har forbindelse med en af de kometer, som vi stadig kan se, med 3,3 års mellemrum: Enche's Komet.

Med disse nye opdagelser kan det med stor sikkerhed siges, at det som faldt ved Tunguska ikke var et jern- eller stenmeteor, og det var ikke en kerneeksplosion. Der er dog også fund som ikke er tilfredsstillende forklaret endnu. Den førstnævnte »vending« af det lokale magnetfelt er et af dem, og et andet er forskellige biologiske anomalier i området. I Tunguska-objektets indflyvningsretning findes større vækst i træerne, og en større forekomst af mutationer i fyrretræerne end normalt. Det er dog ikke bevist, at dette har noget med faldet i 1908 at gøre.

Det kunne se ud til, at man mere og mere nærmer sig den rigtige løsning på Tunguska-mysteriet, selv om der er et stykke vej endnu.

Da sagen på et tidspunkt som nævnt har været kædet sammen med rumskibe fra fremmede planeter, vil mange af vore læsere nok finde det naturligt, at vi fortsat følger sagen, og det vil vi da også gøre. □

Kilder:

Sputnik, august 1980.
Politikken 8. marts 1980 — Ny viden
Cosmos, Carl Sagan. Random House, New York 1980.
Verdens uløste Mysterier, Forlaget Det Bedste, København 1980.
Se også UFO-NYT 1968 s. 48, 1974 s. 179, 1976 s. 257 og 1977 s. 47.

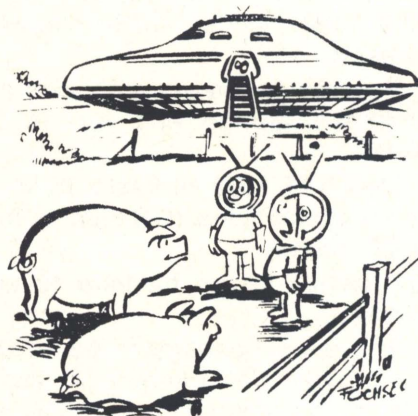
Det har nyligen startats en UFO/vetenskabs-tidskrift i Sverige. Den behandler UFO-fenomenet och vetenskap, såsom matematik, astronomi och rymdfart.

Prenumeration:
Skicka in 15 svenska kronor till:
Söderköpings UFO-Förening
Styrmansgatan 1, S-61400
Söderköping, Sverige,
så får du årets tre nummer
av COSMIC

Hjælp ønskes!

Vores Ekspedition har alvorligt brug for aflastning. Har De tid og lyst til at arbejde med?

Send et par ord til:
SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte.

— Vær venlig at føre os til Deres præsident ...

Til og fra medlemmerne

Ved Peter A. Hansen

Meddelelser fra SUFOIs Ekspedition

Genbestilling af »Det Ukendte«

De af vore læsere, som har fællesabonnement på UFO-NYT 1981/Det Ukendte 3. årgang, vil have bemærket, at de nu har modtaget alle 6 numre af Det Ukendte i indeværende årgang. Dette blad har termin i august måned, og til september 1981 påbegyndes 4. årgang.

Alle fællesabonnenter vil med det sidste nummer af Det Ukendte modtage et girokort, der kan benyttes ved genbestilling. På indbetalingskortet kan det anføres, om man næste år ønsker et fællesabonnement på ny, eller om man kun ønsker at fortsætte med Det Ukendte. I det sidste tilfælde vil De også modtage et girokort fra UFO-NYT, når den tid kommer (november 1981). Ønskes UFO-NYT ikke i 1982, bedes kortet blot returneret.

Priserne for næste årgang er af praktiske grunde ens for de 2 blade:

UFO-NYT 1982 vil koste 95 kr. i abonnement alene. (Det samme for Det Ukendte).

I løssalg koster bladene 18 kr. stykket.

Et fællesabonnement på UFO-NYT 1982/ Det Ukendte 4. årg.: 165 kr. (Der er altså fortsat 25 kr. at spare).

Tillæg for forsendelse i lukket kuvert (Kuvertservice): 15 kr. pr. tidsskrift (6 numre).

Obligatorisk kuvertservice!

OBS! Kuvertservice vil fra og med 1982 blive *obligatorisk* for abonnenter, der bor udenfor Skandinavien (incl. Færøerne).

Vi kommer derfor til at bede om yderligere 15 kr. fra vore abonnenter på Grønland. Vi har i flere år leveret med luftpost gratis (5 kr. pr. nummer), men de stigende portopriser har nu sat en stopper for det. Vi beklager meget.

Kuvertservice er *ikke nødvendigt* for abonnenter på Færøerne, i Norge, i Sverige eller i Finland.

*»Til og fra medlemmerne«
bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes talerør. Al henvendelse »Til og fra...« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.*

Indbinding/opbevaring af UFO-NYT

Mange af de breve, vi modtager, drejer sig om indbinding af UFO-NYT. Vi opfordres til at komme med forslag til egnede opbevaringsmuligheder for årgangene, især efter indførelsen af det store format.

Vi leder fortsat efter en pæn, men dog solid og billig løsning. Naturligvis kan den enkelte læser henvende sig til en bogbinder og få sagen klaret på egen hånd, men det bliver ikke billigt. Det Ukendte har for nylig tilbudt sine abonnenter en solid kassette, hvori der

kan opbevares to årgange. Prisen ligger omkring 30 kr. Vi undersøger nu, om denne løsning også egner sig til UFO-NYT. Vi håber at kunne fremkomme med et tilbud senest i UFO-NYT nr. 1/1982.

Nye medarbejdere til SUFOI

Vi mangler hjælp i SUFOI til flere opgaver. Alt arbejde er ulønnet, men de faktiske udgifter bliver dækket. Vi vil meget gerne have hjælp til:

Renskrivning af manuskripter
(på maskine)

Oversættelser
(fortrinsvis latinske sprog og engelsk)

Reklamearbejde

Optagelse af UFO-rapporter
(særlig i Storkøbenhavn).

Al henvendelse kan ske til SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte, eller til Peter A. Hansen: tlf. 01 - 67 08 93.

LÆSERBREVKASSEN

Ros og ris

I UFO-NYT nr. 1/81 efterlyser I reaktioner på det »nye« blad.

Min mening er, at bladet er virkeligt godt! Det er rart at få farve på, men kunne I ikke bringe farvefotos inde i bladet? Det ville virke som prikken over i'et.

Det var rosen — nu til risen. I UFO-NYT nr. 3/79 lover I, i rubrikken »FOTA-orientering«, at bringe mere nyt om UFO-detektoren og

om FOTAs arbejde. Hvor er det blevet af? Jeg synes det må være på tide at rette op på den »forglem-melse«.

En anden forglemmelse. I ledere-
ren i UFO-NYT nr. 1/76 lovede I, at
I ville bringe nogle artikler om Ber-
mudatrekanten, og om »Måneobe-
liskerne«. En læser rykkede for ar-
tiklerne i UFO-NYT nr. 1/78, men in-
gen af artiklerne er blevet bragt
endnu.

Dette var et par eksempler på
SUFOIs svipsere. Ret op på dem!

Ellers vil jeg sige tak for et godt
og seriøst UFO-tidsskrift.

*Med venlig hilsen
Karl-Jørgen Jensen,
7100 Vejle.*

Svar til Karl-Jørgen Jensen

Tak for reaktionen på vor opfor-
dring om ris og ros til det nye UFO-
NYT. Med hensyn til spørgsmålet
om farvefotos inde i bladet, så kan
det godt lade sig gøre — blot er
det forbistret dyrt. Måske vil vi
senere kunne sætte denne dyre
»prik over i'et«, men det forudsæt-
ter, at det nuværende UFO-NYT vir-
kelig bliver en økonomisk succes
— og det ved vi endnu ikke helt
sikkert.

Svaret på »det første ris« overla-
der jeg til Per Andersen:

På grund af forskellige uheldige
(og personlige) årsager har arbej-
det i vores FOTA-afdeling ligget
stort set stille i en længere periode.
Dette er årsagen til den »mang-
lende« orientering. Vi beklager det-
te meget, men vi beder alle UFO-
NYTs læsere huske på, at alt, hvad
vi laver, er fritids- og amatørarbej-
de. Det er ikke altid, at vores tid og
evner står mål med de ambitioner
vi har.

Men der er også lidt godt nyt om
vores tekniske arbejde. Arbejdet
med sporingstationer og detek-
toren er så småt ved at komme
igang igen. Fordi arbejdet med de-
tektoren har måttet ligge stille et
stykke tid, betyder det dog ikke, at
den er glemt. Der arbejdes nu igen
for fuld tryk med en produktion af
detektorer. PA.

Det »andet ris« er der i mellem-
tiden rådet lidt bod på, jvf. Ole
Henningsens svar om »Måneobelis-
kerne« i UFO-NYT nr. 4/81. Jeg tør
endnu ikke love noget om, hvor-
når artiklen om Bermuda-trekanten

bringes. Ånden er redebon, men
det mere UFO-prægede stof har
førsteret. Men også den svipser vil
der blive rådet bod på.

Men ellers tak for roserne — det
luner!

Fl. Ahrenkiel.

Lysende plastrør!

Jeg har været og er det stadig —
interesseret i det ufo-logiske, men
der er ting, som undrer mig meget.
Den ene ting er, at der i UFO-NYT
skrives en del langtrukne beret-
ninger om små hændelser, der in-
genting er, såsom lys mod en bil
på vej mod Skagen by, en lang be-
retning, der for mig ser ud som en
historie, der skal gøres sandfær-
dig. Om det er fup eller fakta, skal
jeg ikke afgøre, men jo længere
der dvæles, jo vanskeligere er det
at tro på — da jeg selv i halvtred-
serne bogstavelig jagtede rundt på
Sjælland efter disse mærkelige
ting, og også fik et dybt indtryk af
tingene, bliver det vanskeligt at
hænge mig i små detaljer. Der
mangler effektivitet...

En anden oplevelse som jeg har
haft, havde jeg i november-decem-
ber 1975. Det var ÷ 2-3 grader, jeg
skulle på arbejde, min bil stod par-
keret ud for min opgang. Jeg hav-
de lige startet vognen, da jeg op-
dagede, at der i den ene vindues-
visker sad et slags plastrør i klem-
me i viskerarmen. Røret var konisk
og gulligrøn. Jeg lagde røret på
forsædet og tog det med på ar-
bejde. Da jeg tog det med ind på
værkstedet, begyndte det at lyse
som stærkt fosforlys... og det
lyste i 3 dage, hvorefter lyset grad-
vist forsvandt. Røret havde jeg lig-
gende i skuffen i 3 år tror jeg, hvor-
efter det forsvandt sporløst... I
røret var der en slags væske, hvori
der flød en glasliggende ampul,
der var gået i stykker.

(Forkortet af red.)

Hilsen E. J. Lindharth.

Svar til E. J. Lindharth

Først tak for Deres brev, det er al-
tid rart, når der kommer reaktioner
fra medlemmerne og læserne af
UFO-NYT. Samtidig må jeg beklage,
at jeg ikke har haft tid til at
svare før nu.

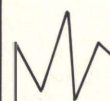
Først det lette at forklare. Det
omtalte rør er af naturlig oprindel-
se og sælges i forretninger i Eng-

land og U.S.A. og sandsynligvis og-
så andre steder. Ved blanding af
de to væsker, den i selve røret og
den i den lille ampul, får man røret
til at lyse i et par døgn.

En vurdering af om det er rime-
ligt at bringe lange observations-
beretninger i UFO-NYT, vil jeg ikke
komme ind på, da der er planer om,
i stedet for som tidligere, at bringe
mange korte beretninger, at gå
over til få og meget dybtgående.
Hvordan dette vil blive modtaget,
kan så senere dømmes ud fra læ-
sernes reaktioner.

Med hensyn til samarbejde med
forsvaret, kan jeg henvise til di-
verse artikler i UFO-NYT. Spindel-
væv: Se UFO-NYT nr. 6, 1979 side
230, nr. 6, 1980 side 236 og nr. 3,
1981 side 42.

*Med venlig hilsen
Flemming Rasmussen.*

STØTTEFONDEN (giro 9 11 77 25)

I UFO-NYT nr. 3 præ-
senterede vi SUFOIs
STØTTEFOND.

Fondens penge skal
ikke indgå i den al-
mindelige drift af
SUFOI. Det er me-
ningen, at den skal
kunne træde hjæl-
pende til, når vi gen-
nemfører større re-
klamefremstød.

Pengene skal ude-
lukkende anvendes
til at udbrede kend-
skabet til UFO-NYT.

Siden vi fortalte om
Fonden, er der ind-
kommet 150 kr. Vi
takker mange gange
og benytter lejlighede-
n til at bede vore
mange medlemmer
betænke Fonden,
næste gang de be-
stiller materialer hos
os. Fonden har sam-
me gironummer som
UFO-NYT, nemlig
9 11 77 25.

På forhånd mange tak!

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

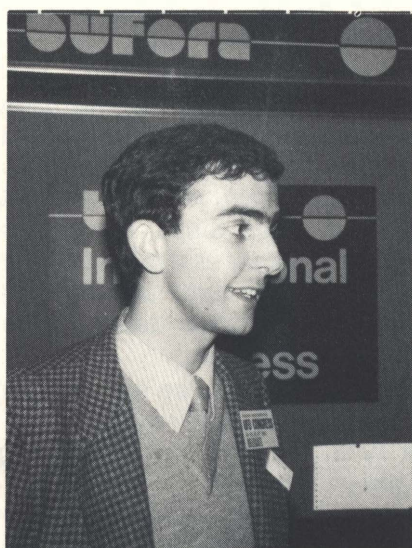
I en fonde-tid!

Ved den 2. Internationale London UFO-kongres, der blev afholdt i maj, blev der fra det amerikanske »Fond for UFO-forskning« uddelt et hædersbevis og en økonomisk støtte til udgiverne af tidsskriftet »UFO Phenomena International Annual Review« (UPIAR), der er det eneste internationale tidsskrift, hvis eneste formål er at bringe videnskabelige artikler om udforskningen af ufo-fænomenerne. Belønningen blev på kongressen overrakt af Dr. Bruce Maccabee til Francesco Izzo, der repræsenterede UPIAR. Bruce Maccabee udtalte:

»Igennem mange år har ufo-forskningen lidt under en mangel på et anerkendt, refererende tidsskrift, hvor data-analyser af ufo-undersøgelser og forskning kunne offentliggøres.

Men siden 1976 har en italiensk gruppe (Comitato Nazionale Indipendente Per Lo Studio Dei Fenomeni Aerei Anomali) udgivet verdens første videnskabelige tidsskrift om ufo-fænomenerne. Denne indsats fortjener støtte fra Fondet for UFO-forskning.«

Det vides ikke officielt, hvor meget støtten beløber sig til, men uofficielt er det nævnt, at det drejer sig om ca. 500 dollars (kr. 3.000). Fondet for UFO-forskning er en videnskabelig organisation, der kanaliserer penge fra offentlig-

Francesco Izzo, doktorgrad i biologi, medredaktør af UPIAR.

heden til projekter for ufo-forskning og uddannelse.

Fondet har endvidere offentliggjort, at der omkring den 31. marts 1982 vil blive givet en belønning på 1.000 dollars (cirka 8.000 kr.) med det formål at støtte seriøse og fortsatte undersøgelser af ufo-fænomenerne. Belønningen vil blive givet til en person, der har offentliggjort de resultater, som har givet det største fremskridt i forståelsen af fænomenerne. Belønningen på 1.000 dollars bliver givet i Alvin H. Lawson's navn. Alvin H. Lawson er professor i engelsk ved California State University, og han deltager selv aktivt i ufo-forskningen.

Kilde: Pressemeddelelse. lpa.

Bertrand Russel, filosof:

— *Selv når alle eksperter er enige, kan det tænkes, at de tager fejl.*

Den Provisoriske Internationale Komité for UFO-Forskning

PICUR — den Provisoriske Internationale Komité for UFO-Forskning — har hårdt brug for økonomisk støtte for at kunne fortsætte sit arbejde. Det er sådan, at den økonomiske byrde, der er forbundet med at rejse til PICUR-møderne — specielt fra USA og Canada — er en stor hindring for komiteens arbejde. Derfor vil det være en fordel, hvis PICUR kunne give støtte til disse rejser, og en nødvendig forudsætning for dette er, at ufo-interesserede støtter PICUR.

Derfor opfordres alle medlemmer af SUFOI til at støtte PICUR ved et økonomisk bidrag. Bidrag kan indbetales til PICUR igennem SUFOI, giro 9 11 77 13, Postbox 6, 2820 Gentofte, eller direkte til Per Andersen, giro 4 31 37 55, Grøfthøjparken 155, 2. th., 8260 Viby. Alle bidrag går videre til PICUR.

På forhånd tak for enhver støtte.

Per Andersen.

Repræsentant i PICUR.

SUFOIs rapportskemaer bruges i udlandet

Det rapportskema-system, der er udarbejdet af og stadig udarbejdes af Skandinavisk UFO Information, har fået en bred dansk baggrund, idet det bruges af de to største danske organisationer SUFOI og FUFOS.

Men nu har man i udlandet også fået øje på rapportskemaerne, der bruges til at indhente standardoplysninger i tilfælde af formodede ufo-observationer.

I Sverige har Riksorganisationen UFO-Sverige allerede i et stykke tid brugt en svensk oversættelse af skemaerne og til december vil

Norsk UFO Center ligeledes starte brugen af en norsk udgave. Derudover har en ufo-organisation i Finland besluttet at bruge skemaerne, og en gruppe på Island og en gruppe i Tyskland overvejer også at bruge ufo-rapport-skemaerne.

Det ser altså ud til, at skemaerne efterhånden bliver fælles for Skandinavien, og så er vi måske på vej mod ét standardskema, der er fælles for hele verden — det må i hvert fald være endemålet.

/pa.

Nyt fra Brasilien

Resultaterne af den brasilianske analyse af spindelvævsnedfaldet over Vestjylland den 30. september 1979 foreligger nu (læs om sagen i UFO-NYT numrene 6/79, 6/80 og 3/81).

Det oplyses fra Brasilien, at analyserne blev udført af Dr. Horacio Ferreira, Institut for Biologi ved universitetet i Maringa, Brasilien. Dr. Horacio Ferreira har specialiseret sig i zoologi og burde derfor have gode forudsætninger for at udtale sig om sagen.

Desværre var der for lidt materiale til en kemisk analyse, så man måtte nøjes med en visuel inspektion under mikroskop (det samme som der blev foretaget ved Århus Universitet i 1979).

Dr. Horacio Ferreira måtte konkludere, at det tilsendte materiale ikke ligner noget spindelvæv, som forekommer i Brasilien. Til gengæld kendte han ikke ret meget til fænomenet »flyvende sommer« — der formodes at være årsagen til spindelvævsnedfaldet i 1979. De indrømmer fra Brasilien, at der ikke kunne foretages videnskabelige undersøgelser af materialet og afslutter med at sige, at der ikke er noget interessant ved materialet og at undersøgelserne derfor standses.

Ovenstående informationer i spindelvævssagen kan hverken afkræfte eller bekræfte, at der var tale om spindelvævsnedfald, så konklusionen fra 1979 — at det faktisk var spindelvæv — må altså stadig gælde.

*Oplysninger fra SUFOI's
korrespondent i Brasilien,
A. J. Gevaerd.
/pa.*

Washington

Den 30. juni i år vil være et sekund længere end ellers, for at året kan falde i hak med Jordens rotation. Tidsberegningen efter Solen, som

udregnes efter Jordens rotation, er ikke så nøjagtig som de menneskeskabte atomure, og det har siden 1972 været nødvendigt at indføre såkaldte overspringssekunder for, at atomurene ikke skal overhale eller sakke bagud for soltiden. Hidtil har man brugt december måned til at justere, men i år har Det internationale Tidskontor i Paris valgt den 30. juni.

*Lolland-Falsters Folketidende,
20. juni 1981.*

Meteoror og (dårligt) sommervejr

En meteorsværm, som nylig passerede tæt forbi Jorden, efterlod sig en støvsky, som svæver et sted omkring 80—90 km oppe i atmosfæren.

Astronomer ved observatoriet i Kharkov, Ukraine, har ved hjælp af lasersonder undersøgt skyen nær-

mere og er nu ved at analysere resultaterne med henblik på at fastslå, om der er en sammenhæng mellem tilstedeværelsen af denne sky og det meget svingende (i overvejende grad dårlige) sommervejr. Deres udgangspunkt er en hypotese om, at meteorstøvet reducerer solstrålingen ved Jordens overflade, og hvis det er rigtigt, kan man antagelig regne med, at det er meteorerne, der bærer skylden for kølige og regnfulde feriedage i store dele af Europa.

— — —

Og det kunne måske være en trøst efter denne sommer, men der er altså bare det ved det, at denne lille APN-notits er fra august sidste år, så hvis ikke det er en meget trofast meteorsværm, må vi nok lede efter en forklaring et andet sted.

For 4 år siden startede Voyager 2 sin tur til planeten Saturn, og i slutningen af august i år nåede den frem. Billedet her viser planeten med dens ringsystem, optaget af Voyager-1 den 8. oktober 1980. Saturns ringe ses fra den belyste nordside.

Anmeldelser

Forfatteren med de mange ansigter

Willy Wegner: Dansk ufo-litteratur 1971—1979.

Skeptica 1981.

295 sider i A4-format, duplikeret.

*Pris kr. 60,00 + kr. 15,00 (for-
sendelse) hos:*

*Skeptica, Postbox 8026, 9220 Aal-
borg Ø. Giro: 8 18 83 00.*

I sidste nummer af UFO-NYT kunne vi anmelde ufo-bogen »UFOer - Top Secret?« af Willy Wegner, og her kan vi så tage en ny udgivelse fra ham under behandling. Det er værket »Dansk ufo-litteratur 1971-1979, En bibliografi«. Willy Wegner er jo en forfatter med mange aktiviteter — vidste I for eksempel, at han også har skrevet en digtsamling? Og her en ufo-bibliografi.

Ønsker du en fortegnelse over de 78 ufo-bøger, der er udkommet på dansk, ønsker du en fortegnelse over 38 tidsskrifter om ufo-fænomenerne, der er udkommet eller udkommer på dansk, eller ønsker du en fortegnelse over 1435 artikler om ufo-sagen — så er denne nye bibliografi sagen.

Værket er opdelt i en række afsnit: En sektion med ufo-bøger, der er udkommet i Danmark i perioden 1950 til 1980. Denne sektion er forsøgt gjort så komplet som muligt, og indeholder altså også bøger, der er udkommet før 1971 og i 1980. En sektion omhandler de få AV-midler, der er kommet på ufo-fronten. En sektion omhandler 1435 udvalgte artikler om ufoer fra tidsrummet 1971 til 1979. Og endelig indeholder en

sektion forfatter-, titel- og emne-register. Alle bøger, artikler m.v. er kort kommenterede, så det klart fremgår, hvad værkerne handler om.

Man kan så spørge, hvem denne bibliografi henvender sig til. Her kan man passende citere Willy Wegner selv fra bibliografiens side XV, f.:

»Da denne bibliografi er et supplement til »Dansk ufo litteratur 1946—1970«, som blev indkøbt af over 100 folkebiblioteker, er det klart, at den primære målgruppe er folkebibliotekerne. Her kan bibliografien indgå i læsesalens referencebestand og fungere som værktøj til litteratursøgning og publikumsoplysning.

Man kunne også forestille sig at bibliografien fandt anvendelse ved de større dagblades tekstarkiver, dels til at sætte struktur på klip om et kontroversielt emne, dels som et journalistisk redskab til at erhverve sig en baggrundsviden forud for en eventuel artikel eller interview.

Yderligere kan bibliografien også anvendes til litteratur-sociologiske studier.

Endelig vil jeg ikke udelukke, at en del af de såkaldte ufologer vil være interesserede i bibliografien — især den skrivende del af dem.

Mere præcist kan det ikke siges.

Ved et sådant reference-værk er det naturligvis specielt vigtigt, at der ikke er fejl i oplysningerne. Derfor foretog jeg visse stikprøvekontroller. Hvad var mere naturligt, end at gennemgå de bøger og artikler, der stammer fra min egen hånd. Der måtte jeg så konstatere, at der i forfatter-registret under

mit eget navn var ikke mindre end 2 forkerte henvisninger! Dette er selvfølgelig kritisabelt, men da det ikke lykkedes mig ved andre stikprøvekontroller, at finde yderligere fejl, må man håbe, at disse 2 fejl er en enlig svale fra forfatterens side.

Værket er trykt på en pæn og let læselig måde. Samlingen af bladene er dog den almindelige, der efter nogle gennembladninger af værket begynder at ligne et »løs-blade-system«. Når den begynder at falde fra hinanden, kan man dog passende købe et ringbind og selv montere bibliografien i dette.

Jeg kan varmt anbefale bibliografien og tror, at mange aktive ufologer vil have en uvurderlig hjælp i dette værk. Og hvis man ikke er biblioteks-kyndig, kan man roligt springe den grundige — og for menigmand uforståelige — beskrivelse af værkets opbygning over. Et spændende og grundigt værk — et godt arbejdsredskab.

Per Andersen.

— Det er til SUFO's Støttefond!

Verdens uløste mysterier

Verdens uløste mysterier
Forlaget Det Bedste
København 1980.
320 sider, 23 x 30,5 cm,
indbundet, rigt illustreret.
Kr. 188,-.

I mængden af bøger, som har re-
det på den bølge af litteratur om
arkæologiske mærkværdigheder,
som von Däniken startede for al-
vor, er her en virkelig perle; en af
de store endda. Forlaget Det Bed-
ste har begået et pragtværk, hvor
mange af de kendte, såkaldte my-
sterier bliver behandlet på ret so-
ber vis, til en forandring.

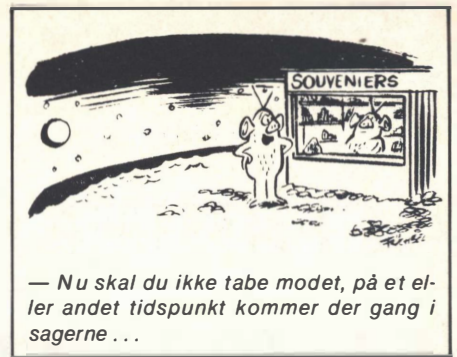
Det er især de arkæologiske
fund og ruiner som behandles, og
bogen er dejligt fri for uvederhæf-
tig snak om fortidsastronauter. Ide-
en strejfs lige, for eksempel un-
der beretningen om figurerne på
Nazca-sletten, men blot som én
blandt mange andre spekulationer
om formålet med figurerne. Ifølge
bogens spiseseddel er det fag-
folk, som har skrevet de enkelte
afsnit. Det skal jeg ikke kunne
stå inde for (hvilket ikke må regnes
forfatterne til last!), men det er
tydeligvis folk med kendskab og
kærlighed til det, de beskriver.

Billederne i bogen er helt frem-
ragende, og de lever sagtens op
til teksten. De fleste billeder og de
meget illustrative kort og tegnin-
ger er i flotte farver, som får det
til at krible i i hvert fald underteg-
nede efter at besøge stederne selv.
De af os som ikke opnår det, må
trøste sig med bogen, og det er i
grunden slet ikke så galt!

Hovedafsnittene i Verdens ulø-
ste Mysterier er »På jagt efter for-
svundne riger*, »De store stens
gåde«, »Glemte og gemte byer«,
»Pyramidebyggernes hemmelig-
heder«, »Kulturer som forsvandt«
og »Arkæologiens gåder fra A til
Å«. Det sidste afsnit er nu ikke al-
fabetisk, men en geografisk gen-
nemgang af nogle af de ruiner og
fund, som ikke fandt plads i resten
af bogen — og der er ikke nogen
med Å. Afsnittet »Ragnarok i Sibi-
rien« omhandler som det eneste
en begivenhed, nemlig Tunguska-
eksplosionen i 1908. De mange
teorier om denne hændelse er be-
handlet nogenlunde sobert, og i
forbindelse med dette afsnit fin-

des også et par billedtekster om
UFO'er. Billederne er noget uhel-
digt valgt, især er Jørgen Flem-
mings foto af Kosmos 1094-satel-
litundergangen kommet helt galt
i byen (se UFO-NYT 1979, s. 98 og
s. 146). Denne UFO-omtale kunne
godt have været undgået, men køb
bare bogen alligevel. Og så er den
ikke engang dyr!

Ole J. Knudsen.

Stonehenge set fra en noget usædvanlig vinkel.

Der er flere fordele
ved et
UFO-NYT abonnement

HUSK
SUFOIs
STØTTEFOND
Giro: 9 11 77 25

Interesse på Lolland-Falster

Af Kim Møller Hansen

Lolland-Falster er iflg. Danmarks kortest befolkede, men det havde tilsyneladende ingen indflydelse på tilhørerantallet ved lysbilledforedragene først i dette år. Foredragene blev afholdt på henholdsvis Centralbiblioteket i Nykøbing Falster den 10. februar og Stiftsbiblioteket i Maribo den 3. marts.

Foredragsholder var lederen af SUFOIs Efterforskningsafdeling Ole Henningsen, der begge aftener samlede fulde huse. Blandt tilhørerne var der både mangeårige UFO-NYT læsere og folk, for hvem UFO-interessen er af nyere dato. En veloplagt Ole Henningsen viste såvel ældre lysbilleder, almindelig kendt af de garvede UFO-folk, som dugfriske fotos, som var nyheder for alle. Publikum var aktivt og stillede mange interessante og nærgående

spørgsmål. Det er ligeledes glædeligt, at så mange henvendte sig til os og berettede om egne eller venners observationer af formodede UFO-fænomener.

Udstillinger

SUFOIs jubilæumsudstilling fra 1977 har snart rejst Danmark tyndt.

I Nykøbing F. har repræsentative udsnit af den været udstillet ikke mindre end to steder samtidig:

I Sparekassen på Lilletorv i perioden 8. maj — 19. juni og på Centralbiblioteket 1. juni — 27. juni. Begge udstillinger blev studeret af mange mennesker, og et par skoleklasser fik deres første lektion i »ufologi«. På Centralbiblioteket blev der foruden plancherne vist en lysbilledserie om UFO-sagen, og de teknisk

interesserede havde lejlighed til at kigge nærmere på et udvalg af SUFOIs tekniske feltudstyr bl.a. forskellige typer geigertællere og UFO-detektorer.

Begge udstillinger præsenterede også en højaktuel ting — nemlig et fotografi af et UFO taget på Lolland den 26. april 1981. Fotoet er til undersøgelse i SUFOIs Fotoafdeling og bringes i dette nummer af UFO-NYT.

TV i byen

Den 23. august 1979 klokken 10.20 så 87-årige Marie Hansen og sønnen Karl Evald Hansen, Nr. Ørslev på Falster, et rundt, sølvskinnende objekt på en halv meter i diameter. Objektet, der lignede en »flad kineserhat« blev først opdaget af Marie Hansen, som gennem stuevinduet så det svæve over nogle hindbærbuske i haven. Hun kaldte på sønnen, der løb ud i haven, hvor objektet havde bevæget sig hen mod nogle solbærbuske. Her begyndte det at flyve ind og ud mellem de fritstående buske. Da det nåede enden af haven, steg det op mellem elledningerne og forsvandt i nordøstlig retning. (Observationen er grundigt behandlet i UFO-NYT nr. 1, 1980).

TV-seerne kunne i udsendelsen »UFO-r-klart« vist den 17. juni i år selv høre Marie og Evald Hansens beretning. TV-udsendelsen var produceret af programsekretær Jørn Fabricius, der havde fået »faglig«

TV-optagelse. Karl Evald Hansen fortæller om den begivenhedsrige formiddag i august 1979.

assistance af SUFOIs næstformand, Torben Birkeholm. Jørn Fabricius fik via SUFOI kendskab til Nr. Ørslev-UFOet. Han syntes, observationen var meget interessant, og den 1. april besøgte han og et filmhold Nr. Ørslev.

TV-holdet gør klar til dagens optagelser i Nr. Ørslev. Th. på billedet ses programsekretær Jørn Fabricius.

TV-produktion er noget, som tager tid. Filmholdet var i Nr. Ørslev i over 3 timer, og klippene herfra varer vel omkring 3-4 minutter i den færdige udsendelse. Observationsberetningerne var iøvrigt denne udsendelses bedste indslag.

Seriøs presseomtale

SUFOIs aktiviteter og UFO-sagen som helhed behandles seriøst af pressen på Lolland-Falster. Mange mennesker, der tidligere rystede opgivende på hovedet af dette »flyvende køkkentøj« og de »skøre kugler« som ser det, har bl.a. via et par veldokumenterede observationsberetninger omtalt i lokalpressen og SUFOIs aktiviteter fået et ganske andet syn på UFO-fænomenet. Den voksende interesse kan tydeligt mærkes på Lolland-Falsters veludstyrede biblioteker, hvor UFO-litteraturen hører til den mest læste.

☐

Der er flere fordele ved et

- * UFO-NYT sendes portofrit til døren 6 gange årligt.
- * Abonnenter kan købe SUFOIs bøger, særhefter, bånd m.m. med meget store rabatter.
- * Kvitteringen fungerer som medlemsbevis, der giver adgang til medlemsarrangementer.
- * Abonnementsprisen er kun kr. 85,- for hele årgangen — med 48 sider pr. nummer.
- * Der er også mulighed for fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte — 12 numre i alt (1 blad hver måned) for kun kr. 145,-; De sparer kr. 25,-!

JA — jeg vil gerne have alle medlemsfordelene som abonnent på UFO-NYT ☐ UFO-NYT + Det Ukendte ☐
 — og vedlægger crosset check på kr. 85,- ☐ kr. 145,- ☐
 — og har indbetalt beløbet på giro 9 11 77 25 ☐
 — og ønsker girokort tilsendt ☐

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

KUPON sendes i kuvert (alm. brevporto) til:
SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Hvis De ikke vil klippe i UFO-NYT, kan De blot indbetale beløbet på giro og notere, hvad De betaler for.

Oktober/november 81

Af Tommy Christensen.

Læseren vil sikkert hurtigt bemærke, at denne rubrik nu er udformet på en ny måde som et led i undertegnede's overtagelse af redigeringen af Kig på Himlen. Dels er selve opsætningen af informationerne om astronomiske begivenheder ændret til en forhåbentlig mere læservenlig form, mens oplysningsniveauet samt overskueligheden ikke har taget skade. Dels er perioden for informationerne forskudt med en måned i forhold til UFO-NYTs termin, idet bladet først er læseren i hænde omkring midten af denne.

Nu er oversigten imidlertid 100% aktuel, ligesom interesserede har mulighed for at planlægge observationsture i rimelig god tid.

Kritik eller spørgsmål er altid meget velkommen hos undertegnede (adresse først i bladet).

OKTOBER:

Aftenhimmel:

Venus' klarhed er nu steget, og planeten gør sig mere bemærket på den vestlige himmel, hvor vi indtil kl. ca. 19.00 DNT kan nyde synet af »aftenstjernen«.

Morgenhimmel:

Merkur bevæger sig i den sidste uge meget stejlt på himlen i ØSØ, hvor vi i den sene morgedæmring omkring kl. 6.00 DNT har mulighed for at opspore Merkur sammen med Jupiter og Saturn. Det kan imidlertid volde problemer at finde planeterne i disse lyse timer, og en lille kikkert vil næsten være obligatorisk.

Stjernesku:

Giacobiniderne, der har radiant (ud-

strålingscentrum) nær Nordstjernen, vil kunne iagttages fra den 7. til den 11. Aktiviteten er ingenlunde overvældende, men overraskelser kan ikke udelukkes.

Orioniderne driver deres spil fra den 14. til 28. Deres radiant står gunstigt i øst efter midnat. Der forventes ca. 30 meteoror pr. time, men aktiviteten er meget svingende fra år til år p.g.a. uregelmæssigheder i partikeltætheden i den kometbane, der forårsager sværmen.

NOVEMBER:

Aftenhimmel:

Den 11. står Venus særdeles gunstigt i SV, hvor den opnår størst østlige afstand (47°) fra Solen. Imidlertid vokser klarheden stadig, og det er fascinerende at følge Venus' faseskift, der i denne tid kan iagttages i selv en lille astrokikkert.

Morgenhimmel:

Merkur, »gudernes budbringer«, kan endnu ses lavt på himlen indtil d. 20. Den 6. bevæger den sig tæt forbi Jupiter.

Mars er nu synlig i Løvens stjernebillede allerede fra omkring kl. 1.30 DNT på den østlige himmel-sfære.

Jupiter og Saturn befinder sig nær stjernen Spica i Jomfruen, og vi har mulighed for at observere dem fra ca. 5.00 DNT.

Stjernesku:

Tauriderne kan ses fra d. 1. til 13. med radiant nær den berømte Syvstjerne i SØ mellem kl. 20.00 og 04.00 DNT. Ved max. omkring 16 meteoror pr. time, derunder meget klare.

Leoniderne er synlige fra d. 13.

til 20. Radiant befinder sig lavt i øst fra kl. 0.30 DNT, men den stiger til 65° over horisonten ved 6-tiden. Der forventes ikke nogen stor aktivitet for i år, men da sværmen siden dens opdagelse i året 902 e.t. har forårsaget prægtige »byger« ind imellem, er det så absolut bedst at holde et vågent øje med Leoniderne!

Som noget definitivt nyt vil jeg her nævne de alfa (eller hovedstjerner), der omkring midnat i perioden okt.-nov. vil befinde sig på himlen, især med henblik på de lavtstående stjerner, der jo ofte giver anledning til ufo-meldinger. Dette skyldes de tilsyneladende bevægelser og farveskift, de klare stjerner udfører, når de iagttages gennem det tykke lag atmosfære.

Rødlige stjerner:

Aldebaran i Tyren og Betelgeuze i Orion vil ses lavt på den østlige himmel i beg. af okt., men i nov. vil de stå højere på den sydlige himmel, og hele Orions markante billede vil være synligt.

Hvidlige stjerner:

I slutningen af nov. vil himlens klareste stjerne, Sirius eller Hundestjernen, kunne iagttages ganske lavt i SØ, og smukke farveskift kan forventes i nætterens urolige luft. I øst stiger Capella i Kusken højere op på firmamentet. I vest er »Sommertrekanten« meget passende ved at forsvinde. Den består af Vega i Lyren, Deneb i Svanen og Altair i Ørnen og er altså ingenlunde et rigtigt stjernebillede. Imidlertid vil Vega og Deneb aldrig forsvinde fra vor himmel, da de er cirkumpolare. Vi kan således se hovedet på trekanten og i de kolde efterårsnætter mindes en dejlig sommer.

Hør dem berette om deres UFO-oplevelser!

Med dobbeltalbummet »UFO ENCOUNTERS - FACTUAL EYEWITNESS TESTIMONY« kan du få mange berømte ufo-vidner hjem i din egen stue!

Albummet må, med sine helt unikke optagelser og interviews betragtes som en absolut godbid for enhver ufo-interesseret. Der er interviews med berømte ufo-vidner som ...

Kenneth Arnold

Betty Hill (nærobervation af 3. grad)
Fader William Gill (nærobervation af 3. grad)
Kenneth Arnold (historisk observation fra 1947)
Travis Walton (nærobervation af 3. grad)

Endvidere er der samtaler med kendte ufo-forskere som ...

Dr. J. Allen Hynek (tidl. professor i astronomi)
Dr. Jacques Vallee (bl.a. EDB- og matematik-ekspert)
Dr. David Saunders (tidl. professor i psykologi)
Dr. Leo Sprinkle (professor ved University of Wyoming)

... og mange flere.

På pladerne kan man også høre Jimmy Carter — USA's forhenværende præsident — berette om sin egen observation af et ufo.

Dobbeltalbummet er engelsksproget og har en samlet spilletid på 90 minutter. Bestilles ved at indbetale prisen kr. 105,00 plus kr. 10,00 (til forsendelse),

i alt kr. 115,00,

til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »ufo-plade« på modtagerdelen.

UFOer - Top Secret?

Willy Wegner's nye bog »UFOer - Top Secret?« giver på glimrende måde et resumé af den historiske udvikling på ufo-fronten igennem tyve år, med fokus på striden imellem de amerikanske myndigheder og ufo-loger.

I bogen kan man også læse om spændende kontakt-beretninger fra lande som USA, Frankrig og Norge.

Bogen kan anbefales — både til nye på området og til de lidt »ældre i gårde« — så bestil den mens lager endnu haves!

Bogen er på 78 sider og er rigt illustreret. Vi er i stand til at tilbyde UFO-NYT's læsere »UFOer - Top Secret?« til en pris af **kr. 44,00.**

Bogen bestilles lettest ved at indbetale beløbet kr. 44,00 plus kr. 5,00 (porto), i alt kr. 49,00, til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »UFOer - Top Secret?« på modtagerdelen.

Læs i næste nr:

- **Ældre nærkontakt af 3. grad**
 - Betty og Barney Hill
- **Fremmede solsystemer**
 - er der liv derude
- **Projekt UFO-data**
 - en situationsrapport
- **UFO-problemets behandling i USSR**

